

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Cuộc chiến tổng lực dẹp yên vụ cá chết !!!

Hơn tất cả mọi thế lực chính trị khác của mấy ngàn năm lịch sử Dân tộc, Việt cộng sẽ lưu xú danh như một chế độ gây ra từ cuộc chiến này tới cuộc chiến khác.

Trước hết, với những kẻ như Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, Võ Nguyên Giáp, Lê Duẩn... Việt cộng đã gây ra cuộc chiến Đông Dương lần thứ nhất, mao danh là cuộc chiến chống Pháp giành độc lập Dân tộc, một cuộc chiến vô ích, mà thực chất chỉ là mưu đồ thanh toán các đảng phái quốc gia để giành độc quyền cai trị cho cộng đảng. Bởi lẽ trong cùng thời gian, các nước khác ở châu Á và châu Phi đã thoát ra khỏi chế độ thực dân, lấy lại độc lập mà chẳng hề hao tổn xương máu của dân họ. Tiếp đến, với những kẻ như Lê Duẩn, Đỗ Mười, Phạm Hùng, Văn Tiến Dũng... Việt cộng đã gây ra cuộc chiến Đông Dương lần thứ hai, mao danh là cuộc chiến chống Mỹ cứu nước, một cuộc chiến ngu xuẩn, mà thực chất chỉ là mưu đồ xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa, mở rộng đế quốc đỏ xuống phía nam. Bởi lẽ trong cùng thời gian, tại hai nước bị qua phân là Đức và Hàn, thì Đông Đức không hề cất quân "giải phóng" Tây Đức, Bắc Hàn chẳng chút động binh "giải phóng" Nam Hàn, cốt để giữ tiềm lực cho toàn thể quốc gia và sinh mạng cho toàn thể Dân tộc.

Chưa hết, Việt cộng còn gây ra cuộc chiến bất nhân, tàn sát các nông dân giỏi giang của miền Bắc trong cái gọi là "cuộc Cải cách ruộng đất", để như chặt lấy tay chân của đất nước, khiến xã hội triền miên lâm vào đói khổ và kinh tế lụn bại. Cũng phải gom vào cuộc chiến bất nhân này chiến dịch đánh tư sản, cải tạo công thương nghiệp tại miền Nam sau năm 1975. Tiếp đến là cuộc chiến điên khùng, trấn áp giới trí thức văn nhân nghệ sĩ trong cái gọi là "vụ án Nhân Văn-Giai Phẩm", để như tàn phá chính đầu óc của dân tộc, khiến đất nước không còn sản sinh những giá trị văn hóa tinh thần cao đẹp. Cũng phải gom vào cuộc chiến điên khùng này chiến dịch trấn áp giới trí thức khoa bảng Việt Nam Cộng Hòa sau cái gọi là "ngày giải phóng"!

Nhưng như triết học và tôn giáo thường nói, con người sống trong mối tương quan ba mặt: thiên – nhân – địa. Cái chủ nghĩa, chế độ và chính đảng cộng sản, tự bản chất vô thần duy vật, chỉ muốn mình là chủ thể tối cao, nên khi chống lại Thượng Đế (và các tôn giáo) thì cũng chống lại con người (và đồng bào) như qua các cuộc chiến nói trên, rồi chống lại cả thiên nhiên nữa. Lịch sử nhân loại thế kỷ 20 và 21 cho thấy: tất cả mọi chế độ cộng sản từ Đông sang Tây, từ Nam chí Bắc, không trừ ngoại lệ nào cả, đều là những tai họa cho môi trường. Quả vậy, chẳng ai mà không biết rằng sau khi chiếm được miền Nam, Việt cộng liên tục gây nên cuộc chiến tàn độc phá hoại môi trường đất nước. Nào phá rừng: cả dãy Trường Sơn – buồng phổi của tổ quốc, kho trữ nước cho đồng bằng – giờ bị khai thác bừa bãi, chặt phá cạn kiệt, diệt luôn cả môi trường sống của các sắc dân thiểu số. Nào xây đập thủy điện: hàng trăm quả bom nước nay treo trên đầu dân miền Trung, mùa khô gây hạn hán, mùa mưa gây cuồng lũ, giết chết hàng vạn đồn điền ruộng lúa, cuốn trôi hàng vạn nhà cửa dân nghèo. Nào sử dụng các con sông hoặc như nơi tha hồ đổ chất thải, nhất là chất thải công nghiệp của các nhà máy dựng hai bên bờ, khiến hàng vạn bè lồng cá của nhân dân mất trắng, hàng vạn con người mang mầm bệnh ung thư vì dùng phải nước ô nhiễm; hoặc như nguồn khai thác cát sạn, làm sụp lở bờ sông, lở xuống giang sơn Hà Bá vô số nhà cửa. Ngoài ra, đang khi các quốc gia sống dọc theo sông Mekong từ hàng chục năm nay đã đề phòng nạn thiếu nước do việc Tàu cộng xây vô số đập ở thượng nguồn, bằng cách chuyển đổi cây trồng hay làm những hồ nhân tạo trữ nước sẵn cho dân họ, thì Việt cộng hầu như bỏ mặc mọi chuyện cho trời và cho dân, khiến vừa lúa khô khốc lở Nam Bộ có nguy cơ tiêu tòng vì nạn hạn hán và ngập mặn như đang xảy đến. Chưa hết, trước việc để cho Tàu cộng khai thác bô-xít ở Tây Nguyên và việc tính xây nhà máy điện nguyên tử ở Bình Thuận, với một bộ máy quản lý mà từ lâu chỉ chứng tỏ vừa ngu dốt vừa tham lam, vì gian dối vừa vô trách nhiệm, những thảm họa môi trường nghiêm trọng đang chờ ụp xuống trên đầu dân tộc.

Nhưng thôi, ta hãy nói đến thảm họa môi trường biển đang hoành hành trước mắt. Hôm nay đã hơn 70 ngày kể từ vụ cá chết ở Vũng Áng rồi khắp các tỉnh miền Trung, thế mà công luận chẳng thấy có một tuyên bố chính thức nào về nguyên nhân ô nhiễm, một phán quyết rõ ràng nào về thủ phạm tội ác, một biện pháp đứng đắn nào để khôi phục môi trường, một hỗ trợ đúng nghĩa nào cho các nạn nhân thảm họa. Trái lại, người ta chỉ thấy có những trò rất đáng khinh bỉ và phẫn nộ, nằm trong một cuộc chiến tổng lực nhằm dẹp yên vụ cá chết.

Trước hết là **trò lấp liếm vô trách nhiệm của Chính phủ**. Sau sứ điệp ngầm "hãy an tâm" mà TBT Nguyễn Phú Trọng đã nhanh chóng trao cho Formosa ngày 22-04, thì đến những tuyên bố kiểu câu giờ của các quan chức. Thứ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Phạm Công Tạc phát biểu ngày 14-05-2016: "*Có thể nói, tất cả lực lượng các tổ chức Khoa học và Công nghệ, nhà khoa học trong nước với những chuyên ngành có liên quan đã tham gia vào quá trình phân tích, đánh giá và xác định nguyên nhân của hiện tượng hải sản chết hàng loạt này. ... Việc xác định nguyên nhân thực sự là một vấn đề lớn, phức tạp và đặt ra yêu cầu tiếp cận, xử lý bài bản, khoa học, khách quan, chặt chẽ và đúng pháp luật*". Một thứ trưởng khác là Nguyễn Linh Ngọc lại nói hôm 01-06: "*Bộ TN & MT được Chính phủ phân công thông tin về nguyên nhân cá chết và chúng tôi không ém thông tin. Có thông tin tới đâu chúng tôi sẽ thông báo tới đó*". Chiều ngày 02-06, trong buổi họp báo thường kỳ tại Hà Nội, Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng thông báo: "*Đã tìm ra nguyên nhân cá chết nhưng chưa công bố vì đang phân biện*" !? Hôm 08-06, thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, dự mít tinh Tuần lễ biển và hải đảo VN tại Nam Định, lại mạnh miệng hô hào như thể mọi chuyện đều bình thường: "*Hãy phát huy hiệu quả nguồn tài nguyên biển cho phát triển kinh tế - xã hội. Mục tiêu đến năm 2020, kinh tế biển và ven biển đóng góp khoảng 53- 55% GDP và 60% kim ngạch xuất khẩu cả nước*".

Thứ đến là **trò bưng bít vô lương tâm của Bộ Thông tin và Truyền thông**. Truyền thông đại chúng hiện giờ bị kìm kẹp trong việc đưa tin, tin nhắn điện thoại bị chặn những từ khóa như "Formosa", "cá chết", "Vũng Áng"... Ngày 06-05, báo Dân Trí có bài của phóng viên Thế Kha mang tựa: "*Bộ Tài nguyên - Môi trường: Formosa thừa nhận tự ý xây toàn bộ đường ống xả thải*", nhưng chỉ hai giờ sau bài báo đã bị gỡ xuống. Hôm 06-06, một tờ báo ở trong nước rút bài viết nhan đề "Nguyên

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ *Cuộc chiến tổng lực dẹp yên vụ cá chết !!!*
- Trg 03** ➤ *Chiến dịch Trưng cầu dân ý năm 2020.*
-Hội Cựu Tù nhân LTVN.
- Trg 04** ➤ *Lãnh đạo tôn giáo dân thân: Tính cách thường xuyên và...*
-Nguyễn Phúc Liên.
- Trg 06** ➤ *Phật giáo Hòa Hảo TT: Các bản tin nóng v/v công an đàn áp.*
-Chân Trời Mới+Lê Văn Súc.
- Trg 07** ➤ *Công giáo VN ngu dốt hèn nhất thật không?*
-Nguyễn Văn Điển.
- Trg 09** ➤ *Các bà mẹ Thiên An Môn.*
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 10** ➤ *Tập Cận Bình chia để trị.*
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 12** ➤ *Tuyên giáo Trung ương đã chết như thế nào?*
-Đinh Tấn Lực.
- Trg 14** ➤ *Công an – côn đồ.*
-Phạm Nam Hải.
- Trg 15** ➤ *Tôn Nữ Thị Ninh, đại biểu xuất sắc của trí thức xã hội...*
-Trần Trung Đạo.
- Trg 18** ➤ *Nợ công của VN theo tiêu chuẩn quốc tế lên tới 100% GDP*
-Thanh Niên Online.
- Trg 19** ➤ *Trung tâm bảo trợ xã hội hay nơi giam giữ để trả thù?*
-J.B. Nguyễn Hữu Vinh.
- Trg 21** ➤ *Lãng phí ngân sách nuôi hội đoàn nhà nước.*
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 23** ➤ *Cá chết dân khổ vì cán bộ lè phè, dăng vô cảm.*
-Phạm Trần.
- Trg 25** ➤ *Tội phạm Vũng Áng là ai?*
-Bùi Quang Vơm.
- Trg 27** ➤ *Con cá, chủ nghĩa dân tộc với những lần roi.*
-Tuấn Khanh.
- Trg 29** ➤ *Nỗi lo lắng của các thợ lặn Formosa Vũng Áng.*
-Anh Vũ RFA.
- Trg 30** ➤ *Nhiễm độc biển: Im lặng “khó hiểu” của ngành y.*
-Trọng Thành RFI.

HÃY THANH TOÁN CHẾ ĐỘ THÌ MỚI GIẢI QUYẾT ĐƯỢC CÁC VẤN NẠN CỦA ĐẤT NƯỚC

nhân cá chết liên quan đến thủ phạm gây ra nguyên nhân đó” (lấy lại câu nói của bộ trưởng Trương Minh Tuấn), sau khi bài này lan truyền với tốc độ chóng mặt trên mạng xã hội. Hôm 12-06, báo chí trong nước dẫn lời ông Nguyễn Thành Phát, Phó trưởng Công an huyện đảo Lý Sơn, cho biết rằng “đã đi điều tra” và rằng “không có chuyện cá chết ở Lý Sơn [40 tấn] là do bị đầu độc” nhưng do “trời nắng nóng và có dòng nước nóng của hải lưu đi qua các lồng bè, gây cá chết hàng loạt”!?! Mới đây, 10-06, tại huyện Vĩnh Linh tỉnh Quảng trị đã phát hiện 30 tấn cá đông lạnh đánh bắt từ đầu tháng 04 có nồng độ cao phenol (một chất kịch độc), truyền thông nhà nước lại tiếp tục tung hỏa mù. Thậm chí phó cục trưởng cục An toàn thực phẩm, còn mạnh miệng tuyên bố: “Mỗi ngày ăn 2 lạng cá chứa phenol không gây hại sức khỏe”!

Trò đàn áp vô pháp luật của Bộ Công an. Trong tháng 5-6/2016, mọi người đều nhìn thấy trên mạng xã hội những thanh niên to khỏe được nhà cầm quyền nuôi dạy, bị mặt, giấu mình trong đám đông và xông vào đánh đập dã man những người biểu tình, kể cả đàn bà con nít, chỉ vì họ đòi minh bạch một môi trường sống của những người cách xa họ cả ngàn dặm. Những tên bị mặt đó nguyền rủa hét vào bộ đàm: “ĐM! đập chết mẹ tui nó”. Chưa hết, đám công an chìm nổi, dân phòng, thanh niên xung phong, còn đồ đầu gấu còn bắt một số biểu tình viên về đồn bắt, đánh cho như tằm; thậm chí còn chơi trò mới là nhốt họ vào trại hỗ trợ xã hội cả mấy ngày, bỏ đói, đòi lột cả y phục. Hóa ra đây cũng chỉ là những nhà tù trá hình, với những côn an đội lốt nhân viên xã hội.

Trò ngăn chặn vô nhân đạo của Bộ Y tế. Đó là cấm xét nghiệm hay thông báo kết quả xét nghiệm cho những ai bị ngộ độc biển hay ngộ độc cá. Nạn nhân đầu tiên là thợ lặn Lê Văn Ngày, chết ngày 24-04-2016, sau khi thi công xây dựng đê chắn sóng ở cảng Sơn Dương. Hàng loạt thợ lặn ở khu công nghiệp này cũng có biểu hiện bị nhiễm độc nước biển. Tuy vậy, sau gần một tháng kiểm tra sức khỏe, họ chẳng những không nhận được kết quả mà còn bị đe dọa chấm dứt hợp đồng lao động. Vợ một thợ lặn còn tiết lộ: “Hôm trước các Cha muốn đưa mấy anh em thợ lặn đi khám, nhưng bác sĩ trong Sài Gòn nói rằng trên Bộ cấm rồi nên họ không dám làm. Tôi còn nghe có bác sĩ nói rằng bây giờ đi khắp VN, cả Hà Nội, Huế, SG cũng không có ai dám cho anh kết quả.” Điều này xác nhận một dư luận cho rằng các bác sĩ khắp cả nước, gặp trường hợp ngộ độc hải sản, đều buộc phải ghi nguyên nhân khác. Bộ Y tế cho tới giờ này vẫn im lặng vô cảm!

Trò đầu tổ vô liêm sỉ trên truyền hình nhà nước. Người dẫn chương trình “60 phút mở - Chia sẻ trên mạng xã hội để làm gì” của VTV6 ngày 30-05 đã đặt câu hỏi cho vị khách mời, MC Phan Anh: “Tại sao bạn lại phải chia sẻ [trên Facebook] video clip hai con cá chết của Vũng Áng?”, sau khi khẳng định chắc nịch video clip này của VTC là sai lầm nguy hại, mặc dầu cho đến nay, chưa có một cơ quan quản lý hay đơn vị báo chí chính thống nào xử phạt, hay khẳng định về clip cá chết là dàn dựng cả. Tạ Bích Loan, người dẫn chương trình, còn kéo theo một lô đầu tổ viên khác (trong đó có một cựu đại tá công an xưng danh là thi sĩ) để tạo thế áp đảo nhưng thất bại. Và trước cơn bão phẫn nộ của quần chúng, chương trình 60 phút khốn nạn đó đã sớm bị xóa sạch.

Nói tóm, tất cả cuộc chiến đấu tổng lực, màn trốn tránh hoàn toàn của VC đã xác nhận mỗi nghi ngờ của công luận là đám quan chức liên quan tới Formosa đã nhận được lại quả từ tập đoàn hại dân hại nước này tới 4 tỷ đôla Mỹ. Nhưng thiệt hại gây cho đất nước thì không dưới 100 tỷ. Thế nhưng, những kẻ đó vẫn bình thản để cho biển chết, cá chết, dân chết, vì đối với chúng, không có Tổ quốc chẳng có Đồng bào. VN cũng chẳng phải là quê hương của chúng, vì từ lâu chúng đã chuẩn bị sẵn cơ ngơi ở xứ lạ, nơi chúng sẽ đến để hưởng thụ số tài sản kếp sù mà chúng đã cướp được từ đồng bào và từ mảnh đất nơi chúng đã sinh ra và lớn lên. **BAN BIÊN TẬP**

Tàu ngầm Kilo bị nhiễm độc tại Vũng Áng (Babui-DCVOnline)

HỘI CỰU TÙ NHÂN LƯƠNG TÂM VIỆT NAM

CHIẾN DỊCH TRƯNG CẦU DÂN Ý NĂM 2020

Việt Nam 07-06-2016

1. Nhận định

Trên toàn cõi Việt Nam từ năm 1975 đến nay, dưới sự cai trị của Đảng Cộng sản, bầu khí xã hội ngày càng ngột thở, nền kinh tế quốc gia không ngừng tụt hậu, tài nguyên thiên nhiên cạn kiệt, môi trường bị hủy hoại, văn hóa suy đồi, đời sống người dân ngày càng điêu linh khốn khổ, trong khi các nhóm lợi ích lũng đoạn cả về kinh tế, chính trị lẫn văn hóa. Thiếu số đảng viên cộng sản nghiêm nhiên trở thành giai cấp thống trị hà khắc trên đại đa số dân chúng.

Về đối ngoại, nhà cầm quyền tỏ ra ươn hèn trước hành vi xâm lấn biển đảo và lãnh thổ của tập đoàn bành trướng Bắc Kinh, Trung Quốc. Hoàng Sa và một phần Trường Sa bị Trung Quốc chiếm đóng, biến thành căn cứ quân sự vững chắc, lâu dài. Ngư dân bị tàu Trung Quốc quấy rối, đánh đập, cướp phá, bắn giết và đâm chìm ngoài khơi Biển Đông của Việt Nam. Người Trung Quốc đang thao túng nền kinh tế, công nghiệp và thương mại của đất nước, chiếm cứ nhiều vùng đất yếu huyết mang tính chiến lược, thành lập nhiều phố thị và thôn làng bất khả xâm nhập. Nhà cầm quyền hoàn toàn bất lực và không hề có hành động bảo vệ công dân của mình lẫn chủ quyền đất nước một cách hiệu quả.

Về đối nội, quyền chính trị của công dân trong việc tham gia bình đẳng và toàn diện vào công cuộc xây dựng đất nước đã bị hệ thống độc tài độc đảng toàn trị ngang nhiên loại bỏ. Nhà cầm quyền công khai sử dụng bạo lực đối với những người hoạt động xã hội dân sự, các nhà tranh đấu vì quyền con người, và giam cầm hàng trăm tù nhân chính trị và tôn giáo. Công an và quân đội kết hợp với côn đồ đang trở thành lực lượng hung hãn tấn công bất cứ thành phần xã hội nào

lên tiếng phản đối sự cai trị độc đoán của Đảng Cộng sản.

Hiến chương Liên Hiệp Quốc tại Điều 1, Mục 2 đã khẳng định quyền tự quyết của các dân tộc như sau: “Phát triển mối quan hệ hữu nghị giữa các dân tộc trên cơ sở tôn trọng nguyên tắc bình đẳng và tự quyết của các dân tộc và áp dụng những biện pháp phù hợp khác để củng cố hoà bình thế giới.”

Công ước Quốc tế về Quyền Dân sự và Chính trị tại Điều 1 và Công ước Quốc tế về Quyền Kinh tế, Xã hội và Văn hóa tại Điều 1, nêu rằng: “Mọi dân tộc đều có quyền tự quyết. Xuất phát từ quyền đó, các dân tộc tự do quyết định thể chế chính trị của mình và tự do phát triển kinh tế, xã hội và văn hoá.”

Ngoài ra, quyền tự quyết lựa chọn thể chế chính trị của dân tộc và người dân Việt Nam cũng đã được tôn trọng và bảo hộ bởi các hiệp định quốc tế về nền độc lập và toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam, bao gồm Hiệp định Geneva năm 1954 và Hiệp định Paris năm 1973. Tuy nhiên, sau khi giành được chính quyền bằng công sức và xương máu của nhân dân, Đảng Cộng sản đã hoàn toàn phớt lờ ý nguyện chính đáng của toàn dân, áp đặt một chế độ chuyên chính vô sản toàn trị dựa vào nhà tù và đối trá.

Suốt hơn 40 năm qua, nhiều thế hệ người Việt, bao gồm các nhân sĩ trí thức, cộng đồng tôn giáo, đảng phái chính trị và tổ chức xã hội dân sự tại Việt Nam, đã tranh đấu không mệt mỏi vì dân chủ và tự do, công bằng và thịnh vượng, kêu gọi hòa hợp hòa giải dân tộc và thực hiện trưng cầu dân ý để cùng nhau chọn lựa một hướng đi tốt đẹp chung cho cả dân tộc. Tuy nhiên, trong môi trường xã hội mà thành phần phi cộng sản bị kỳ thị và quyền công dân không được bảo vệ đầy đủ, hàng triệu người Việt đã phải bỏ

nước ra đi kể từ năm 1975 nhằm mưu tìm một thể chế chính trị đối xử bình đẳng và bảo vệ nhân phẩm của mình.

Từ năm 1990, Cao Trào Nhân Bản của bác sĩ Nguyễn Đan Quế đã ra lời kêu gọi tổng tuyển cử tự do. Đến năm 2006, Tuyên ngôn Dân chủ của Khối 8406 long trọng đòi quyền tự quyết và thiết lập chính thể đa nguyên đa đảng. Gần đây, vào ngày 24 tháng 5 năm 2016, tù nhân lương tâm Trần Huỳnh Duy Thức đã tuyệt thực trong lao tù cũng nhằm gióng lên khát vọng thực hiện quyền lựa chọn thể chế chính trị của toàn dân. Vấn đề tồn vong của dân tộc Việt Nam trở nên bức thiết hơn bao giờ hết trước nghịch cảnh chế độ độc tài Cộng sản ngày càng hèn với giặc, ác với dân, gây ra bao khủng hoảng, thảm trạng và tệ nạn.

2. Tuyên bố

Từ những nhận định trên, chúng tôi - những công dân Việt Nam ký tên dưới đây - khẳng định rằng quyền tự quyết của một dân tộc trong việc lựa chọn thể chế chính trị mà không có sự can thiệp của nước ngoài cũng chính là quyền tự quyết của công dân trong việc lựa chọn thể chế chính trị cai quản đất nước của chính họ.

Chúng tôi luôn tin tưởng vào sức mạnh dân tộc trong công cuộc phục hưng nước nhà, mong muốn đất nước chúng ta hòa nhập vào thế giới văn minh trên cơ sở tôn trọng đầy đủ quyền con người theo các tiêu chuẩn quốc tế, và dứt khoát không bao giờ để đất mẹ Việt Nam thêm một lần nữa bị Trung Hoa xâm lấn lãnh thổ và lãnh hải, nô dịch và đồng hóa.

DO VẬY, chúng tôi đồng lòng và long trọng kêu gọi toàn thể đồng bào, ai yêu nước hãy hưởng ứng Chiến dịch Trưng cầu Dân ý, và hãy vận động nhiều công dân tham gia cuộc trưng cầu dân ý vào năm 2020 để thực hiện quyền dân tộc tự quyết.

A. Cách thức tham gia:

1. Chụp hình giấy CMND, thẻ căn cước (mặt có hình) hoặc hộ chiếu gửi đến trungcaudany2020@gmail.com.

2. Cập nhật thông tin và danh

sách tại www.quyendantoctuquyet.org.

B. Kế hoạch triển khai:

1. Hình chụp giấy CMND, thẻ căn cước hoặc hộ chiếu của người đăng ký chỉ dùng lưu hồ sơ nội bộ để xác nhận cử tri, không dùng cho việc khác và không đưa lên mạng. Mỗi Cử tri Trung cầu Dân ý sẽ nhận một mã số cố định để tiện truy cập.

2. Kêu gọi tổ chức xã hội dân sự và chính trị, nhân sĩ trí thức tham gia viết bài phổ biến về quyền dân tộc tự quyết và trung cầu dân ý. Công dân đã đăng ký cử tri trung cầu dân ý hãy thông báo và vận động công dân chưa đăng ký tham gia.

3. Ban phát động Chiến dịch Trung cầu Dân ý (Hội Cự Tú nhân Lương tâm Việt Nam) sẽ chấm dứt nhiệm vụ sau khi thành lập Ủy Ban Vận động Trung cầu Dân ý, bao gồm đại diện từ các tỉnh thành và các thành phần xã hội vào ngày 7 tháng 9 năm 2016.

4. Ủy ban Vận động Trung cầu Dân ý sẽ chuyển giao công việc và giải tán sau khi thành lập Hội đồng Tổ chức Trung cầu Dân ý, bao gồm nhiều nhiều đại diện cử tri, đại diện các tổ chức trong nước và quốc tế vào ngày 7 tháng 6 năm 2019.

Chân thành cảm ơn và trân trọng kính chào.

Việt Nam, ngày 7-6-2016.

50 thành viên ký tên

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khai8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

LÃNH ĐẠO TÔN GIÁO DẪN THÂN

Tính cách thường xuyên & định kỳ của đấu tranh

.....Ts Nguyễn Phúc Liên 02-06-2016.....

Tổ quốc lâm nguy thực sự với xâm lăng biển, đảo và đất liền của Việt Nam do Chệt Cộng thực hiện với sự đồng lõa của đảng cướp CSVN bán nước. Cũng chính đảng cướp CSVN đã nhận tiền hối lộ để những tập đoàn kinh tế nước ngoài xả thải tự do những chất độc hại kỹ nghệ ra biển cả và sông ngòi của Việt Nam làm ô nhiễm trầm trọng môi trường. Tập đoàn FORMOSA và xả thải chất độc thủy ngân ra vùng biển Vũng Áng làm cá chết từng loạt là tỉ dụ điển hình phá hoại môi trường và đe dọa diệt chủng cho 4 Tỉnh bắc Miền Trung.

Dân chúng đã đứng lên biểu tình phản đối và đang đòi hỏi nhà đương quyền phải cho biết nguyên nhân vụ cá chết từng loạt này. Những cuộc biểu tình tại Hà Nội và Sài Gòn đã bị đảng cướp CSVN đàn áp đẫm máu. Tại những thành phố này, giới Trí thức trí tuệ còn sợ sệt, chưa dám dẫn thân tổ chức thực sự những cuộc xuống đường đấu tranh cho có quy củ. Nhưng tại những tỉnh bắc Miền Trung, nhất là tại Nghệ An, những cuộc biểu tình được tổ chức quy củ vì cấp Lãnh đạo Tôn giáo đã dẫn thân tổ chức. Chúng tôi rất tin tưởng vào sự DẪN THÂN của các cấp Lãnh đạo Tôn giáo.

Bài này muốn đưa ra kinh nghiệm đấu tranh của hai Nhà Thờ tại đông Bá Linh trước đây để cho thấy rằng một cuộc đấu tranh cần sự THƯỜNG XUYỀN và ĐỊNH KỲ cho quần chúng tụ họp nói lên nguyện vọng của mình trước một quyền lực sử dụng bạo lực đàn áp. Chúng tôi xin đề cập trong bài này những điểm sau đây:

- Lãnh đạo Tôn giáo Vinh dẫn thân và Giáo dân Nghệ An biểu tình quy củ
- Kinh nghiệm đấu tranh thường xuyên và định kỳ của hai Nhà Thờ tại đông Bá Linh

- Tầm quan trọng của TG tại VN: tạo ĐOÀN KẾT đấu tranh thường xuyên và định kỳ

1- Lãnh đạo Tôn giáo Vinh dẫn thân và Giáo dân Nghệ An biểu tình quy củ

Qua LÁ THƯ CHUNG của Giám mục NGUYỄN THÁI HỢP, chúng tôi vui mừng nhận thấy tinh thần dẫn thân của Ngài. Cầu mong tinh thần này đi tới cùng để cứu nước và bảo vệ môi sinh, tránh đe dọa diệt chủng hiện nay. (...)

Giám mục Nguyễn Thái Hợp quản

nhiệm Giáo phận Vinh sau Giám mục Cao Đình Thuyên. Người ta thường nói rằng CSVN đưng đến Giáo phận Vinh là đưng tới "Ố kiến lửa" với ý chỉ đấu tranh kiên cường. Vụ cá chết từng loạt và đe dọa diệt chủng đưng trực tiếp đến những tỉnh thuộc Giáo phận Vinh. Với sự dẫn thân của Giám mục Nguyễn Thái Hợp và của Lãnh đạo Tôn giáo các cấp trong Giáo phận Vinh, "Ố kiến lửa" kiên cường ấy, với "500'000 Cao Đình Thuyên giáo dân" sẽ không lui bước trước đảng cướp CSVN tàn bạo.

Giáo dân khắp nơi nói riêng và quần chúng cả nước ngưỡng mộ sự đứng lên kiên cường của 4 tỉnh bắc Miền Trung.

Chúng tôi xin trích đăng dưới đây BẢN TIN biểu tình tại Nghệ An (Tin Mừng Cho Người Nghèo 05-06-2016)

"NGHỆ AN: Hàng ngàn người tham gia tuần hành Vì Môi Trường, và yêu cầu nhà cầm quyền minh bạch trong thảm họa môi trường"

Trong khi truyền thông tập trung vào các cuộc xuống đường ở Hà Nội và Sài Gòn, thì hàng ngàn người đã xuống đường biểu tình ở Nghệ An. Khoảng hơn 1.2 ngàn giáo dân đã diễu hành ôn hòa phản đối thảm họa môi trường.

Sau thánh lễ sáng Chúa Nhật, tất cả mọi người đã cùng nhau tuần hành quanh các con đường xung quanh giáo xứ Phú Yên với rất nhiều băng rôn biểu ngữ án tượng. "Bảo vệ môi trường là mệnh lệnh của lương tâm", "Đừng giết con cháu bằng chất độc Formosa", "bảo vệ môi trường là bảo vệ lương tâm người Kitô hữu", hay "chúng con đồng hành với Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp", hoặc như "bảo vệ môi trường, giống nòi và đất nước Việt Nam"...

Điều đặc biệt của cuộc biểu tình này là sự kết hợp giữa các biểu ngữ cầm tay và các băng rôn giăng trên các ngã đường trong khắp giáo xứ.

Rất nhiều em thiếu nhi và thanh niên mặc sắc phục áo xương cá với thông điệp "chúng tôi không muốn chết như cá".

Cuộc biểu tình diễn ra trong trật tự. Người già trẻ nhỏ đều xếp thành hai hàng vừa đi vừa hát thánh ca và hô khẩu hiệu. Đoàn người diễu hành kéo dài trên cung đường khoảng hơn 400 mét.

Khi tới khu vực tàu ghe, mọi người đã dừng lại và cầu nguyện cho người

dân sớm thoát khỏi cảnh lầm than do thảm họa môi sinh và nạn "thủy triều đỏ" – cộng sản.

Trong thánh lễ sáng nay và tối hôm qua, linh mục Antôn Đặng Hữu Nam đã có bài giảng sâu sắc trong đó ngài chia sẻ về những vấn nạn mà dân tộc Việt Nam đang trải qua. Cha Nam đã mời gọi mọi người "Mở rộng tâm lòng trước nỗi đau của nhân loại để gió cuốn đi xoa dịu nỗi đau của anh chị em đồng loại. Là Kitô hữu, chúng ta phải dùng chính đời sống bác ái yêu thương để diễn tả tình yêu, để dám sống và dám chết cho công lý và sự thật."

Linh mục Antôn Đặng Hữu Nam cho rằng cuộc tuần hành diễn ra thành công bởi vì đó chính là tâm tư của người dân nơi đây và sự hiệp nhất với nhau theo tinh thần Thư Chung của Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp."

2- Kinh nghiệm đấu tranh thường xuyên và định kỳ của hai Nhà Thờ tại đông Bá Linh

Khi viết về biến cố tan rã của Liên Xô và Đông Âu, chúng tôi nhớ lại năm 2009 kỷ niệm Bức tường Bá Linh sụp đổ. Kỷ niệm biến cố trọng đại này năm 2009, Bà Angela MERKEL đã cùng các Ông WALEZA, Ông GORBACHEV dẫn đầu phái đoàn quan khách trước tiên đến cảm ơn Nhà Thờ St. NICOLAS tại Đông Bá Linh đã đóng góp quan trọng cho việc sụp đổ bức tường Bá Linh tượng trưng cho việc tan rã Liên xô và Đông Âu.

Chính khía cạnh tham dự của Nhà Thờ St. NICOLAS vào việc sụp đổ Bức tường Bá Linh đã khiến tôi đặt vấn đề đối vác Lãnh đạo Tôn giáo ở Việt Nam, nhất là đối với các Lãnh đạo Công giáo và Tin lành trước cảnh Đất nước lâm nguy với xâm lăng của quân giặc Hán Chệt, trước đe dọa diệt chủng hiện nay tại 4 tỉnh bắc Miền Trung và dần dần cả nước.

Hai Nhà Thờ tại Bá Linh: Nơi tụ họp thường xuyên để trao đổi những giá trị tinh thần:

Hai Nhà Thờ đó là Nhà Thờ GETHSEMANI và Nhà Thờ ST. NICOLAS. Trong năm 1989, cả hai Nhà Thờ là nơi họp lại thường xuyên của những Tín hữu cho những giá trị mà Lương tâm đã được thấm nhuần.

Mở đầu ngày KỶ NIỆM 20 NĂM BỨC TƯỜNG BÁ LINH SỤP ĐỔ, buổi sáng sớm 09.- 1-2009, Bà Thủ tướng Angela MERKEL cùng các quan khách đã đến Nhà Thờ GETHSEMANI để dự Lễ nghi Tôn giáo kỷ niệm. Việc khởi đầu Ngày Kỷ Niệm bằng một LỄ NGHI TÔN GIÁO chứng tỏ tầm quan trọng đóng góp

của Nhà Thờ này vào sự sụp đổ của Bức tường Bá Linh.

Nhà Thờ GETHSEMANI

Nhà Thờ GETHSEMANI do Mục sư Bernd ALBANI chủ trì. Tín hữu đến đây để thường xuyên và định kỳ cầu nguyện cho Hòa bình. Các buổi cầu nguyện luôn luôn được kết thúc bằng bài ca "DONNA NOBIS PACEM" XIN CHO CHÚNG TÔI HÒA BÌNH. Gerhard SCHONE là một Ca sĩ rất được biết tới tại Đông Đức. Ông là người đã thường xuyên đến hát tại Nhà Thờ GETHSEMANI trong những buổi họp cầu nguyện. Ngày nay, hỏi lại Ông tại sao hồi ấy ông có dịp sang Tây Bá Linh mà ông vẫn ở lại. Ông trả lời rằng hồi ấy tôi cảm thấy những người đến Nhà Thờ tụ họp cần tiếng hát của tôi để giữ vững tinh thần, nên tôi không ra đi trước được.

Nhà Thờ ST. NICOLAS

Nhà Thờ ST. NICOLAS do Mục sư Christian FUHRER chủ trì. Đến Nhà Thờ này, phần đông là giới trẻ mang tinh thần sôi động hơn. Thường xuyên đến Nhà Thờ này là Nhạc sĩ Matthias KREHER để chơi nhạc trong những cuộc hội họp. Theo Mục sư Christian FUHRER, thì tại Nhà Thờ này đã có những cuộc họp định kỳ mỗi tuần ngày Thứ Hai từ năm 1982 để cầu nguyện cho những giá trị tinh thần. Năm 1989, tháng 10, từ Nhà Thờ, giới Thanh niên đã căng biểu ngữ và tiến ra ngoài phạm vi Nhà Thờ để diễn hành. Công an đã can thiệp bằng cách giật và xé biểu ngữ. Hành động này của Công an đã được ghi hình và phổ biến trên truyền hình Tây Đức. Thế là cả Đông Đức và Tây Đức, dân chúng biết đến việc đàn áp bằng bạo động của Công an. Chính Nhà Nước đã làm tăng thêm Phong trào người dân đứng dậy, kéo càng đông đến Nhà Thờ.

Ý kiến của STASI về hai NHÀ THỜ

Ngày nay, phỏng vấn những nhân viên STASI về hai Nhà Thờ, họ đều công nhận đã được lệnh kiểm soát, lấy hình, thu âm những nhóm đến hai Nhà Thờ GETHSEMANI và ST. NICOLAS. Điều làm họ ngạc nhiên là họ hiểu Tín hữu biết rõ có việc kiểm soát, thu hình của STASI, nhưng những người đến hai Nhà Thờ dường như không sợ hãi gì và đến Nhà Thờ như một nhu cầu để biết thông tin và truyền thông cho nhau tâm tình..

Lịch sử đấu tranh thành công của hai Nhà Thờ cho thấy những điểm quan trọng sau đây:

* Tính cách thường xuyên và định kỳ tụ họp lại của Giáo dân

* Việc tụ họp thường xuyên và định kỳ cũng là dịp trao đổi và đào sâu

quan điểm. Đó là dịp để tăng cường thêm ý chí nhất thống cho nhau mà không cần ai phải đứng đầu ra chỉ thị như một mệnh lệnh. Sự nhất thống đến từ Lương tâm mỗi người cùng một lòng tin Tôn giáo

3- Tầm quan trọng của TG tại VN: tạo ĐOÀN KẾT đấu tranh thường xuyên và định kỳ

Ở xã hội Cộng sản, sách lược "chia để trị" được áp dụng toàn diện dẫn đến sự nghi kỵ lẫn nhau giữa các thành phần trong gia đình. Không một Đoàn thể nào có thể tồn tại, ngay cả Tôn giáo ở những thời đầu Cộng sản như thời Staline... Dù Tổ chức Tôn giáo còn tồn tại về hình thức tại một số nước, Cộng sản cũng tìm đủ mọi cách để tạo chia rẽ trong những Giáo hội. Việc cần thiết Tôn giáo hiện nay là tạo sự ĐOÀN KẾT để từ đó mới có thể tổ chức hướng dẫn cuộc đấu tranh mà sức mạnh quần chúng là yếu tố không thể không có để quyền lực độc tài phải tòng phục.

CSVN chủ trương "chia để trị"

Khi chiếm được trọn quyền hành, thống nhất cả hai miền Nam Bắc dưới chế độ độc tài độc đảng, CSVN chủ trương "chia để trị" bắt đầu bằng giải tán tất các Tổ chức Đoàn thể Dân sự. Với những Tổ chức Đoàn thể mà CSVN không thể giải tán được, họ cho những thành phần quốc doanh len lỏi vào để tạo chia rẽ: tỉ dụ cho len lỏi những Giám mục thân Cộng vào Hội đồng Giám mục Việt Nam. CSVN cũng sống sượng tạo ra những Tổ chức Tôn giáo quốc doanh song hành với Tổ chức Tôn giáo nguyên thủy nhằm giành giật Tín đồ: tỉ dụ Giáo hội Phật Giáo Việt Nam quốc doanh song hành với Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất. Một tình trạng chia rẽ, nghi kỵ lẫn nhau giữa những cá nhân trong xã hội, thậm chí sự nghi kỵ đẩy vào tận những thành phần trong Gia đình.

Làm thế nào tạo được sự đoàn kết thành một Phong trào

Lòng dân chúng, mỗi cá nhân, bất mãn đối tình trạng xâm lăng của Chệt Cộng. Người dân cũng không tin tưởng vào đảng CSVN nữa. Nhưng đó là mức độ cá nhân. Tổ chức PEW Research Center mới đây mở cuộc thăm dò tại Việt Nam ngày 19-11-2015, theo đó 79% (80%) dân chúng được hỏi ý kiến, đã công khai "CHỐNG TRUNG CỘNG". Sự bất mãn này là ở phạm vi cá nhân và trong bầu không khí nghi kỵ mà CSVN đã chủ trương tạo ra trong suốt 40 năm trường. Cuộc đấu tranh chống Chệt để cứu nước ngày nay cần sự đoàn kết những cá nhân bất mãn thành một Phong trào quần

chúng Đoàn kết NÓI DẬY. Công việc tạo sự đoàn kết thành Phong trào này phải cần những Tổ chức Đoàn thể Tôn giáo. Đây là trọng trách cứu nước mà những Lãnh đạo Tôn giáo không được vô trách nhiệm từ chối.

Áp dụng cụ thể cho các Tổ chức Tôn giáo

Các Tổ chức Tôn giáo còn có các Tín đồ. Tướng mà không có quân thì không làm được gì. Các Tổ chức Tôn giáo còn có Tín đồ như Tướng còn quân. Các Tôn giáo còn Tín đồ, nghĩa là còn có đạo quân đóng góp quý giá cho công cuộc chống ngoại xâm cứu nước ngày nay.

Các Lãnh đạo Tôn giáo chỉ cần tạo điều kiện cho những Tín đồ có dịp họp nhau lại để trở thành một Phong trào ĐOÀN KẾT các cá nhân khả dĩ cùng NÓI DẬY chống xâm lăng cứu Nước. Để thực hiện, xin đề nghị đơn giản như sau:

1) Dành một một "TÂM BẢNG THÔNG TIN" tại cơ sở Tôn giáo, như Xứ đạo của Công giáo chẳng hạn, để có thể thông tin cho Giáo dân biết tình hình xâm lăng của Chệt Cộng và tình hình môi trường bị tàn phá đe dọa diệt chủng. Bảng Thông tin này tạo tính cách thường xuyên của đấu tranh..

2) Tổ chức những "GẶP GỠ ĐỊNH KỲ" của Giáo dân tại cơ sở Tôn giáo, như Giáo xứ chẳng hạn, để Giáo dân có dịp truyền thông với nhau những sáng kiến đấu tranh. Những cuộc gặp gỡ định kỳ như vậy có thể ra khỏi phạm vi Giáo xứ để quần chúng BIỂU TÌNH bày tỏ những nguyện vọng đòi hỏi nhà cầm quyền phải tôn trọng. Những cuộc gặp gỡ định kỳ tại Giáo xứ cũng là những cuộc biểu tình định kỳ ngoài phạm vi Giáo xứ. Dù ít hay nhiều người tụ họp, tính cách định kỳ của tụ họp là điều chính yếu nuôi dưỡng và tăng trưởng cho tất cả các PHONG TRÀO ĐẤU TRANH..

Cộng sản Đông Âu đã sụp đổ vì các cuộc xuống đường của người Ki-tô hữu. Ngày Chúa Nhật, họ đến nhà thờ để thờ phượng Chúa. Thờ phượng Chúa xong, ra khỏi nhà thờ và đi tuần hành. Các cuộc biểu tình tại Ba Lan xuất phát từ các nhà thờ Công giáo. Các cuộc biểu tình tại Đông Đức xuất phát từ các nhà thờ Tin lành. Các cuộc biểu tình tại Ru-ma-ni xuất phát từ các nhà thờ Chính thống....

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY

CÁC BẢN TIN NÓNG

Về việc công an đàn áp chức sắc và tín đồ.

.....*Defend the defenders - Radio Chân Trời Mới 05-06-2016*.....

ĐE DỌA HÀNH HUNG CHỨC SẮC GIÁO HỘI PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY VÀ LIỆNG MẮM TÔM VÀO NHÀ .

Defend the defenders

05-06-2016

Ông Nguyễn Văn Điền, Hội trưởng GHTU PGHH Thuần túy và Ông Nguyễn Văn Thơ Hội trưởng tỉnh Đồng Tháp bị côn đồ đe dọa hành hung vào lúc 14g ngày 2-6-2016 tại Chợ Mới, An Giang.

Ông Nguyễn Văn Thơ cho biết : Sau khi chúng tôi dự lễ tưởng niệm lần thứ 12 năm ngày mất Cố chánh thư ký GHTU PGHH TT Hà Hải xong và ghé thăm ông Nguyễn Văn Lía (tù nhân tôn giáo hết án năm 2015), sau đó ra về đến đoạn đường xã Long Giang, Chợ Mới, An Giang, bỗng xuất hiện 2 tên côn đồ chặn chúng tôi gồm 2 xe honda 4 người. Chúng dùng lời thô tục chửi rủa và cấm không cho chúng tôi xuất hiện ở địa phương Chợ Mới. Nếu không chúng sẽ đánh không chừa tánh mạng.

Và phía sau chúng tôi có 2 xe honda có 3 tên an ninh để theo dõi.

Được biết thời gian qua, các chức sắc GHPGHH TT thường xuyên bị hành hung trên đường đi thực hiện quyền tự do tín ngưỡng.

Sáng sớm hôm nay 3-6-2016 tại tư gia ông Nguyễn Ngọc Tân, Tổng vụ Truyền thông GHTU PGHH TT thuộc thị xã Bình Minh, Vĩnh Long "xuất hiện" một bịch mắmm tôm đầy giòi lúc nhúc. Khi ông thức dậy thì người nhà đã quét dọn xong.

<http://ec2-52-49-47-178.eu-west-1.compute.amazonaws.com/2016/06/04/de-doa-hanh-hung-chuc-sac-giao-hoi-phat-giao-hoa-hao-thuantuy-va-lieng-mam-tom-vao-nha/>

CÔNG AN SÁCH NHIỀU CÁC TÍN ĐỒ GIÁO HỘI PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY

Radio Chân Trời Mới

07/06/2016

Gần đây CSVN đã gia tăng mức độ sách nhiễu lên các tín đồ Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy (GHPGHH-TT), đặc biệt là nhắm vào các thành viên trung ương của Giáo hội này.

Các vụ sách nhiễu xảy ra với nhiều người theo đạo Hòa Hảo trên nhiều địa bàn có thể là một dấu hiệu đàn áp nhắm vào tôn giáo này. Sự việc mới nhất xảy ra ngày 3-6-2016, ông Nguyễn Ngọc Tân, Tổng vụ truyền thông GHPGHH TT ở thị xã Bình Minh, tỉnh Vĩnh Long, đã bị ném mắmm tôm, làm cho cửa hàng của ông bốc mùi hôi thối.

Ông Nguyễn Văn Hầu, phó trưởng ban Từ thiện Xã hội GHPG HH TT tỉnh Vĩnh Long, cho biết khoảng giữa đêm ngày 2-06 nhà ông liên tục bị ném đá.

Trên facebook Huỳnh Minh Trí cũng thông tin về việc: Ông Nguyễn Văn Điền Hội Trưởng GH TU PGHH TT và Ông Nguyễn Văn Thơ Hội Trưởng tỉnh Đồng Tháp bị côn đồ đe dọa hành hung tại Chợ Mới, tỉnh An Giang, khi ghé thăm nhà cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Văn Lía.

Nhiều người cho rằng những vụ đàn áp tôn giáo gần đây là do bắt nguồn từ chính sách thù địch tôn giáo của CSVN. Đặc biệt với riêng Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy là cái gai mà nhà cầm quyền muốn nhổ từ lâu. Bởi CSVN được cho là kẻ thù tiêu Đức Huỳnh Phú Sổ – là giáo chủ sáng lập đạo Hòa Hảo.

Các dịp lễ kỷ niệm và họp mặt của GHPGHH TT thường bị công an và an ninh ngăn cản và phá rối. Nhiều người đã bị thương tích nặng do thực hiện quyền tự do tôn giáo của mình.

<https://chanthroimoimedia.com/2016/06/07/cong-sach-nhieu-cac-tin-giao-hoi-phat-giao-hoa-hao-thuan-tuy/>

**GIÁO HỘI PHẬT GIÁO HÒA
HẢO THUẦN TÚY
BẢN TƯỜNG TRÌNH**

**V/v Công an tỉnh Vĩnh Long làm
việc với ông Lê Văn Sóc (Phó Hội
Trưởng Giáo Hội Trung Ương
PGHH Thuần Túy.**

Sáng ngày 8-6-2016 tôi bị làm việc với Nguyễn Minh Quang (phó trưởng phòng P88 công an tỉnh Vĩnh Long), 2 điều tra viên công an tỉnh Vĩnh Long, 3 tên an ninh tỉnh, Duy Anh tổ trưởng tổ điều tra thị xã Bình Minh, Vĩnh Long.

Họ hỏi tôi xung quanh nội dung chính: có phải tôi là thành viên của Hội đồng Liên kết Quốc nội & Hải ngoại, và có ủng hộ Tuyên cáo tẩy chay bầu cử không?

Tôi trả lời:

Lập hội là quyền của công dân. Đứng trước thảm cảnh nước nhà có nhiều lĩnh vực xuống dốc, nhân quyền bị xâm phạm, nhất là thảm họa Tàu cộng rình rập, chúng tôi đã thành lập HDLKQN&HN

Mục đích: Khôi phục nhân quyền và dân quyền. Bảo vệ vẹn toàn lãnh thổ Việt Nam trước sự ngày càng bành trướng của Trung Cộng. Bảo vệ sự trường tồn của dân tộc.

Về việc bầu cử như hiện nay là theo cơ chế đảng cử dân bầu, đảng tìm mọi cách loại bỏ những người tự ứng cử. Chưa bầu quốc hội đảng đã cử tứ trụ của chế độ, thì bầu cử để làm gì tổn tiền nhân dân.

Họ làm việc với tôi với tư cách điều tra và thu thập chứng những lời khai của tôi, như quay phim chụp hình để lưu lại.

Trên đây là một số nội dung tôi đã bị làm việc với công an tỉnh Vĩnh Long.

Việt Nam, ngày 8/6/2016

Người viết

Lê Văn Sóc

CÔNG GIÁO VIỆT NAM ngu dốt hèn nhất thật không ?

.....**Nguyễn Văn Điển 12-06-2016**.....

Một cựu đại tá công an nghỉ hưu (xin giấu tên) từng nói đại ý rằng: "Công Giáo và dân chủ Việt Nam ngày nay về thể lẫn lực đều mạnh hơn chính quyền rồi. Vấn đề là Công Giáo và dân chủ Việt Nam thiếu đoàn kết, thiếu đường lối, thiếu người "cầm cờ". Nếu Công Giáo, dân chủ, dân oan mà có chiến lược sách lược đúng đắn và có người "cầm cờ" thì chính quyền sẽ bị "nốc ao" cái một."

Vị đại tá công an nghỉ hưu ấy giải thích thêm đại ý rằng: "Công Giáo Việt Nam có khoảng 9 triệu người. Đảng viên đảng cộng sản Việt Nam thực sự chỉ có khoảng 3,5 triệu người về danh nghĩa (có thể đảng). Nhưng số đảng viên tham gia sinh hoạt đảng thì chỉ có khoảng 2 triệu. Trong đó hơn 99% sinh hoạt đảng cho có lệ. Sinh hoạt đảng chẳng qua chỉ là "che mắt thế gian" nhằm duy trì công việc của mình thôi. Thực sự chỉ có công chức chính quyền mới cần cái thẻ đảng làm bình phong. Người dân, cán bộ hưu trí, doanh nhân khối doanh nghiệp tư nhân thực sự là cái thẻ đảng chẳng có một cái giá trị gì hết. Khi xưa vào ngày 22-12-1944 đội quân tuyên truyền giải phóng quân chỉ có 34 người mà thành công. Thành công bởi gặp thời, hợp lòng dân, có đường lối đúng, có lẽ phải. Lẽ phải thời ấy là người dân ai cũng muốn đánh đuổi đế quốc xâm lược để dành độc lập tự do. Ngày nay đảng và chính quyền tham nhũng quá nên bị mất lòng dân hết rồi. Dân chủ quyền con người ngày nay đã trở thành vấn đề quy luật tất yếu trong bối cảnh toàn cầu hóa. Quyền con người hay dân chủ ngày nay dường như đã trở thành nhu cầu và hạ tầng phổ quát căn bản tối thiểu của xã hội mỗi quốc gia rồi. Trừ Trung Quốc, Bắc Triều Tiên thì gần hết thế giới nay họ đều ủng hộ Việt Nam đi theo xu hướng xã hội dân chủ. Dân chủ ở Việt Nam là vấn đề không phải bàn cãi hay nghi ngờ

nữa. Chỉ còn vấn đề thời gian. Mà chủ tin cũng không bao lâu nữa. Vấn đề gắng làm sao cho nước mình có một hướng đi cải cách sao cho hòa bình nhất. Tránh xảy ra nội chiến và chiến tranh đối đầu với nước ngoài".

Thực sự là cơ hội cho cuộc cách mạng cải cách thể chế chính trị Việt Nam đã rất chín mùi. Chín mùi về tình hình trong nước và quốc tế.

Thực sự là Công Giáo Việt Nam rất thiếu nhạy cảm và tầm nhìn.

Công Giáo nên hợp tác tốt hơn nữa với các lực lượng dân chủ nhân quyền và dân oan cả nước.

Công Giáo nên ủng hộ mạnh mẽ hơn nữa đối với dân chủ và dân oan.

Ngược lại chính dân chủ và dân oan là lực lượng chỗ dựa đòn bẩy điểm tựa giúp cho Công Giáo đòi lại quyền lợi của mình.

Trong khoảng liên tục 1 năm liên mỗi tuần tôi có trung bình ít nhất có 1 lần tới Nhà thờ Giáo xứ Thái Hà (Hà Nội). Có khi tôi đi dự Thánh lễ. Có tuần tôi đi dự 4 buổi học giáo lý hôn nhân và giáo lý cơ bản, thần học cùng giáo lý nâng cao. Hầu hết trong các buổi Thánh lễ các Cha tại Nhà thờ Nhà dòng Giáo xứ Thái Hà (Hà Nội) cùng hàng ngàn giáo dân đều cầu nguyện đại ý là: "Cầu nguyện đòi nhà cầm quyền đảng cộng sản Việt Nam sớm trả lại Bệnh viện Đổng Đa và tất cả các tài sản khác mà chính quyền đảng cộng sản Việt Nam đã + đang tịch thu chiếm giữ sử dụng bất hợp pháp của Giáo hội Công Giáo Việt Nam".

Đòi đòi tài sản hợp pháp của mình mà kẻ xấu đang chiếm giữ. Đòi khiếu xin xỏ suông thôi có một cái tỷ tỷ tỷ năm nữa bọn trộm cướp nó cũng không trả đâu. Xin không được thì cần phải sử dụng áp lực sức mạnh mà đòi. Phải kết hợp kiện và biểu tình lớn đông người mới thành công.

Một chuyên gia về chính trị, pháp luật muốn thông qua tôi mách

nước chỉ đường giúp Công Giáo Việt Nam rằng: "Em làm thân phận vẽ đường cho hươu chạy đi. Anh thấy 9 triệu con hươu Công Giáo Việt Nam lơ ngơ quá. Lơ ngơ quá mức thế này thì tụi hồ báo chó sói lũ chúng nó sẽ xơi hết cả đàn hươu mất thôi. Giá mà cả 9 triệu con hươu ấy nhất loạt cùng chạy về một hướng thì sẽ thoát".

Ý anh ấy giải thích rõ hơn là: "Cứ mỗi sáng chủ nhật sau khi kết thúc khóa lễ. Tất cả tu sỹ + giáo dân cả nước lại xuống đường tuần hành biểu tình 1-2 giờ khắp các đường (phố) quanh khu vực Nhà thờ. Trong không quá 3 tháng liên tục như vậy thì mọi yêu sách của Công Giáo Việt Nam sẽ được đáp ứng hết. Trong những bài viết tới tôi xin chỉ đường rõ ràng hơn cho đàn hươu Công Giáo 9 triệu con. Phải có cả lòng can đảm, đoàn kết và mưu trí nữa thì Công Giáo Việt Nam mới thành công được.

Quý vị cùng các bạn chia sẻ thật nhiều bài viết này là cách tốt để góp phần bảo vệ môi trường và quyền con người Việt Nam.

Xin trân trọng cảm ơn!

Hà Nội ngày 12 - 6 - 2016

Ng. Văn Điển (Điển Ái Quốc)

Điện thoại: 0975 572 873

Email: ienaiquoc83@gmail.com

PHẢI LÀM ĐIỀU NÀY NHƯNG KHÔNG ĐƯỢC BỎ ĐIỀU KIA

**Lm Giuse Nguyễn Văn
Nghĩa - 29-05-2016**

Chiều 14-5-2016, Thứ trưởng Bộ Khoa học và công nghệ Phạm Công Tạc cho biết đến ngày 26-4-2016, các kết quả phân tích cho thấy đã đủ căn cứ khoa học để loại trừ hầu hết các nhóm nguyên nhân tự nhiên từ địa chấn, sức nhiệt, dịch bệnh... Như thế có thể khẳng định gần chắc chắn rằng nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường biển qua vụ cá chết hàng loạt dọc bờ biển miền Trung nước Việt chúng ta vừa qua là do con người. Nếu không phải do "thiên tai" thì đúng là bởi "nhân họa".

Ngày 26-5 Đức Cha Tôma Vũ

Đình Hiệu. Chủ tịch Ủy ban Bác ái Xã hội-Caritas Việt Nam ra bức "thư kêu gọi giúp đồng bào nạn nhân thảm họa ô nhiễm môi trường biển miền Trung".

Ngày 27-5 Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, giáo phận Vinh, ra thư kêu gọi tương trợ nạn nhân thảm họa môi trường biển, dự kiến sẽ giúp mỗi gia đình khoảng trên dưới 100 kg gạo.

Bản thân đã từng nghe một vài ngư dân lên tiếng trên phương tiện truyền thông rằng họ sẵn sàng đón nhận tấm lòng chia sẻ của đồng bào nhưng thực ra họ không cần gạo mà cần có biển sạch để tự mình kiếm kế sinh nhai cho bản thân và gia đình.

Là con cái trong hội thánh Công giáo Việt Nam, đoàn chiên "vâng lời các vị chủ chăn trong các điều hợp lẽ đạo" (Giáo lý Công giáo câu 269). Tuy nhiên chiên trưởng thành vẫn hằng mong các bậc bề trên Nhà nước hữu trách công khai những nguyên nhân gây ra thảm họa môi trường biển ở trên. Nếu không phải là do thiên tai thì là do nhân họa. Nếu là nhân họa thì do những ai gây ra và họ gây ra thảm họa đó như thế nào để họ phải có trách nhiệm đền bù thiệt hại đồng thời cùng với Nhà Nước có biện pháp khắc phục hậu quả.

Phải làm những điều này (liên đới chia sẻ với các nạn nhân của thảm họa) nhưng không được bỏ các điều kia (bảo vệ công lý) (x. Mt 23,23-24). Giả như bà con tín hữu Công giáo Việt Nam đã hài lòng với dăm ba chục ngàn hay dăm ba triệu đồng góp phần chia sẻ với các nạn nhân thảm họa biển thì biết đâu họ đang được hướng dẫn kiểu "gạn lọc con muối, nhưng lại nuốt chửng cả con lạc đà!" (Mt 23,24).

CÔNG AN, MẬT VỤ ĐÃ BẮT NHÀ HOẠT ĐỘNG CÁN THỊ THEU Ở HÒA BÌNH

Theo thông tin từ gia đình, chị Cán Thị Thêu bị bắt vào lúc hơn 5 giờ sáng ngày 10-06-2016 tại xã Ngọc Lương, huyện Yên Thủy, tỉnh Hoà Bình (nơi đây chị có một trang trại trồng cây ăn trái).

Lực lượng tham gia bắt chị Cán Thị Thêu có cả công an Hà Nội và công an Hòa Bình gồm hơn 10 chiếc xe ô tô chở khoảng 70 công an, mật vụ và 1 xe CS cơ động trang bị súng và dùi cui điện đã bao vây gia đình chị Thêu, xông vào trong nhà đọc lệnh bắt chị về điều 245 BLHS cụ thể là gây rối trật tự công cộng ở quận Đống Đa (!?)

Họ tổ chức khám nhà, thu giữ của chị Thêu 1 máy iPhone. Sau đó họ còng tay chị Thêu đưa đi. Hiện tại phía công an đang giam giữ chị tại trụ sở công an huyện Yên Thủy, Hòa Bình.

Về việc tại sao lại có chuyện gây rối ở Đống Đa, Trịnh Bá Phương, con trai chị Thêu cho biết điều này thật vô lý vì bà con Dương Nội chưa khi nào tụ tập tại đó cả.

Chị Cán Thị Thêu lấy chồng ở phường Dương Nội, quận Hà Đông. Chị đã cùng bà con Dương Nội đấu tranh kiên trì, gan góc để giữ đất từ 8 năm nay. Chị luôn luôn đi tiên phong trong những lúc đối mặt với chính quyền, công an, trong các cuộc biểu tình. Có thể nói chị là linh hồn của cuộc đấu tranh của bà con Dương Nội. Trong cuộc đấu tranh này đã có 7 người bị bắt đi tù, trong đó có chị và chồng là anh Trịnh Bá Khiêm.

Ngày 25-4-2014 khi đang ngồi trên chòi ghi hình cuộc cưỡng chế tàn bạo của công an và chính quyền, chị đã bị đánh bất tỉnh và sau đó bị kết án 15 tháng tù giam theo điều 245 (gây rối trật tự công cộng). Anh Trịnh Bá Khiêm cũng bị bắt cùng ngày và sau đó bị kết án 15 tháng tù giam theo điều 257 (chống người thi hành công vụ).

Việc bắt lại chị Thêu cho thấy nhà cầm quyền vẫn tiếp tục dùng bạo lực để đàn áp các cuộc đấu tranh của nhân dân, thay vì đối thoại và sửa chữa những chính sách sai lầm. Trịnh Bá Phương nhận định, có lẽ họ muốn bắt mẹ tôi để có thể dễ dàng chiếm đoạt đất đai của bà con Dương Nội.

Nguyễn Tường Thụy 10/6/2016

CÁC BÀ MẸ THIÊN AN MÔN

.....*Ngô Nhân Dụng 03-06-2016*.....

Ngày 4 Tháng 6 năm nay, hàng trăm ngàn dân Hồng Kông sẽ thấp nền biểu tình tưởng niệm các nạn nhân bị đảng Cộng sản Trung Quốc tàn sát tại quảng trường Thiên An Môn năm 1989. Hơn một phần tư thế kỷ, người Trung Hoa sống ở nước ngoài vẫn tưởng niệm các sinh viên, học sinh và công nhân bị giết. Gần đây, Hương Cảng là nơi biểu tình đông nhất. Đây là một phản ứng của thanh niên, sinh viên lãnh thổ này, vì Bắc Kinh đã ngăn không cho dân chúng được trực tiếp bầu người lãnh đạo, như họ từng hứa hẹn. Dân Hồng Kông kỷ niệm cuộc thảm sát Thiên An Môn để nhắc nhở mọi người cần dân chủ hóa. Nếu không có tự do dân chủ, dân Hồng Kông có thể sẽ có ngày chịu số phận của những nạn nhân Thiên An Môn.

Người Trung Hoa gọi ngày 4 Tháng 6 năm 1989 là ngày “Lục Tứ” (tháng 6 ngày 4) để đề cao tầm quan trọng ngang với ngày “Ngũ Tứ”, 4 tháng 5 năm 1919. “Ngũ Tứ” là phong trào đề cao chủ quyền độc lập. Năm đó sinh viên, học sinh Bắc Kinh đi biểu tình phản đối chính quyền hèn yếu không bảo vệ quyền lợi và danh dự quốc gia. “Lục Tứ” mở đầu phong trào đòi dân chủ tự do. Nhưng trong biến cố “Ngũ Tứ,” chính quyền quân phiệt chỉ bắt giam một số sinh viên lãnh đạo; còn trong ngày 4 Tháng 6 trước đây 27 năm, Cộng sản Trung Quốc đã bắn giết hàng ngàn sinh viên và công nhân.

Tuần trước, Tổ chức Tranh đấu Nhân quyền Trung Quốc đã phổ biến bức thư ngỏ của 131 bà trong tổ chức mang tên Những Bà Mẹ Thiên An Môn. Các bà mẹ lên án thái độ lãnh đạm của đảng Cộng sản trước nỗi đau khổ của gia đình các nạn nhân. Họ tố cáo chính quyền muốn **tẩy xóa trí nhớ của người dân** để thế hệ sau không ai biết về phong trào vận động cải cách của giới trẻ vào năm 1989, cốt làm cho cuộc thảm sát trong ngày 4 tháng 6

chìm vào quên lãng.

Bức thư vạch tội cộng sản đã thi hành chính sách “nhà nước khủng bố” suốt 27 năm qua với thân nhân của các nạn nhân Thiên An Môn. Công an luôn luôn theo dõi, rình mò, nghe trộm điện thoại và các liên lạc qua máy điện toán, dọa nạt bằng những vụ truy tố về các tội bịa đặt. Các bà mẹ lên án: **“Tất cả các hành động đó làm tổn thương vong hồn những người đã chết thảm trong cuộc đàn áp và xúc phạm những thân nhân còn sống”**

Bức thư ngỏ này được gửi cho cả thế giới sau khi guồng máy công an Trung Cộng gia tăng đe dọa người thân của các nạn nhân Thiên An Môn. Hàng năm, trước ngày “Lục Tứ,” công an vẫn thường ngăn cản việc đi lại và cấm các thân nhân không được tụ họp. Năm nay, áp lực này gia tăng trong tháng qua vì cái chết của ông Tưởng Bội Khôn (Jiang Peikun), cha của Tưởng Kiện Liên (Jiang Jielian), một trong số sinh viên bị giết sớm nhất trong cuộc thảm sát.

Công an đã cấm, không cho ai được đến thăm hỏi người vợ ông là bà Đinh Tử Lâm (Ding Zilin). Bà nổi bật trong nhóm Các Bà Mẹ Thiên An Môn, vì đã viết bài trên báo ở Hồng Kông đòi hỏi chính quyền Trung Cộng phải đáp ứng những yêu cầu của các bà mẹ, năm 1991 bà đã được đài truyền hình Mỹ ABC News phỏng vấn.

Những lời yêu cầu trên không có gì ngoài mối quan tâm của các bà mẹ bình thường. **Họ yêu cầu được tưởng niệm các con công khai và ôn hòa.** Họ muốn được tự do nhận hỗ trợ từ dân Trung Quốc và khắp năm châu. Họ đòi chính quyền chấm dứt quấy rối gia đình các nạn nhân Thiên An Môn và trả tự do cho những người còn bị giam giữ. Cuối cùng, họ yêu cầu đảng Cộng sản mở cuộc điều tra về cuộc thảm sát, buộc các kẻ chủ mưu phải chịu trách nhiệm.

Bà Đinh Tử Lâm năm nay 80 tuổi, vốn là một giáo sư triết học tại

đại học Nhân Dân ở Bắc Kinh. Chồng bà là chủ nhiệm viện thể dục của đại học này. Buổi tối ngày 3-6-1989, con bà là Tưởng Kiện Liên, năm đó mới 17 tuổi, đã rời nhà tới quảng trường Thiên An Môn bất chấp lệnh giới nghiêm. Sau đó, anh chết khi được đưa tới bệnh viện. Có người nói anh đã bị công an bắn trúng tim rồi bỏ mặc nằm đó cho tới chết. Bà cũng nghe nói con bà bị giết tại quảng trường khi lính tiến vào bắn thẳng vào đám sinh viên đợt đầu tiên, khi được đưa tới nhà thương nhi đồng thì đã chết rồi. **Sau khi con bị giết, bà Đinh Tử Lâm đã tự sát 6 lần không thành công.**

Kể từ tháng 8 năm 1989, bà Đinh Tử Lâm đã tìm gặp các bà mẹ của những nam nữ sinh viên bị thảm sát. Họ thăm hỏi, an ủi lẫn nhau, liên kết thành một nhóm tương trợ, dần dần quy tụ được khoảng 150 người. Các Bà Mẹ Thiên An Môn thành hình.

Đảng Cộng sản đã tìm cách ngăn cản. Bà Đinh Tử Lâm bị làm khó dễ trong công việc dạy học và nghiên cứu, cả hai vợ chồng bà **bị trục xuất ra khỏi đảng Cộng sản** và cho về hưu non. Bà bị bắt bỏ tù nhiều lần, khi được thả lại bị quản thúc. Năm 1995 hai ông bà bị bắt ở Vô Tích, giam giữ hơn một tháng để “điều tra vì phạm tội kinh tế!” Từ năm 2000 đến nay, bà bị theo dõi 24/24 giờ. Trong suốt thời gian đó, bà Đinh Tử Lâm tiếp tục đi tìm họ tên những sinh viên bị giết tại Thiên An Môn trong biến cố Lục Tứ. Năm 2004, tuần báo Time vinh danh bà Đinh Tử Lâm như một trong 60 người anh hùng của Châu Á. Năm 2007, lần đầu tiên hai vợ chồng bà được phép đến thấp nền tưởng niệm con tại Thiên An Môn, cùng bố mẹ các sinh viên khác; nhân dịp đó Tổ chức Ân Xá Quốc tế (Amnesty International) đã gửi lời ngợi khen nhà cầm quyền Trung Cộng! Tuy bà đã được các tổ chức nhân quyền nổi tiếng chú ý, chính quyền Cộng sản vẫn bắt giam bà bất cứ lúc nào họ thấy cần! Trước khi Bắc Kinh tổ chức thể vận hội 2008, bà Đinh Tử Lâm bị **“đưa đi nghỉ hè” bắt đắc dĩ!** Bà bị bắt lần nữa khi ông Lưu Hiểu Ba được trao giải

Nobel Hòa bình năm 2010, ông đã ngỏ lời tặng vinh dự này cho các nạn nhân Thiên An Môn.

Năm 2007, bà Đinh Từ Lâm được trao giải Tự Do Cầm Bút với cuốn sách “Đi tìm những nạn nhân Ngày 4 Tháng 6” (Tầm phóng Tứ Lục thọ nạn giả) tường thuật công việc điều tra của bà trong 25 năm. Giải thưởng này mang tên thi sĩ Vasyi Stus người Ukraine, ông đã trải qua 23 năm trong các nhà tù CS khi Ukraine còn thuộc Liên bang Xô viết. Ông qua đời năm 1985 khi mới 47 tuổi, trong lúc đang được nhà văn Đức Heinrich Boll đề cử lãnh giải Nobel Văn chương.

Bà Đinh Từ Lâm đáng được các bà mẹ VN noi gương. Mặc dù bà tranh đấu chỉ vì tình yêu thương dành cho đứa con trai duy nhất bị sát hại, nhưng hành động can đảm của bà cũng khuyến khích bao nhiêu bà mẹ khác đứng lên đòi quyền sống tự do và có phẩm giá cho những người dân Trung Quốc bình thường khác. Vì lòng mẹ yêu con là một tình tự khiến ai cũng có thể chia sẻ và xúc động, ai ai cũng phải kính trọng. Đảng CS Trung Quốc rất sợ hãi cho nên đã tìm mọi cách vùi dập bà Đinh Từ Lâm.

Một bà mẹ Việt Nam hiện nay đang hành động như bà Đinh Từ Lâm là bà Nguyễn Thị Kim Liên ở Long An, người mẹ của tù nhân lương tâm Đinh Nguyên Kha. Đinh Nguyên Kha đã bị bắt, bị ra tòa cùng với Nguyễn Phương Uyên năm 2013 chỉ vì đã lên tiếng trên mạng đòi đảng Cộng sản không được bắt cả dân tộc chịu nhục nhã trước cuộc xâm lăng của Trung Cộng. Trước tòa án, Kha thản nhiên nói: **“Chống Đảng thì không phạm tội..., vì không có luật nào nói như vậy.”** Từ đó đến nay, bà Nguyễn Thị Kim Liên đã sang tận Châu Mỹ và Châu Âu, vận động dư luận tạo áp lực đòi chế độ Cộng sản trả tự do cho con trai bà.

Nhưng tại Việt Nam còn bao nhiêu người chết oan khuất không khác gì các nạn nhân Thiên An Môn. Đó là những người chết đang lúc bị bắt giam trong đồn công an. Cuộc thảm sát diễn ra cho từng cá nhân, một cách âm thầm, nhưng con

số nạn nhân rất lớn. Em Trịnh Xuân Quyền, 16 tuổi, ở huyện Cư Jút, tỉnh Đắk Nông chết bất thường trong lúc bị tạm giam. Cũng tại tỉnh này, một người chỉ được báo trong nước nêu tên tắt là anh Huỳnh N., 39 tuổi, đã trở thành nạn nhân thứ tư chết trong tay công an trong năm 2014. Các bà mẹ, các chị, em, vợ con của những nạn nhân chưa bao giờ gặp nhau, chưa bao giờ cùng lên tiếng đòi mở một cuộc điều tra về tất cả những cái chết oan khuất đó. Cần một cơ quan đứng ngoài công an và một tổ chức độc lập với đảng CS phụ trách công việc điều tra này.

Đảng CS rất sợ cảnh người dân bị trị biết tìm đến nhau, đoàn kết với nhau vì cùng chịu cảnh oan khuất. Nhà văn Mã Kiến (Ma Jian) tác giả cuốn Bắc Kinh Hôn Mê (bản dịch tiếng Anh Beijing Coma), đã ca ngợi bà Đinh Từ Lâm trên nhật báo New York Times nhân ngày Lục Tứ năm 2008, nhận xét rằng: **“Mặc dù bên ngoài tỏ ra hung hãn, đảng Cộng sản Trung Quốc đang sợ hãi như một con nai bị thợ săn chiếu đèn.”** Họ run sợ vì dù đã cố mọi cách xé bỏ một trang lịch sử đẫm máu nhưng người dân Trung Hoa nhất định không quên.

Ngày 4 tháng 6 mỗi năm là ngày các bà mẹ, vợ con, và chị em của những nạn nhân người Việt chết trong đồn công an đứng lên phát động một phong trào đòi công lý! Họ sẽ là Những Bà Mẹ Thiên An Môn của Việt Nam.

Đông đã làm sống lại giấc mơ Tần Thủy Hoàng, ông Hoàng đế Đồ xâm lăng bằng ý thức hệ CS, tính nhuộm cả vùng Đông Nam Á một màu đỏ như màu cung điện trong Tử Cấm thành. Đầu thế kỷ 21, Tập Cận Bình tiếp tục sự nghiệp bành trướng của Mao Trạch Đông và Tần Thủy Hoàng, với chương trình Hán hóa “Đường Lưỡi bò.” Kết quả ra sao phải coi hồi sau mới rõ, nhưng hiện giờ chúng ta đang chứng kiến nước Mỹ cũng dính líu tới miền Tây Thái Bình Dương.

Trên bàn cờ vùng biển Đông Nam Á, trong đó có Biển Đông nước ta, Tập Cận Bình mới đề ra một mục tiêu chiến lược trong khi vẫn đi những nước cờ chiến thuật để giành phần thắng. Về chiến lược lâu dài, lãnh tụ Cộng sản Trung Quốc vạch hướng đi lớn là hòa hoãn với Mỹ trong mọi trường hợp. Nhưng trong nhất thời, Bắc Kinh vẫn tìm cách đe dọa, dụ dỗ, chia để trị các nước trong vùng, lần lần chiếm thêm biển, đảo muốn cho các nước này phải chấp nhận Trung Quốc là bá chủ.

Tập Cận Bình tỏ thái độ cầu hòa với Mỹ trong bài diễn văn ngày Chủ nhật vừa qua, khai mạc hội nghị “Đối thoại Chiến lược và Kinh tế Mỹ - Trung” (SED) ở Bắc Kinh, nhấn mạnh rằng: “Điều cơ bản là hai nước phải giữ vững các nguyên tắc: không xung đột hay đối đầu với nhau, kính trọng lẫn nhau.” Công nhận hai nước đang có những xung khắc quan điểm và quyền lợi, Tập Cận Bình đề nghị: “Những vấn đề chưa thể giải quyết được ngay thì hai bên cứ nhìn nhận vị thế thực tế của nhau và tháo gỡ trong chiều hướng xây dựng.”

Nhưng đó chỉ là đường nét chính trong quan hệ lâu dài Mỹ - Trung Quốc. Trong một thế hệ sắp tới, người nào lãnh đạo nước Tàu cũng thấy phải sống trong hòa bình để có

TẬP CẬN BÌNH CHIA ĐỂ TRỊ

—Ngô Nhân Dụng 10-06-2016—

Tần Thủy Hoàng vạch ra khi sai Đồ Thư và Sử Lộc chỉ huy 500,000 quân sĩ vượt Trường Giang, mở sông đào trong ba năm để tiến chiếm đất Mãn Việt, Âu Việt nhóm ngó Lạc Việt. Trong một ngàn năm sau đó, các triều đình Trung Hoa chiếm đóng một nửa đất Việt Nam bây giờ, nhưng dân Việt luôn luôn vùng lên kháng cự. Sau cùng, làn sóng xâm lăng của Hán tộc về phương Nam phải ngừng, vì đụng phải sức sống bền bỉ và tinh thần quật khởi của dân tộc Việt.

Tới giữa thế kỷ 20, Mao Trạch

Thời gian phát triển kinh tế, mong lên được ngang với Nhật Bản, Nam Hàn và các nước Âu, Mỹ hiện nay. Hơn nữa, họ phải công nhận chưa đủ sức đối đầu với Mỹ về quân sự trong một cuộc thế chiến mới.

Tuy nhiên, khi bước qua phạm vi chiến thuật, đứng trước các quốc gia Đ. Nam Á đang tranh chấp vùng Biển Đông với nước Tàu, giới lãnh đạo Trung Nam Hải vẫn biết sử dụng kho sách mưu mẹo “thần cơ diệu toán” mấy ngàn năm do Quản Trọng, Tôn Tử, Tô Tần, Trương Nghi truyền lại!

Trung Cộng muốn nuốt trọn vùng biển Đông Nam Á cũng giống như nước Tần thời Chiến Quốc muốn gồm thâu thiên hạ. Một mưu mẹo của các vua Tần là chia rẽ lục quốc, để lần lượt bẻ từng chiếc đũa một. Đứng trước khối ASEAN, một tổ chức hợp tác kinh tế của 10 nước Đông Nam Á giống như thế Liên hoành, Trung Cộng tìm cách mua chuộc Cambodia, Lào, và trước đây đã thao túng Miến Điện; đồng thời lập ra Ngân hàng Phát triển Hạ tầng Cơ sở Châu Á để dùng đồng tiền trung lập hóa các nước khác; bày một trò không khác gì thế Hợp tung.

Trong số bốn nước xung đột trực tiếp về chủ quyền các quần đảo và những bãi đá ngầm trong vùng được khoanh trong Cửu Đoạn Tuyến, Bắc Kinh dùng mưu “Bóc lá cải,” lần lần bóc từng lá một, với những thủ đoạn khác nhau. Trước hết là bóc lá cải Việt Nam, rồi tới Philippin, Malaysia và Brunei sẽ tính sau. Mưu mẹo họ Tập đang áp dụng là chia để trị.

Trung Cộng đã nắm được Việt Nam trong tay từ năm 1950, dùng ý thức hệ Cộng sản. Cho nên Phạm Văn Đồng đã ủng hộ bản tuyên bố về hải phận của Chu Ân Lai từ năm 1958. Vì thế Việt Cộng cũng ngậm tăm không dám phản đối khi Trung Cộng chiếm Hoàng Sa năm 1974 và mấy đảo ở Trường Sa năm 1988. Khi dân chúng Việt Nam bừng tỉnh nhìn rõ cảnh mất nước, biểu tình phản đối trong những năm gần đây, Trung Cộng đã thay đổi chiến thuật: Mềm nắn, rắn buông. Năm 2013, Việt Cộng đã ngoan ngoãn ký một thỏa hiệp cùng khai thác dầu khí dưới đáy Vịnh Bắc Việt. Việt Cộng gọi thỏa hiệp cộng tác giữa Petro-Việt Nam và CNOCC là “Cộng tác phát triển” nhưng Trung Cộng đặt tên là “Khai thác chung,” bao hàm ý nghĩa trùm lên nhau, không phân biệt hai phía đang cộng tác bình đẳng. Dựa trên thỏa hiệp này, năm 2014, Trung Cộng đã ngang nhiên đưa tàu giàn khoan thăm dò HD 981 vào hải phận Việt Nam. Khi toàn thể dân tộc Việt Nam nổi lên biểu tình phản đối, Việt Cộng mất mặt, Trung Cộng đưa giàn khoan đi thăm dò nơi khác để nhất thời xoa dịu cơn phẫn nộ; nhưng Bắc Kinh không hề nói một lời nào thú nhận đã xâm phạm chủ quyền lãnh hải của nước Việt Nam.

Đối với Philippin, Trung Cộng dùng chiến thuật khác: xâm chiếm dần dần các bãi đá ngầm của Philippines, nhưng tiến từng bước vừa đủ để chính phủ Mỹ không có đủ lý do can thiệp theo hiệp ước an ninh Mỹ - Phi. Năm 2012, tàu hải giám

Trung Cộng đã tới chiếm vùng biển quanh bãi đá Scarborough, nơi mà Philippin đã xác nhận chủ quyền và đặt hải đăng từ nhiều thế hệ. Vì vụ xung đột này, dân chúng và chính quyền Philippin đã kêu gọi Mỹ ủng hộ. Nhưng Bắc Kinh biết rằng không một chính phủ Mỹ nào lại muốn can dự vào một cuộc chiến tranh chỉ vì mấy bãi đá ngầm ở nơi xa tắp. Tập Cận Bình sẽ tìm cách làm cho Philippin nhụt chí kháng cự và chia rẽ nước này với Mỹ.

Điều gây rắc rối cho Trung Cộng là chính phủ Philippin không “hiền lành, ngoan ngoãn” như cộng sản Việt Nam. Họ đã đưa đơn kiện trước Tòa Trọng tài Thường trực của thế giới. Ai cũng đoán rằng bản phán quyết của tòa, sắp công bố, sẽ nghiêng về phía Philippin. Cho nên trong dịp nước Phi mới bầu tổng thống, Bắc Kinh đã tìm cách mua chuộc chính quyền mới. Tập Cận Bình đã gửi lời chào nồng nhiệt tới tân Tổng thống Rodrigo Duterte, người được gọi là Donald Trump của Châu Á vì những ý kiến khác thường và nói năng thô tục. Từ lúc ông Duterte đắc cử, tàu hải giám Trung Cộng đã ngưng không quấy nhiễu các tàu đánh cá Philippin ở vùng Scarborough nữa.

Theo báo Philippine Daily Inquirer, trong khi tranh cử Duterte đã hứa sẽ thay đổi chính sách của cựu tổng thống Aquino đối với vấn đề lãnh hải; và ông ta sẽ yêu cầu Trung Cộng đáp lại bằng các nhượng bộ kinh tế. Ông Duterte đang cần tiền để xây dựng một đường xe lửa trên hòn đảo Mindanao, là nơi xuất thân của ông. Bắc Kinh sẵn sàng lấy tiền của Ngân hàng Phát triển Hạ tầng Cơ sở để “hồi lộ.” Cũng trong khi tranh cử, ông Duterte còn nói sẽ xét lại đường lối bang giao với Mỹ. Nghe câu đó chắc Tập Cận Bình đã mở cờ trong bụng!

Tuy nhiên, trước khi ngồi xuống bàn chuyện mở hầu bao đưa tiền, Trung Cộng đã chơi trò mèo vờn chuột, yêu cầu chính phủ Rodrigo Duterte rút lại lá đơn kiện trước Tòa Trọng tài Thường trực. Đây là một đòi hỏi lộ bịch, vì chính Cộng sản Trung Quốc vẫn luôn luôn nói rằng không công nhận thẩm quyền của tòa án này, và sẽ bất cần dù Tòa sẽ phán quyết ra sao. Mặt khác, ông Trump của Châu Á cũng không thể nào muối mặt rút lại lá đơn yêu cầu Tòa Trọng tài bác bỏ Cửu Đoạn Tuyến, cũng như ông Trump thật ở Mỹ dù lên chức tổng thống cũng không thể xóa bỏ hiệp ước NAFTA hay TPP. Cùng lắm, là ông Duterte hứa sẽ không kêu gọi Mỹ và Nhật Bản giúp thực hiện chủ

quyền trên biển, và không làm gì khác sau khi có bản phán quyết của tòa, để giữ thể diện cho Trung Cộng.

Ngoại trưởng Trung Cộng cũng ngỏ ý sẽ thương thuyết song phương với Philippin để giữ nguyên trạng trong vùng biển, và hai bên cùng hợp tác khai thác các tài nguyên. Đó là lá bài Bắc Kinh đã đưa ra cho Hà Nội khi ký thỏa hiệp khai thác Vịnh Bắc Việt. Những đó cũng là một đề nghị mới được chính phủ Trung Hoa Dân Quốc ở Đài Loan nhắc lại!

Đài Loan đóng vai một đồng minh thực tế của Bắc Kinh trong mặt trận pháp lý. Họ cũng không công nhận bản phán quyết của Tòa Trọng tài, vì đường Cửu Đoạn Tuyến do chính quyền Quốc Dân Đảng vẽ ra từ năm 1947. Nhưng trong trận cờ Đông Nam Á, Đài Loan là một đồng minh của Mỹ và có thể đứng về phía Việt Nam, Philippin và cả khối ASEAN, khi chúng ta nghe vị bộ trưởng quốc phòng mới trong chính phủ Thái Anh Văn khẳng định rằng Trung Hoa Dân Quốc không bao giờ công nhận Vùng Phòng thủ trên không mà Bắc Kinh đang đe dọa sẽ công bố ở Biển Đông. Trong bản tuyên bố này, Đài Loan cho biết sẽ gia tăng phòng thủ những quần đảo mà họ đang chiếm đóng, trong đó có đảo Ba Bình (Itu Aba) mà họ gọi tên là Thái Bình, với các vũ khí phòng không mới. Điều đáng chú ý là lời tuyên bố trên được đưa ra ngay sau khi bộ trưởng quốc phòng Mỹ đã nói chính phủ Mỹ sẽ coi việc Trung Cộng thiết lập Vùng Phòng thủ trên không là một hành động gây hấn.

Tóm lại, trong chiến lược lâu dài Tập Cận Bình chọn đấu dịu với Mỹ; nhưng trong ngắn hạn Cộng sản Trung Quốc sẽ tiếp tục dùng mưu mẹo để chia rẽ, mua chuộc và đe dọa các nước đang tranh chấp chủ quyền biển đảo. Giống như trong hai ngàn năm đã qua, dân tộc Việt Nam vẫn là nạn nhân đầu tiên trước âm mưu bành trướng về phía Nam của đế quốc Hán tộc. Chỉ có một con đường là phải thoát khỏi vòng kiềm tỏa của các hoàng đế đồ. Sau khi “Thoát Trung” rồi, Việt Nam mới có thể hợp tác với các nước khác cùng đối đầu với Trung Cộng.

Tuyên Giáo Trung Ương đã chết như thế nào

.....**Đình Tân Lực 04-06-2016**.....

"Bộ phận Tuyên truyền và Cổ động được khai sinh từ 1930, tại Hong Kong, bởi một kẻ nói tiếng Việt nhưng là 'phái viên của quốc tế CS'. Hậu thân cận đại của nó, bộ phận Tuyên giáo Trung ương, vừa đăng ký 'khai tử có yếu tố nước ngoài', bởi một người không nói thạo tiếng Việt và đến từ bên kia bán cầu. Bạn có biết nó lâm sàng thế nào không?" ĐTL.

Buổi họp giao ban ngày 10-5-2016 của Tuyên giáo Trung ương (tạm viết tắt là TGTU), chủ trì bởi Lâm Phương Thanh, Trương Minh Tuấn và Hồ Quang Lợi, với sự tham dự của Nguyễn Thị Tuyết, Nguyễn Xuân Tự, Nguyễn Văn Hùng và Lưu Đình Phúc, có một số nội dung rà soát chính yếu như sau:

1- Tăng cường định hướng dư luận về vai trò của phụ nữ tham chính, tuyên truyền hình ảnh đẹp của người phụ nữ Việt Nam.

2- Không làm nóng vấn đề xây đập thủy điện trên đồng bằng sông Hồng.

3- Tổng kết 5 năm phong trào thi đua thực hiện chỉ thị 03 của Bộ Chính trị về học tập theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh, nhân dịp kỷ niệm sinh nhật thứ 126.

4- Báo chí khi phát hiện vấn đề về sinh an toàn thực phẩm thì phải nêu tin chính xác, không phát hình vào giờ ăn.

5- Báo Năng Lượng Mới khai thác báo chí nước ngoài về việc 50 năm Trung Quốc phát động Cách mạng Văn hóa.

6- Zing đưa bài về tàu cá Trung Quốc bị đâm chìm trên biển Hoa Đông: Bài không vấn đề gì nhưng các comment rất hả hê (tức là gây vấn đề).

7- Vụ cá chết: Có đến 217.000 bài viết các cỡ. Tổng số lượt đọc lên đến 103 triệu. Tồn thất nặng bởi lời phát biểu của GD đối ngoại Formosa + video cá chết trong vòng 2 phút + chọn cá không chọn thép. Khuyến cáo báo Tiền Phong về bài Cá chết xếp lớp dưới đáy biển. Sẽ xử lý nghiêm vụ đăng bài kêu gọi Nhà Trắng can thiệp vào vụ cá chết (VTC News & Dân Việt).

8- Khi đưa tin hồ sơ Panama liên quan tới người VN thì phải có căn cứ.

9- Cầm khai thác tin nghệ sĩ Lan Hương không đi Trường Sa.

Sau đó là một số định hướng tuyên truyền cho tháng 5-2016:

1- Kỷ niệm 126 năm ngày sinh Hồ

Chí Minh & 75 năm lập Đội Thiếu niên Tiền Phong.

2- Chủ tịch nước đi thăm Liên bang Nga.

3- Tập trung đưa tin bầu cử Quốc hội khóa XIV và HĐND các cấp.

4- Tổng thống Mỹ thăm Việt Nam: Giảm tin cá chết. Hạn chế tin "chưa tốt".

5- Chọn chữ để không làm nóng vấn đề hay gây kích động (như việc cá chết). Phê phán các đối tượng lợi dụng tình hình, xuyên tạc chủ trương, đường lối của ta.

Mọi định hướng tuyên truyền của tháng đều mờ nhạt. Chìm sâu hơn cả mớ cá chết xếp lớp dưới đáy biển là vụ Trần Đại Quang đi Nga, chẳng ai thêm biết tới Quang là đứa nào, du lịch khi nào... Ngày sinh Hồ Chí Minh thì quá nhàm. TGTU và gần 800 tờ báo không chạy kịp với truyền thông lẻ dân đậm màu thời sự: **"Muốn thoát chết phải thoát hán. Muốn thoát hán phải thoát cộng. Muốn thoát cộng phải thoát hồ"**. Cho nên, dân kỷ niệm 126 năm ngày sinh của Hồ với hàng nghìn câu chuyện và hình ảnh lay động lòng người không thua gì biển cá chết.

Vụ bầu cử, ngỡ được vực dậy bằng những con số theo kiểu 32 nghìn tổ bầu cử huy động được 100% cử tri bỏ phiếu... Chỉ khổ nỗi TGTU quên mất là dân tẩy chay toàn bộ: **"Nhiều cũng được! Số càng cao, Láo càng xược – Báo càng rao, Tin càng ngược!"**. Thảm họa của TGTU trong vụ này là tỷ số phiếu bầu cho đương kim (và sắp xuống) TBT 68% biến thành 86% (hay ngược lại) trên dàn báo đảng. Một bài thơ từ 3 năm trước được nhện nhíp chuyển lại trên FB: **"Chúng tôi chưa bao giờ bầu cho một thể chế xa dân!"** (Bùi Chí Vinh). Ngần đó cũng đủ thấy TGTU vượt tay, vượt cả chân...

Về vụ phê phán các đối tượng lợi dụng tình hình (cá chết), TGTU tiến một bước dài từ bó tay sang (bó băng-rôn thay) chiếu, với nội dung biểu ngữ căng ngang đường: **"Đừng bán tương lai mua quan tài hiện tại"**. Đáng ghi lại là một nhận xét điếng người: **24.000 tiến sĩ (giấy) cả nước gộp lại cũng không viết nổi một luận án 9 từ (như trên) của bà con giáo xứ Phú Yên**.

Còn lại là sự kiện TT Mỹ Barack Obama ghé thăm VN trên đường đi dự Hội nghị Thượng đỉnh G7 ở Nhật. Có những điểm nổi bật nào liên quan đến cái chết của TGTU/ CSVN?

1- Nhân dân thủ đô nửa đêm tràn ra đường để đón TT Mỹ, có người bảo là nhện không kém gì cảnh cướp ấn Đèn Trần, thì so với đàn Tập Cận Bình sang đây, rõ là lòng dân khác xa ý đảng: **"Bạn của đảng chưa bao giờ là bạn của dân và kẻ thù của đảng chưa chắc là kẻ thù của dân..."** (Song Chi). Người Sài Gòn nô nức lên sớ vạn đón chào TT Mỹ. Bất thêm một nhận xét liên quan: **"Đón Tập Cận Bình, nhà nước bắn 21 trái đại bác, nhưng nhân dân thì tịt niêm hân hoan. Đón Obama, nhà nước không bắn đại bác, nhưng mỗi người dân như một khẩu pháo rền vang niêm hân hỉ"** (Trần Chí Kông). Lại có kẻ trưng ảnh Sài Gòn đón Obama với lời bình: **"Giấc mơ nhỏ rãi của Tập"**. Ở nơi khác, đã có người nhạo lòi giáo khoa CS, bình rằng **"Tình cảm người dân VN dành cho ông Obama khiến cho kẻ thù phải run sợ!"** (Phạm Lưu Vũ). TGTU núp đâu, nằm đâu, trốn đâu, che mặt bằng gì, trong hoàn cảnh này?

2- Bia Căm Thù "Ghi sâu tội ác giặc Mỹ" ở Hà Nội, trong những ngày đón Obama, được phủ lên chính diện một băng-rôn khó ai lý giải nổi: Chân dung Hồ Chí Minh. Không ai biết rõ ai đang chơi khăm ai ở chiều này. Chỉ biết dân chúng xôn xao: Bình thường thì căm thù giặc Mỹ, **"Khi Obama đến, nó thành bia Căm Thù Giặc Hồ"**. Nếu chưa chết đứng như Từ Hải thì TGTU giải trình thế nào?

3- Obama được dân chúng bu quanh, selfie như chớp giệt, trong lúc Trần Đại Quang đực mặt đứng nhìn với cặp mắt tóa khói. Đến khi cùng ra họp báo trước ống kính truyền hình quốc tế và quốc nội, tân Chủ tịch nước VN hoàn toàn hiển thị cung cách của một sai nha bẩm sinh. Điều đó khiến cho Obama không khỏi ngượng lây cho một kẻ được gọi là đồng cấp/đồng nhiệm mà ứng xử không hơn một học sinh cấp hai ở Mỹ. TGTU chỉ có thể chỉ đạo dàn báo khuyến mả, chứ không thể nào hướng dẫn cấp "trên" những bài nhập môn của ngành ngoại giao, cho dù chức năng chính thức của nó là "cơ quan tham mưu của BCH/TU ĐCSVN, trực tiếp và thường xuyên là BCT, BBT". Hoặc giả, ngay chính nó cũng chẳng biết thế nào là lịch sự ngoại giao tối thiểu?

4- Tình hình xuống cấp trầm trọng hơn nữa trong thước phim **Chủ tịch QH Kim Ngân mời Obama cho cá ăn**. Các comments bằng Anh ngữ còn nguyên, đặc những từ kém tao nhã, nhiều nhất là "the bitch" (con chó cái). Nhẹ nhàng hơn chút là "an illiterate barbarian" (kẻ mọi rợ vô học). Thế

mới rõ là TGTU' không với nổi tới cộng đồng nào của dân "trên" của nó. Nhưng ngược lại, cái chết của nó thì rõ là bị thập diện mai phục. Lần này có cả từ "trên" đập xuống. Có người chép miệng rằng Đệ nhất phu nhân Hoa Kỳ quyết định không tháp tùng chuyến này là có lý do cả đấy!

5- Nguyễn Xuân Phúc, trong dịp hội kiến với Obama, đã trao tặng TT Mỹ một món quà có tên là "Thông điệp Ngàn Năm". Đó là một tượng gốm Đầu Rồng (tuy không niềng như kẻ tặng, nhưng cũng) không có lộc. Chẳng ai rõ giới tính rồng của nó. Chỉ biết nó được giới thiệu như là "biểu tượng của sự cao quý, sức sống vĩnh hằng và sức mạnh vũ trụ". Có thể đúng với dân tộc VN. Còn nếu so với đảng của kẻ tặng thì đó là "biểu tượng của sự cam lạng, vì đang ngậm hạt châu". So với diễn từ của Obama đầy những trích dẫn Lý Thường Kiệt, Nguyễn Du... thì TGTU', cơ quan tham mưu của BCT quả là cao kiến, giải trình ngay với khách cái lý do "không thể nói" vì đang đầy mồm, chưa bàn tới chuyện không thể nói tiếng Anh (hoặc chỉ nói tiếng Anh theo mô-đen "*Ma-dzê in Diệc Nam*").

6- Trần Đại Quang đón Obama bằng tiết mục giới thiệu chiếc yếm duyên dáng VN. Một đàn thanh nữ rực rỡ hờ hơ đón chào vị quốc khách, chẳng khác nào ở sân khấu dưới bóng đèn sân khấu. Có lý nào đó là cách TGTU' thực hiện "định hướng tuyên truyền hình ảnh đẹp của người phụ nữ VN" như trong nội dung buổi họp giao ban nói trên? Lại có lý nào Quang hay Triết là đồ đệ cùng thầy, nên chỉ có mỗi cái sở trường là mời chào khách ngoại bằng gái đẹp VN, lần này cụ thể "yếm tận mắt"? Tới chừng Obama qua Nhật, hình ảnh một phụ nữ Nhật mặc kimono quý phái đón tiếp vị quốc khách G7 đã khiến người Việt nhớ lại cảnh khoe yếm Việt mà cảm thấy "*Nhục nhả quá mức cho phép*" (Phan Cẩm Hường). TGTU' có còn sợi thần kinh xấu hổ nào để cảm nhận nổi nhục như thế không? Nếu còn đang ngáp thì cũng nên đi chết đi!

7- Món bún chả VN đã vang danh trên trường quốc tế, nhờ công lớn của Obama, vị quốc khách của VN, vô cùng bình dị (ngồi ghế nhựa, uống bia trong chai) và cũng vô cùng sòng phẳng, minh bạch (trả tiền bữa ăn bằng tiền túi của mình). Chẳng ai thắc mắc là do đâu TT Mỹ cố tình ăn bún chả mà không phải là bún cá, bởi nhạy cảm thời sự quá chăng, hay ngại làm mất mặt Kim Ngân đây chăng? Lại thêm hình ảnh Obama đút

mưa trong quán trà đá ven đường, ngay sau bài phát biểu chuyên chở thông điệp tự lực tự cường đến thanh niên VN. Đặc biệt cảnh cầm dù đút mưa này phản chiếu hình ảnh một cán bộ sắc phục công quan tổng biên tập tờ Công Luận từ cửa xe vào thăm Học viện Chính trị QG Hồ Chí Minh. Những hình ảnh bình dị đó bắt buộc người xem phải đo lại với hình ảnh quan liêu của dân lãnh đạo VN, từ quan nhõ, quan nhớn, đến hàng vua chúa ngất ngưỡng trong triều. TGTU' nếu chưa kịp tắt thở, thì làm gì đỡ nổi những cảnh tượng "nghiệt ngã" (nhưng có cấm báo đảng cũng không được) và cực kỳ đời thường đó?

8- TGTU' chỉ đạo thế nào mà ngay vào lúc TT Mỹ viếng thăm VN, công an ra sức canh chừng, bắt bớ, hù dọa người dân, đến mức phóng viên ký giả nước ngoài đã phải giống tiếng: "*Trong khi ông Obama gỡ bỏ cấm vận vũ khí, nhà cầm quyền VN đang bận rộn bắt giữ nhà báo Doan Trang và nhiều nhà hoạt động nhân quyền khác, trên đường phố và ngay tại nhà. TT Mỹ vừa cho VN một món quà mà họ không xứng đáng nhận*" (Phil Robertson, HRW). "*Tôi dự định sẽ đưa luật chế tài những kẻ vi phạm nhân quyền ở VN như là một tu chính vào luật chuẩn chỉ ngân sách quốc phòng. Chúng ta cần nhớ rằng mặc dù TT Obama đang viếng thăm VN, VN là một chế độ CS thô bạo đang tiếp tục xem thường những nhân quyền căn bản*" (Thượng nghị sĩ Mỹ John Corning). TGTU' đã bày vẽ thế nào cho công an và côn đồ để CSVN nức tiếng thế này?

9- Còn người trong nước nói gì? "*Khi cái bắt tay giữa ông Obama và Chủ tịch Trần Đại Quang diễn ra tại phủ chủ tịch, thì những bắt bớ khác đang diễn ra tại nhiều tỉnh thành đối với nhiều nhà hoạt động XHDS: Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Nguyễn Bá Vinh, Phạm Doan Trang, Vũ Huy Hoàng, Nguyễn Viết Dũng...*" (Dương Đại Triều Lâm trả lời BBC). Hay "*Tự Do (ở đây) là giam cầm không án. Ông Obama tiếc là chưa có dịp thử băng qua đường ở đây. Vâng, nếu ở VN, làm công dân VN, ngài TT sẽ không thiếu dịp vượt tường để thoát ra phố!*" (Dũng Mai). Hay, "*Nếu chỉ để tấn công 'các thế lực thù địch, phản động' trong nước, thì không cần mua làm gì (các vũ khí sát thương) cho tốn kém. Chỉ cần những gì đang có, với lũ âm binh cô hồn, áo xanh lá cây, dùi cui, roi điện... bọn phản động tay không đã không có bất kỳ cơ hội nào chống đỡ*" (Nghiêm Việt Anh). TGTU' đâu rồi, trả lời những nhận định và quan điểm phổ cập như này được

chứ?

10- Hậu kỳ chuyển thăm của Obama, sôi động sùng sục trên mọi mạng là thước phim "60 phút mở", được coi là một cuộc đấu tố chất lượng cao, giữa người dẫn Tạ Bích Loan đối với khách mời là MC Phan Anh. Điểm xoáy nằm ở màn thẩm vấn Phan Anh "Động cơ của bạn là gì?" về những bài chia sẻ nạn cá chết trên Biển Đông khi Formosa tổng thải hàng tấn chất độc ra biển. TGTU' thực hiện định hướng tuyên truyền số 5 "Phê phán các đối tượng lợi dụng tình hình, xuyên tạc chủ trương, đường lối của ta" như đã nêu trên thì đã đành, nhưng thực hiện như thế này thì vụng quá, đáng chết quá!

Thứ nhất, Tạ Bích Loan có bằng TS hóa cơ, mà trước giờ chẳng một lời một chữ nào về chất độc giết cá giết biển, cũng chớ hề có lời nào chữ nào báo động cho nhân dân cả nước cẩn trọng tránh ngộ độc từ hải sản nhiễm độc... Ngược lại, đi câu kết cùng đồng bọn vô liêm vô loại, tầm như Hồng Thanh Quang, Phạm Mạnh Hà, Hoàng Minh Trí... để quyết tâm "phá án" ở một ...đồng nghiệp. Thước phim này (và nụ cười suốt buổi của MC Phan Anh) sẽ là sản phẩm để đời của Tạ Bích Loan và cả TGTU'.

Thứ hai, thái độ cướp giật và lời nói gay gắt của Tạ Bích Loan lẫn Hồng Thanh Quang làm như chức danh nhà báo, nhà thơ của cả hai, đồng thời, dội thêm cả khối nước thải lên Hội Nhà Báo VN & Hội Nhà Văn VN, vốn đã đầy tiếng nhớt. TGTU' phải nhận khuyết điểm thiếu hướng dẫn kịch bản đậm đà sâu sát hơn nữa cho Tạ Bích Loan và cho các hội viên dưới trướng, trước khi chết.

11- Vẫn nằm trong định hướng số 5 "Phê phán các đối tượng lợi dụng tình hình, xuyên tạc chủ trương, đường lối của ta", TGTU' vừa tung đòn mới, nhắm vào đối tượng sử dụng Facebook: Hoa hậu Đại dương 2014 trao đổi với phóng viên báo Tiền Phong rằng "*Tôi rất lo lắng và hoang mang vì hình ảnh của mình lại có trong trang facebook của người tên Nuong M Lam nhưng khi tìm hiểu thì trang này chuyên nói xấu Đảng và chế độ Nhà nước Việt Nam*". Đòn này quá kém, dưới cả đầu gối. Bởi: 1) Hoa hậu là người của công chúng, do vậy, hình ảnh hoa hậu không mang tính riêng tư một khi đã lên mạng; 2) Chiến với các tay chơi FB mà chỉ trông vào chút nhan sắc phấn son thì đối tượng của TGTU' bị đánh giá thấp kém quá đấy; 3) Nếu có chút bản lĩnh, Hoa hậu Đại dương 2014 sẽ nghĩ sâu thêm xem hiện nick gì đấy

CÔNG AN - CÔN ĐỒ

Phạm Nam Hải 05-06-2016

đang dùng ảnh của mình câu view, hay TGTU' đang xài tên tuổi nhan sắc của mình để tấn công những người NÓI THẬT bị dán nhãn NÓI XẤU chế độ? TGTU' cứu nguy chế độ bằng cách này thì bằng mười hại thêm cho chế độ chóng sụp. Nhà thơ Vũ Cận nhiều lần đề cập đến thành phần "Chống Cộng Từ Bên Trong". TGTU' là bộ phận đầu não của thành phần này chăng? Chứ không thì hà cớ gì Cả Lú lại xách mé "đảng viên hư làm dân mất niềm tin ở đảng"?

12- Tất cả những điểm lược kê bên trên đều có trên FB. Chính lực lượng sinh động và ứng biến cực nhanh này đã khiến cho biết bao bài báo đảng phải gỡ xuống cấp kỳ. Lại khởi động một cuộc đua săn tin giữa hai lẻ, khiến lẻ đảng hụt hơi chạy theo, và thường bị "Xử Lý Nghiêm" (như nội dung buổi họp giao ban nói trên). Đó cũng chính là một trong những "động cơ" đẩy thêm phóng viên cắt thể để qua lực lượng truyền thông lẻ dân. Kể cũng khó. Nhà báo mà bị gò tay như tập viết, thà tìm việc khác kiếm sống ngoài biên chế và viết không cần lách, cũng ngoài biên chế. Trước nạn ngoại xâm lộ lộ, nhân dân chủ trương Thoát Hán, còn nhà báo trước hết phải Thoát Tuyên! Đó là mệnh lệnh thời cuộc chẳng mà truyền thông lẻ dân ngày càng đông? Hay chính những phóng viên có thể cũng phải thở ra về sự cam lạng hèn hạ kéo dài của "trên"?

13- Nếu dàn nhân sự mới tập tành như tầm Quang – Ngân – Fúc để lộ quá nhiều tính ấu trĩ trong ngoại giao và chính trị đối ngoại, thì bên trong TGTU', tay học trò lớp lá Võ Văn Thường sẽ là đứa đồ vô cho những Đinh Thế Huynh, Tô Huy Rứa, Nguyễn Khoa Điềm... kéo dài về tới thời Hữu Thọ, Hà Đăng, Trần Trọng Tân.

Người bấm nút lần này đến từ bên kia bán cầu. Ngay cả loại tên lừa Diệt Tuyên đời FB này cũng ra lò từ bên đó. Bên này chỉ sử dụng mấy năm gần đây và đã chiếm quá nhiều ưu thế trên mặt trận truyền thông. Những Điềm, Rứa, Huynh càng gần đây càng lúng túng và lệt bệt chạy theo thời cuộc, với áp lực gia tăng lũy thừa về săn tin, kiểm tin và đăng tin của dàn phóng viên có thể...

Tới Thường mới dứt, bởi TGTU' phải nhập viện, từ tình trạng tắt tiếng chuyển sang tắt thở. Thương thay thằng Thường!

02/6/2016 – Tròn 120 năm Phát minh ra Máy thu thanh (radio) của Guglielmo Marconi được cấp bằng sáng chế.

Blogger Đinh Tấn Lực

Sáng nay, đang đứng ở khu vực đài phun nước thì thấy clip tuần hành, tôi đã gọi hỏi 1 người trong đoàn và được trả lời đang ở phố Hàng Gai, tôi vội đi ra đó. Tại đây lực lượng an ninh phong tỏa chặt chẽ và hình ảnh chiếc xe bus đợi sẵn ở đài phun nước ban này giờ đã hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi cuộc đàn áp chớp nhoáng của lực lượng an ninh với nhóm Green Tree diễn ra ở 57 phố Hàng Gai, tôi quay lại đài phun nước bờ Hồ thì gặp cô Sông Quê. Hai cô cháu đang đứng để theo dõi diễn biến sự việc thì bất chợt lực lượng an ninh ập đến. Tôi thoát được tiếp sự đàn áp thứ hai, mất dỗi theo cô Sông Quê khi chúng đưa cô lên xe đi. Chiếc xe tiếp theo ập đến, và lần này lực lượng an ninh nhắm thẳng vào tôi. Họ tổng tôi lên xe và đưa về phường Hàng Trống.

Tại đây trực ban hỏi tôi tên gì, tội gì. Tôi nói mình không có tội gì và bị bắt giữ vào đây trái pháp luật. Những người bắt giữ tôi vẫn ở đó. Thoáng nhìn ra ngoài tôi thấy Bạch Hồng Quyền và anh Bùi Tiến Hưng đi qua, tôi đã gọi và hai người nhìn vào chứng kiến tôi bị bắt vào đây.

Một an ninh hỏi:

- Cậu tên Phạm Nam Hải đúng không?

- Đúng - Tôi nói.

Ngay lập tức họ nhìn nhau, ánh mắt đang nói những điều chuẩn bị làm với tôi.

Một công an mặc sắc phục ngồi cạnh tôi, quân hàm thượng sĩ. Anh ta hút thuốc và phả vào mặt tôi.

- Anh có nhìn thấy biển No smoking kia không?! - Tôi nói.

- Tao thích hút thuốc đấy thì mày làm gì? - Anh ta hất hàm.

Một công an phường mặc thường phục tiến lại:

- Anh vi phạm gì mà vào đây?

- Tôi không vi phạm gì, tôi bị họ đưa vào đây trái pháp luật. Giờ tôi sẽ đi ra và không làm phiền các anh nữa - Tôi nói.

Tôi bước ra cửa thì bị 4 người chặn lại

- Tôi không có tội gì và tôi muốn đi về, các anh đừng ngăn tôi - Tôi bước tiếp.

Họ kéo lại và nói tôi chống người thi hành công vụ, rồi cứ thế hơn chục người cả sắc phục lẫn thường phục quây vào đánh tôi. Tôi kêu lên: "Phản đối công an đánh người", không thành tiếng vì bị những miếng đòn đánh bên mạng sườn. Họ lôi tôi từ tầng 1 lên tầng 3, đánh tôi như đánh một con vật.

Lên đến tầng 3 họ quây vào đánh đấm tôi túi bụi... Lúc này tôi không còn muốn sống nữa. Tôi lao ra ban công nhưng họ tóm lại, liên tiếp là những miếng đòn hiểm độc... Tôi gục xuống đất, nằm bất động, cố nói "Tao làm gì mà chúng mày đánh tao? Chúng mày có giỏi thì hãy GIẾT TAO ĐI!".

Lúc này có sự chứng kiến của an ninh quận Bắc Từ Liêm - ông Hùng (đội trưởng đội an ninh quận Bắc Từ Liêm).

Họ xốc tôi lên ghế và tôi gục xuống mặt bàn. Tôi nghĩ đến hai con trai của mình và gọi chúng "các con của bố!"

Khi tôi tỉnh lại bên cạnh là những tên côn đồ không mặc sắc phục. Chúng để lên bàn những biên bản và rồi chúng lột điện thoại, ví lẫn thất lung của tôi ra.

Một tên nói:

- Mày có một tiền án cố ý gây thương tích, và một tiền sự cưỡng đoạt tài sản. Mày thích đánh ai, cưỡng đoạt tài sản của ai là mày làm phải không? Hôm nay các bố mày cho mày hiểu luôn.

- Đó là sự vu khống! Giờ các anh bắt tôi trái phép về đây lại còn đánh đập.

- Ai đánh mày? Các bố mày đang làm biên bản mày vì tội gây rối và hành hung công an đây này con - Một tên khác nói.

- Cơ quan thực thi pháp luật mà đòi trắng thay đen thế à, lại ở giữa trung tâm thủ đô. Đây là pháp luật ư? Tôi nói.

Một tên lấy những đồ trong ví của tôi ra, nói:

- Sao mày mang nhiều giấy tờ như này để làm cái gì? Cmt này là của ai hay... con chó này đi cướp rồi!

Chúng nhìn nhau, hất hàm:

- Hay con chó này nghiện rồi, mang que thử vào đây, bố mày cho mày đi luôn.

Một tên khác :

- Cái loại chó như mày mà cũng nói đến pháp luật hả con?

- Tôi là một công dân, tôi không vi phạm pháp luật, tôi không thù oán gì các anh, tại sao các anh đối xử với tôi như vậy?

- Các bố mày thích đánh đây có sao không con? - Một tên khác nói.

- Chúng ta đều là con người, các anh lại đang thực thi cho pháp luật vì vậy các anh phải thượng tôn pháp luật. Giờ tôi không có tội gì lại bị đánh đập, thu giữ tài sản, tôi không thể coi các anh là công an nữa. GIỜ TAO COI CHÚNG MÀY LÀ MỘT LỮ LƯU MANH, ÁC THÚ.

Chúng nhìn nhau rồi từng tên đi ra ngoài.

Trong phòng còn lại hai tên và tôi gục xuống bàn, đầu choáng váng vì những phát đánh sau gáy.

- Ê, dậy đi con. Bố mày hỏi đây? Một tên nói.

- Tôi không có nghĩa vụ phải trả lời - tôi gượng dậy nói. Giờ tôi muốn đi vệ sinh. Một tên ngăn tôi lại hần nói: "Bố mày không cho mày đi".

- Đây là quyền tối thiểu của một con người - Tôi nói.

- Mày mà là người à? Mày chỉ đáng là con chó thôi, mày ngồi đây không bố đập tiếp nhé, nhẹ không nghe thích ưu nặng hả?

- Thật khinh bỉ hai con rận này, công an gì cái thứ chúng mày? Chúng mày sống ngày nào thì dân tao còn khổ ngày đó, ngành công an còn lữ chúng mày thì chỉ làm tội tâm thêm.

- Mày đi biểu tình có được nhiều tiền không con, lười lao động lại thích phá hả? Mày không sợ thì thôi, chứ mày không nghĩ đến vợ con mày vì mày mà sẽ bị ảnh hưởng vì cái tội không chấp hành chính sách, chủ trương pháp luật của đảng và nhà nước hả? - Một tên nói.

- Tôi hỏi anh: Tôi vi phạm pháp

luật gì? Biểu tình được hiến pháp cho phép, cá chết hai tháng rồi đã tìm thấy thủ phạm chưa?! Nguyên nhân nào dẫn đến cá chết đã cơ quan nào công bố?

- Không phải việc của mày. Sống tốt như bố mày đây này. Làm việc có ích, công dân tốt.

- Vậy là việc của ai? Anh nói tôi đi biểu tình được tiền. Tôi khẳng định điều đó là vu khống. Tôi lại phải đóng thuế để nuôi bộ máy công quyền, để các anh phục vụ nhân dân. Vậy tôi có được lên tiếng không? Giờ xuống đường để đòi hỏi chính đáng, tiền thuế thì nuôi các anh rồi bị các anh đánh như con chó. Vậy so sánh tôi với anh thì ai mới là công dân tốt?

Trưởng công an phường bước vào chỉ đạo viết biên bản trả lại đồ cho tôi.

Khoảng 30 phút sau thì công an phường Xuân Đình qua công an phường Hàng Trống đón tôi về. Tôi yêu cầu CA phường xuân đình chụp hình những vết thương tích trên người tôi, nhưng không ai làm.

16h15' công an phường Xuân

Đình đưa về nhà.

Lời kết cho bài : Tôi rất đau đớn về tinh thần, khi lực lượng an ninh đã bắt giữ tôi trái pháp luật, hành hung nhục mạ tôi. Còn ở nhà thì lực lượng khác luôn vào nhà gặng hỏi và dọa nạt mẹ tôi khiến mẹ tôi phải lo lắng phiền muộn.

Về thể xác, những trận đòn này hiện tại đang làm tôi rất choáng đầu, tôi vẫn chưa ăn được gì. Ngược, mạn sườn của tôi rất đau đớn. Niềm an ủi lớn nhất với tôi lúc này là đã được những người yêu quý gọi điện động viên thăm hỏi.

Tôi mong muốn bạn bè hãy hướng dẫn, giúp tôi để tôi viết đơn đến các cơ quan chức năng có thẩm quyền để làm rõ những ai đã đánh đập, nhục mạ tôi tại công an phường Hàng Trống.

Có thể hiện tại tôi sẽ bị ảnh hưởng đến sức khỏe , tinh thần... Nhưng nếu trái tim tôi còn đập thì không có sự đau đớn nào có thể ngăn cách tôi đi đến chính nghĩa, đi đến con đường đấu tranh dân chủ cho nhân dân tôi.

FB Phạm Nam Hải

TÔN NỮ THỊ NINH

đại biểu xuất sắc của trí thức xã hội chủ nghĩa

++++Nv Trần Trung Đạo 08-06-2016++++

Khi phê bình đảng CS, có người mạnh miệng nhận xét: "Đảng CS thực tế chỉ là một đảng Mafia". Ý nói đảng CS chỉ là tổ chức tội ác giết người cướp của trên một tầm vóc quốc gia chứ chẳng còn ý thức hệ CS như thời Liên Xô chưa tan rã. Thật ra, nói vậy không đúng và nếu có cũng chỉ một góc cạnh "giết người cướp của". Nếu đảng CS là đảng Mafia thì đã sụp đổ lâu rồi.

Định nghĩa đúng nhất cho trường hợp chế độ CS Trung Cộng và VN là định nghĩa của giáo sư sử học Roderick Macfarquhar, thuộc đại học Harvard khi ông gọi là chủ nghĩa CS hiện nay là một loại chủ nghĩa Lenin không có Marx.

Chủ nghĩa Lenin do hai bộ phận cấu thành: (1) một nhà nước chuyên chính sắt máu và (2) tuyên truyền lý luận tư tưởng tinh vi.

Bộ phận nhà nước chuyên chính rất rõ nét và gần như ai cũng thấy, nhưng đảng CS không tồn tại chỉ bằng nhà tù sân bắn mà còn được che chở bằng một hàng rào lý luận tuyên truyền vô cùng tinh vi thâm độc. Tuyên truyền là cột xương sống của chế độ CS. Như người viết đã có dịp trình bày trong những bài trước, sau cách mạng CS Nga 1917, công việc đầu tiên Lenin là thành lập cơ quan tuyên truyền Agitprop và trong giai đoạn đầu còn do chính ông ta đích thân lãnh đạo. Tại Trung Cộng cũng vậy, trong đại hội đảng CS Trung Quốc lần đầu vào năm 1921 chỉ bầu ra vốn vẹn ba ủy viên trung ương nhưng một trong ba ủy viên đó chịu trách nhiệm tuyên truyền.

Tầng lớp "trí thức xã hội chủ nghĩa"

Bộ máy tuyên truyền sẽ không chạy được nếu thiếu đi một tầng lớp có học, có địa vị xã hội tự nguyện làm xăng nhớt. Thành phần đó gọi chung là "trí thức xã hội chủ nghĩa".

Trước khi viết tiếp, người viết xin dừng lại ở đây để bày tỏ lòng biết ơn dành cho những trí thức chân chính và xứng đáng được kính trọng. Họ là những người có trình độ văn hóa giáo dục cao, những văn nghệ sĩ đang công khai hay

âm thầm tranh đấu cho một nước Việt Nam mới, tốt đẹp, tự do và dân chủ trong điều kiện và hoàn cảnh riêng của họ. Họ không thuộc thành phần mà người viết sắp bàn.

Thành phần “trí thức xã hội chủ nghĩa” chia sẻ ba đặc điểm chung: (1) có học, khoa bảng (2) chủ nghĩa cơ hội, (3) bồi bút, uốn lười bảo vệ đảng trung thành. Một đại biểu xuất sắc trong tầng lớp này và có đủ ba đặc điểm vừa nêu là bà Tôn Nữ Thị Ninh.

Bà Tôn Nữ Thị Ninh thỏa mãn đặc điểm thứ nhất dễ dàng vì bà thuộc thành phần khoa bảng, mang họ hoàng tộc. Phần lớn thời tuổi trẻ của bà lớn lên dưới chế độ Việt Nam Cộng Hòa và được đi du học tại các trường nổi tiếng tại Pháp, Anh. Bà về nước dạy đại học Sư phạm SG và từng là Phó ban Anh ngữ của trường.

Trong thời gian ở Pháp, bà Ninh quen biết các thành viên của phái đoàn CS “Chính phủ lâm thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam” và phụ giúp công việc phiên dịch tại những buổi gặp gỡ không chính thức của họ. Như bà kể lại trong bài báo “Paris: ‘Vườn ươm’ lực lượng”, bà “không được chứng kiến các cuộc đàm phán chính thức”, phần lớn những gặp gỡ đều qua trung gian của các “hội yêu nước” và được bà Nguyễn Thị Chơn, vợ ông Trần Bạch Đằng, “bồi dưỡng chính trị”. Thành phần có học nhưng bị lá bùa “độc lập, tự do” của CS mê hoặc tại Pháp thời đó rất nhiều như bà thừa nhận với phóng viên Hoàng Thi trên báo Nhân Dân: “Tại Pháp, tôi đã tham gia phong trào phản chiến đang diễn ra rất sôi nổi nơi đây”.

Sau 30-4-1975, bà Tôn Nữ Thị Ninh cũng chỉ sinh hoạt trong “Hội trí thức yêu nước” như phần lớn các nhà giáo, văn nghệ sĩ thuộc “thành phần thứ ba” ở Sài Gòn như Lý Quý Chung, giáo sư Trần Văn Tấn, giáo sư Trần Phước Đường, nữ nghệ sĩ Phùng Há, nhà báo Tô Nguyệt Đình, nhạc sĩ Nguyễn Hữu Ba chứ không đóng vai trò gì quan trọng. Thành phần này, trong đó có bà, được đảng thưởng công bằng chuyển “tham quan” các nước CS như Lý Quý Chung kể lại trong hồi ký của ông ta.

Đường công danh dưới chế độ CS của bà Ninh chỉ thật sự bắt đầu khi tình cờ gặp ông Xuân Thủy năm 1978. Từ đó, trong giai đoạn giao thời đảng đang cần người có khả năng giao tiếp với thế giới mà họ chưa từng biết qua, và bà nắm lấy cơ hội. Không giống như những người CS theo đuổi mục đích CS, vào tù ra khám hiến thân cho canh bạc của cuộc đời họ, bà chỉ là một kẻ cơ hội chủ nghĩa.

Hai đặc điểm, khoa bảng và chủ nghĩa cơ hội nói trên, dù không mấy tốt đẹp, cũng chỉ có tính cách cá nhân và không phải là tội ác. Đặc điểm bồi bút trung thành và uốn cong ba tác lười để bảo vệ đảng CS của bà Ninh mới thật sự là một tội ác trí thức vì đã gây tác hại đến nhiều người. Dưới đây là vài ví dụ chứng minh bà Ninh bẻ cong ngòi bút.

Bà Tôn Nữ Thị Ninh và nguyên tắc dân chủ kiểm soát và cân bằng (checks and balances)

Trong Tạp Chí CS số tháng 6-2007, bà Tôn Nữ Thị Ninh viết về tình trạng tham nhũng tại Việt Nam: “Cần có một cơ chế ‘đối trọng’ (phương Tây gọi cơ chế này là checks and balances). Đối trọng của ta là trong phạm vi chế độ, là sự kiểm tra giám sát của các đoàn thể quần chúng, chứ không phải là đối trọng về chính trị. Quốc hội có vai trò, tư pháp cũng phải độc lập, đoàn thể phải vào cuộc, nếu không hệ thống chính trị của ta sẽ không có cơ chế tự điều tiết.”

Hẳn nhiên, với trình độ giáo dục cao và tiếp cận nhiều với sinh hoạt chính trị dân chủ Âu Châu trước đây, bà Ninh biết rõ khái niệm kiểm soát và cân bằng (checks and balances) nhằm sự kiểm soát lẫn nhau để giữ sự cân bằng và công bằng giữa các ngành trong các chế độ dân chủ pháp trị. Nguyên tắc này ra đời nhằm giới hạn quyền hành của chính phủ (hành pháp) thường rất dễ bị lạm dụng. Sự đối trọng giữa các ngành trong cơ chế chính trị chỉ hữu hiệu khi các ngành đó có được sự độc lập về quyền hạn và trách nhiệm. 1 sinh viên lấy lớp chính trị học nhập môn cũng nắm vững định nghĩa căn bản đó.

Thế nhưng bà uốn cong định nghĩa “checks and balances” giữa các ngành trong chế độ dân chủ pháp trị thành một khái niệm giữa quần chúng (không có tiếng nói) và nhà nước (nắm hết quyền lực). Tại VN, ai đối trọng với ai, ai kiểm soát ai và ai cho phép tạo nên sự cân bằng quyền lực trong hệ thống chính trị bị chỉ đạo bởi một đảng duy nhất là đảng CS?

Một người có hiểu biết căn bản nào cũng trả lời được: dưới chế độ CS, không ai, không một tập thể, không một thành phần nhân dân nào đứng trên quyền lực của đảng CS. Thời gian 2006 bà Ninh là “Đại biểu Quốc hội” đơn vị Vũng Tàu và hơn ai hết bà biết chức “Đại biểu Quốc hội” của bà chẳng phải do người dân Vũng Tàu nào tự nguyện bầu bà lên mà chỉ là hư danh do đảng CS trả công cho bà.

Bà Tôn Nữ Thị Ninh chống đối Bob Kerrey

Theo phóng sự điều tra của Gregory L. Vistica trên New York Times phát hành ngày 25-04-2001, vào đêm 25-02-1969, đội SEALs (đơn vị đột kích tinh nhuệ của hải quân Mỹ viết tắt của chữ Sea, Air and Land Teams) dưới quyền chỉ huy của trung úy Bob Kerrey, 25 tuổi, tiến vào làng Thạnh Phong, Bến Tre, với mục đích tiêu diệt một phiên họp của Việt Cộng với sự tham gia của một lãnh đạo quân sự. Sau khi thanh toán mục tiêu thứ nhất bằng dao để khỏi lộ mục tiêu, đơn vị SEALs bị trong làng bắn ra. Với tin tức tình báo nhận được, đội SEALs đình ninh một phiên họp của lãnh đạo CS cao cấp đang diễn ra và đã bắn trả quyết liệt. Đùng quên, lúc đó đã sau 9 giờ tối trong một đêm không trăng tại ngôi một làng hẻo lánh tối tăm chứ không phải trưa ban ngày giữa đồng rộng hay đường lớn để có thể nhận diện dễ dàng. Bob Kerrey kể lại ông ta không thấy ai hết. Khi phản công chấm dứt, toán SEALs tiến vào các chòi lá và hình ảnh mà Bob Kerrey sẽ nhớ đến giờ chết là không có một chỉ huy Việt Cộng nào mà chỉ toàn là thường dân, đàn bà và trẻ con bị giết. Tuy nhiên, Gerhard Klann, một đội viên SEALs dưới quyền Kerrey, kể khác rằng trong chòi lá thứ nhất không chỉ có đàn ông mà còn có đàn bà và trẻ em, và chính Bob Kerrey không những ra lệnh mà còn tham gia vào việc giết những người trong chòi lá thứ nhất. Lời kể của Klann trùng hợp với kể của nhân chứng Việt Nam Phạm Tri Lan. Bob Kerrey không đồng ý với Klann nhưng nhận lỗi lầm với tư cách chỉ huy. Các đội viên khác có người ủng hộ lời kể của Bob Kerrey và có người từ chối trả lời. Nói chung các lời kể rất rời rạc, trước sau không thống nhất. Kerrey nhắc lại nhiệm vụ chính của các toán SEALs là tiêu diệt một mục tiêu được giao phó và nhiệm vụ của đội SEALs vào làng Thạnh Phong đêm đó là tiêu diệt chứ không phải bắt tù binh.

Sau khi bị thương và giải ngũ về nhà, Kerrey kể lại thăm sát Thạnh Phong cho mẹ nghe và mẹ ông ta khóc.

Với nhiều người khác, biến cố là một tai nạn giết lầm, đổ thừa cho tình báo, cho cấp chỉ huy, cho chiến tranh và rồi ăn ngon ngủ kỹ. Nhưng với Bob Kerrey, lương tâm ông bị cắn rứt và đã làm rất nhiều trong lãnh vực giáo dục để xoa dịu vết thương giữa hai dân tộc cũng như đau đớn tinh thần của riêng ông. Với kinh nghiệm chín năm làm chủ tịch của New School University ở New York, ông hy vọng sẽ áp dụng những vốn liếng đó vào

việc lãnh đạo Fulbright University Vietnam và nâng trường lên đẳng cấp quốc tế. Ngoại trưởng Mỹ John Kerry cũng nhấn mạnh yếu tố chuyên môn kết hợp với tinh cảm cá nhân trong diễn văn đầy tinh thần hòa giải của ông khi giới thiệu Fulbright Vietnam. Bob Kerrey với kinh nghiệm lâu năm trong ngành giáo dục, một cựu Thượng Nghị sĩ, cựu ứng cử viên tổng thống, nhà chính trị có quan hệ rộng rãi với chính giới Hoa Kỳ và gần bó tinh thần với VN xứng đáng để lãnh đạo Fulbright University Vietnam.

Thay vì thuận theo tinh thần hòa giải được khơi dậy trong diễn văn của Ngoại trưởng John Kerry và mở rộng hơn cánh cửa giáo dục cho các thế hệ Việt Nam, máu cơ hội “chống Mỹ cứu nước” trong bà Tôn Nữ Thị Ninh sôi sục lên và bà phán: “Ông Bob Kerrey là người đã trực tiếp tham gia vào cuộc thảm sát thường dân vô tội, phụ nữ, trẻ em, người già tại thôn Thanh Phong vào tháng 2-1969. Điều này không thể chối cãi và chính ông Kerrey cũng thừa nhận. Có thể nhìn nhận vấn đề ở nhiều mức độ khác nhau, cả phía Việt Nam và phía Mỹ. Nhưng một điều chắc chắn, sự việc đó là đủ để kết luận Bob Kerrey, nói theo cách nhẹ nhất, hoàn toàn không thể giữ vị trí Chủ tịch Đại học Fulbright VN. Và cũng không thể nhân danh tương lai mà bỏ qua sự thật đó”.

Khi nhắc đến câu “không thể nhân danh tương lai mà bỏ qua sự thật”, không biết bà có nhìn quanh thử mình đang sống ở đâu không. Bà đang sống trong một đất nước mà nơi đó sự thật chỉ là chiếc bánh tuyên truyền rẻ tiền và hư thối đến nỗi một đứa bé đói khát cũng không thèm cầm lấy. Chắc bà không lạ gì những nhãn hiệu “Nhà xuất bản Sự Thật”, “báo Sự Thật” v.v...

Nếu bà thật sự quan tâm đến sự thật và căm ghét những kẻ đã giết dân vô tội, hãy về Huế một lần trong dịp Tết để hỏi thăm đồng bào Huế của bà những ai là kẻ giết người và những ai là người có thân nhân bị giết, không phải 24 người mà nhiều ngàn người. Những kẻ chôn sống nhiều ngàn dân Huế không nói tiếng Anh như Bob Kerrey mà có một giọng nói rất giống bà.

Nếu bà quan tâm đến sự thật hãy tìm đến các “Anh hùng các lực lượng vũ trang nhân dân” và hỏi họ đã giết bao nhiêu “Mỹ Ngụy” còn mặc tả ở nhà hàng Mỹ Cảnh, bao nhiêu mái đầu xanh ở rạp hát Kinh Đô, bao nhiêu em bé chết trong tay còn ôm cặp ở tiểu học Cai Lậy v.v... Hàng ngàn cuộc thảm sát do CS gây ra trên đất nước VN đang cần được đưa ra

dưới ánh sáng sự thật và công lý.

Bob Kerrey có lỗi với ai?

Bà Ninh phát biểu bằng một giọng trích thượng và hằn học: “Việc ông hối hận về vai trò trong vụ thảm sát Thanh Phong tôi không thể biết và chỉ có mình ông Kerrey biết. Không thể coi việc giữ vị trí lãnh đạo của đại học nhiều tham vọng như ĐH Fulbright là cách sửa sai cho những hành động trong quá khứ”. Việc bà “không thể biết” là tại bà kém thông tin nhưng cựu TNS Bob Kerrey hay Ngoại trưởng John Kerry không cần phải báo cho bà biết.

Người viết không bình vực cho Bob Kerrey. Bob Kerrey dù trực tiếp ra tay, ra lệnh hay không vẫn là người có lỗi. Nhưng ông ta chỉ có lỗi với nhân dân VN, với thân nhân những người bị toán SEALs của ông giết chứ không có lỗi gì với đảng CS và nhà nước CS mà bà Ninh đang cung phụng. Dưới các chế độ dân chủ, vai trò, chức năng và sự phân định giữa nhân dân và chính phủ rõ ràng chứ không đánh lộn con đen: đảng cũng chính là dân tộc, đảng cũng chính là tổ quốc như dưới chế độ CS.

Một lỗi lầm của Bob Kerrey trong chiến tranh không làm cuộc chiến bảo vệ tự do của miền Nam mất đi chính nghĩa và cũng không giúp đảng CSVN có chính nghĩa.

Hôm 27-05 vừa qua, trong chuyến viếng thăm Hiroshima, Nhật Bản, TT Barack Obama bày tỏ lòng thương tiếc đối với nạn nhân bom nguyên tử của Mỹ và cảm tình đối những người sống sót nhưng ông không xin lỗi. Cuộc chiến chống Phát-xít Nhật là cuộc chiến chính nghĩa. Những kẻ phải chịu trách nhiệm cho điều tàn của nước Nhật và chết chóc của nhân dân Nhật là lãnh đạo chế độ quân phiệt Phát-xít Nhật thời đó chứ không phải Mỹ.

Tương tự, trong lúc không thể so sánh nỗi đau bằng một nỗi đau, thảm sát Thanh Phong cũng phải được nhìn từ nguyên nhân đến hậu quả của cả cuộc chiến Việt Nam.

Cái chết của 24 người dân làng Thanh Phong, phân tích cho cùng, cũng không khác gì cái chết của 5.000 người dân Huế, của 32 học sinh trường tiểu học Cai Lậy, của 13 cô gái Thanh niên Xung phong ở Ngã Ba Đồng Lộc, của Nguyễn Văn Thạc, của Đặng Thùy Trâm, của bao nhiêu thế hệ thanh niên miền Bắc và nói rộng hơn của ba triệu người dân Việt khắp hai miền do âm mưu Bolshevik hóa VN bằng bạo lực của đảng CS. Chủ trương CS hóa Việt Nam đã được in đậm trong cương lĩnh đầu tiên của đảng CS từ 1930 chứ không

phải sau khi Mỹ đổ bộ xuống Đà Nẵng 1965. Dù Mỹ có đến hay không thì mục tiêu tối hậu của đảng CSVN vẫn không thay đổi. Bà Ninh hãy trả lời giùm câu hỏi: “Nếu đảng CSVN không chủ trương thôn tính miền Nam bằng vũ lực thì thảm sát Thanh Phong có xảy ra không?”

Thành phần “trí thức xã hội chủ nghĩa” như bà TNTN chẳng những không đóng góp được gì vào việc làm thăng tiến xã hội, thúc đẩy nhanh hơn cuộc cách mạng tự do và nhân bản đất nước, giúp đưa dân tộc chúng ta vượt qua những bế tắc tư tưởng và chính trị để hội nhập vào dòng thác tiến bộ của nhân loại, mà với khả năng bôi bết, uốn cong ba tắc lưỡi, thành phần này đã trở thành bức tường chắn ngang tiến trình khai phóng đất nước và đó là một tội ác.

NHẬN XÉT CỦA GS PHẠM TOÀN VỀ TÔN NỮ THỊ NINH

Thị không có tâm. Có ai thấy “chính khách” do dân (bầu) nên hành động vì dân và được công nhận là của dân đâu. Có ai nghe thấy thị lên tiếng chống bọn Tàu đã chiếm Hoàng Sa (mà phe cờ vàng của thị đã lên tiếng phản đối), thị có lên án bọn Tàu đã giết chiến sĩ ta ở Gạc Ma (mà nhân dân ta đã tưởng niệm), ... thị có bao giờ lên án bọn đầu độc biển của ta, giết hại ngư dân của ta trong đó có những đồng hương của thị?

Tài Lực và Tâm của thị Ninh chỉ ở tầm chọc ngoáy gây rối khi bị rơi vào thế châu rìa (marginal). Giá mà trường Fulbright thi cho thị chân chạy cờ, chắc chắn thị đã im lặng phục vụ – như thị từng im lặng “sống chung với cờ vàng” nhận chức phó khoa Anh Văn ở Sài Gòn, cũng như đã từng im lặng hơn nữa khi sống chung với lũ...

Ngay cái lời tán tỉnh vuốt đuôi “sẵn sàng gặp lại Bob Kerrey, người cựu chiến binh Mỹ, để trao đổi về những việc góp phần thúc đẩy quan hệ Mỹ – Việt vì lợi ích nhân dân hai nước cũng vô duyên nốt. Đã chửi người ta, đã “vạch mặt” và “đấu tố” người ta, lại giờ giọng đoàn kết đại đoàn kết ra. Ai trao cho thị Ninh quyền đại diện để bàn bạc “thúc đẩy quan hệ Mỹ-Việt”? Hay là đã có kẻ muốn phá bình đã giạt dây thị Ninh nổ trái bộc... phá đám?

Có mối liên hệ nào giữa việc rút bài của Đinh La Thăng và việc cho đăng Thư gửi người Việt Nam xác xược của Thị Ninh trên trang Vietnamnet? Hãy coi dư luận xem sao. Minh đã cắt công thống kê những comment dưới bài báo đó tính cho đến 5 giờ chiều hôm nay, thì thấy có 710 like những lý lẽ của thị Ninh, bên cạnh đó là 4840 like ý kiến chống lại thị Ninh.

Trích bài viết Gởi Thị Ninh

NỢ CÔNG CỦA VN theo tiêu chuẩn quốc tế lên tới 100% GDP

—Thanh Niên Online 08-06-2016—

Báo cáo vừa công bố sáng nay (8-6) của Trung tâm nghiên cứu - Ngân hàng Đầu tư phát triển VN (BIDV) cho thấy một bức tranh thực sự đáng báo động về thực trạng nợ công tại Việt Nam.

Hơn 2,6 triệu tỉ đồng

“Đánh giá thực trạng nợ công tại Việt Nam giai đoạn 2011–2015 và đề xuất giải pháp cho giai đoạn 2016–2020” đã chỉ rõ các con số đáng lo ngại. Cụ thể, trong giai đoạn 2011–2015, nợ công gia tăng nhanh chóng với mức 16,7%/năm. Cuối năm 2015, về số tuyệt đối, dư nợ công lên đến 2,608 triệu tỉ đồng, gấp 1,9 lần so với cuối năm 2011 (1,4 triệu tỉ đồng); còn so với GDP, nợ công mức 62,2%, áp sát ngưỡng kiểm soát 65% của Quốc hội.

Đáng lưu ý, báo cáo nêu rõ: theo nhiều chuyên gia, quy mô nợ công thực tế có thể đã cao hơn so với mức công bố do cách thức xác định nợ công của Việt Nam và một số tổ chức quốc tế uy tín có sự khác biệt. Nợ công theo tiêu chuẩn Việt Nam dựa trên nguyên tắc trách nhiệm thanh toán thuộc về chủ thể đi vay, còn nợ công theo tiêu chuẩn quốc tế được xác định trên cơ sở chủ sở hữu thực sự hay pháp nhân đứng sau chủ thể đi vay phải có trách nhiệm thanh toán. Theo đó, nợ công theo tiêu chuẩn quốc tế sẽ bằng nợ công theo tiêu chuẩn Việt Nam cộng với nợ của Ngân hàng Nhà nước, các doanh nghiệp nhà nước, tổ chức bảo hiểm xã hội và an sinh xã hội và một số địa phương.

“Căn cứ theo tiêu chuẩn quốc tế, nhiều chuyên gia đưa ra ước tính và cho rằng tỷ lệ nợ công/GDP của Việt Nam đã vượt mức 100%”, báo cáo đánh giá.

Tin liên quan

Nợ công: 29 triệu đồng/người

Ngân hàng Thế giới vừa đưa ra dự báo nợ công 2016 của VN sẽ tăng ở mức 63,8% GDP, lên 64,4% vào năm tới và lên 64,7% vào 2018. Với mức trần nợ công cho phép là 65%, viễn cảnh 'đụng trần' nợ công

của VN sẽ diễn ra trong tương lai gần.

Sử dụng vốn vay không hiệu quả

Nhưng rủi ro hơn lớn nhất, theo báo cáo của trung tâm thuộc BIDV, nằm ở việc sử dụng đồng vốn vay. Việc đầu tư dàn trải, nhất là đầu tư công và doanh nghiệp nhà nước, dẫn tới hiệu quả sử dụng không cao. Theo Ngân hàng thế giới, ICOR của Việt Nam trong giai đoạn 2001–2005 là 4,88; giai đoạn 2006–2010 lên đến 6,96 và sau 5 năm, vẫn ở mức 6,92 vào giai đoạn 2011–2014, chỉ đứng sau Ấn Độ là 7,31 tại châu Á.

Ngoài ra, một phần đáng kể của nợ công được sử dụng để trả nợ thay cho đầu tư phát triển. Cụ thể, tỷ lệ trả nợ trong kỳ/dư nợ vay của Chính phủ và khoản vay được Chính phủ bảo lãnh ở mức khoảng 14,2% năm 2014 (số liệu mới nhất được Bộ Tài chính công bố) và lên đến 16% năm 2015 theo ước tính của Ngân hàng Thế giới. Việc dành đến 14%–16% dư nợ công trong kỳ để trả nợ gây hạn chế đến đầu tư phát triển và chi để tăng năng suất lao động, giáo dục, y tế và các lĩnh vực thiết yếu khác.

Ngoài ra, cơ cấu chi ngân sách không bền vững, ảnh hưởng đến hiệu quả sử dụng nợ công. Trong giai đoạn 2010–2015, chi ngân sách chủ yếu là chi thường xuyên với mức tăng trưởng là 18,44%/năm. Ngược lại, chi đầu tư phát triển có xu hướng giảm, nhất là từ năm 2013 đến nay, chỉ ở mức 4,8%/năm.

Vay để trả nợ gốc ngày càng tăng

Hiện nay, theo các tổ chức quốc tế và trong nước, khả năng vỡ nợ của Việt Nam là khá thấp. Tuy nhiên, trên thực tế, nợ công vẫn đang là vấn đề cấp bách. Cụ thể, chi tiêu nợ phải trả (nợ gốc và lãi) có nguy cơ tiến sát vượt ngưỡng cảnh báo. Theo Bộ Tài chính, trong giai đoạn, nghĩa vụ trả nợ nước ngoài

trung dài hạn/thu NSNN đã tăng lên 22,3% (ngưỡng an toàn 25%).

Bên cạnh đó, nghĩa vụ trả nợ tăng nhanh trong khi nguồn trả nợ công không bền vững. Theo Bộ KH-ĐT, chỉ tiêu nghĩa vụ trả nợ/thu NSNN tăng lên 38% vào năm 2014 và 45% năm 2015. Hệ quả là tình trạng vay để trả nợ gốc ngày càng tăng, lên đến 80.000 tỉ đồng năm 2014 và 150.000 tỉ đồng năm 2015. Tuy nhiên, khả năng gia tăng thu ngân sách/GDP giảm mạnh, cụ thể năm 2011 là 25,9% xuống 22,1% năm 2015 và dự kiến tiếp tục giảm.

Anh Vũ

CHÚA CHỜM BA ĐÌNH

CTV Danlambao
10-06-2016

Dưới triều đại đảng-chúng-lãnh-đạo, dân-ta-lãnh-đạn, Việt Nam tiếp tục tiến nhanh tiến mạnh, tiến xuống vực thẳm trên con đường nợ như chúa Chờm, với con số nợ công nhảy vọt gấp đôi trong vòng 5 năm qua.

Tính đến cuối năm 2015, tập đoàn sâu lớn sâu nhỏ, chuột đồng chuột chí đã để lại cho 90 triệu dân Việt già trẻ lớn bé, thế hệ này không trả hết thì thế hệ sau cùng lung ra trả một đồng nợ công khoảng 2,608 triệu tỷ đồng.

Theo công bố của Trung tâm nghiên cứu BIDV vào ngày 8-6-2106, trong vòng 5 năm dưới tài rút rĩa của Ba Đình, nợ công đã gia tăng 16,7% mỗi năm - từ con số 1,393 triệu tỉ đồng vọt lên 2,608 triệu tỉ đồng. Con số này trên thực tế còn có thể cao hơn nhiều vì sự thiếu vắng minh bạch của tập đoàn đánh chuột nhưng không được vỡ bình, cố tình khai báo sai lạc "thành tích đảng mượn, đảng xài, dân trả" của các chúa Chờm Ba Đình.

Tuy nhiên, nợ là một chuyện, mượn nợ để rồi số tiền đó sử dụng ra sao lại là chuyện... tệ hơn. Theo World Bank thì các chúa Chờm Ba Đình cứ mượn 7 đồng thì mới kiếm thêm được 1 đồng qua sản xuất. (Theo dân ta thì cứ mượn 7 đồng thì 5 đồng vào túi cán bộ đảng sâu). Điều này dẫn đến tình trạng chi tiêu

phải trả nợ từ ngân sách nhà nước là 45% (cho năm 2015) nhưng khả năng gia tăng thu ngân sách/GDP lại tuột dốc thê thảm từ 25,9% trong năm 2011 xuống 22,1% cho năm 2015 và còn tiếp tục giảm nhanh giảm mạnh giảm vững chắc theo con đường ăn liên, hót liên của các đồng chí suốt ngày học tập chăm chỉ tấm gương đạo đức của HCM.

Từ triều đại của "chúa" Nguyễn Tấn Dũng, sang triều đại của "chúa" Nguyễn Xuân Phúc, dưới sự lãnh đạo vô cùng sáng như đom đóm của "vua" Lú, nước Việt Nam tiếp tục... vươn lên trong bảng xếp hạng nợ như chúa Chôm.

Vươn lên trong sự vỗ tay hoan hô, hồ hởi phấn khởi của các dư luận viên và những kẻ cuồng đảng: nước ta phát triển quá chừng so với 30-40 năm trước đây, giờ thì nhà nào, từ nông thôn đến thành thị, nhà nào cũng có điện dù rằng ngọn tò ngọn lu... Và cá chết chạy đầy đường, không cần ra chợ mua!

Vươn lên theo quyết định mới nhất, quyết định 1011/QĐ-TTg, của "chúa Chôm" Phúc vừa mới ký: dự kiến vay 452.000 tỉ đồng (hơn 20 tỉ đôla Mỹ), và đặt kế hoạch trả nợ 273.000 tỉ đồng (12 tỉ đôla Mỹ) trong trong năm 2016.

8 tỷ đô tiền để quốc kia... tính sau, để cho con cháu đời sau chúng nó trả. Có chuyện gì thì chủ nợ năm đầu 90 triệu dân đen có tóc, ai đi năm đầu ông thủ tướng hỏi bao giờ!

danlambaovn.blogspot.com

MỖI NGƯỜI VIỆT ĐANG "GÁNH" HƠN 1.000 USD NỢ CÔNG

Trên đồng hồ đo nợ công toàn cầu của The Economist, nợ công Việt Nam đến ngày 11/6 là 94,85 tỷ USD, chiếm 45,6% GDP. Trung bình mỗi người dân Việt Nam đang gánh 1.039 USD nợ, tương đương gần 23 triệu đồng.

Trước đó, năm 2006, nợ công của Việt Nam là 23,34 tỷ USD, chiếm 43,9% GDP. Trung bình mỗi người dân Việt Nam đã gánh 279 USD nợ. Như vậy, sau chưa đầy 10 năm, nợ công Việt Nam đã tăng lên gấp 4 lần và trung bình mỗi người dân đã gánh gấp 3,7 lần nợ công so với 2006.

Theo Cafef.vn 12-06-2016

TRUNG TÂM BẢO TRỢ XÃ HỘI HAY NƠI GIAM GIỮ ĐỂ TRẢ THÙ ?

.....J.B. Nguyễn Hữu Vinh 10-06-2016.....

Ngày 3/6/2016, cụ Tạ Trí Hải, nghệ sĩ đường phố bất ngờ bị bắt vào Trung tâm Bảo trợ xã hội số 1 Hà Nội.

Bắt vì tội yêu nước?

Có thể nói rằng việc nhiều người yêu nước, đi biểu tình chống Trung Quốc, biểu tình bảo vệ môi trường sống, tưởng niệm các anh hùng, liệt sĩ đã ngã xuống, hy sinh bảo vệ Hoàng Sa, Trường Sa và cuộc chiến Biên giới Phía bắc dưới bom đạn kẻ thù dân tộc là bọn bành trướng bá quyền Trung Cộng, bị nhà cầm quyền Việt Nam đưa vào trại "phục hồi nhân phẩm", vào đồn Công an, đánh đập, làm khó dễ... là chuyện không hiếm. Khi một nhà nước đã cam tâm kết bạn vàng với kẻ thù của đất nước thì chuyện bắt bớ trấn áp công dân yêu nước là bình thường.

Thế nhưng, việc bắt một người yêu nước, thường tham gia các cuộc tuần hành và tưởng niệm những người hy sinh vì Tổ quốc vào cái gọi là "Trung tâm Bảo trợ xã hội" là điều mà nhiều người dù đầu óc tưởng tượng phong phú mấy cũng không thể nghĩ tới.

Việc nghệ sĩ đường phố Tạ Trí Hải bị bắt và nhốt vào Trung tâm Bảo trợ số 1 (TTBTXH) Hà Nội, đã được các facebooker đưa tin đồn dập trên các trang mạng xã hội mấy ngày qua. Không chỉ thế, khi vào tìm cụ Tạ Trí Hải, người ta còn biết được một số trường hợp khác đang đi làm ăn bình thường, đi đòi công lý... đã cũng bị bắt, bị nhốt vào đó trái với nguyện vọng của bản thân lẫn gia đình họ.

Những thông tin đó đã kéo dư luận chú ý vào một cơ sở tưởng là nhân đạo, phục vụ xã hội mang tên Trung tâm BTXH nhưng có nhiều khuất tất cần bàn và xã hội cần biết.

Tìm các thông tin trên mạng, người ta thấy hiện lên cái TTBTXH này với những vấn đề được báo chí nhắc đến mà người dân không khỏi phải cảnh giác. Đó là chuyện cách đây hơn 1 năm, ba người đàn ông bỗng dưng bắt cóc hai trẻ em đi trên phố với bố các cháu lên ô tô giữa ban ngày, gây hoảng hốt và xôn xao dư luận. Điều tra ra mới biết, đó là ba nhân viên của TTBTXH này đi "thu gom" người về nhốt. Người ta không hiểu lý do vì sao các nhân viên TTBTXH này hành động nhiệt tình như bọn bắt cóc tống tiền vậy. Cho dù chỉ tiêu? Mãi sau mới rõ khi người tra đọc được cái quyết định về kinh

phí "thu gom" là khoảng 600.000 đồng cho mỗi trường hợp, cả tiền bắt và tiền xăng. Phải chăng đây là nguyên nhân?

Theo dự án về TTBTXH, ở đó người được thu gom về được nuôi dưỡng, chăm sóc sức khỏe, được học nghề... Tuy nhiên, nhìn vào những hình ảnh nơi học nghề của TTBTXH số 1 Hà Nội, người ta biết nó hoạt động ra sao.

Đến Trung tâm Bảo trợ xã hội số 1 Hà Nội

Cụ Tạ Trí Hải bị bắt nhốt tại Trung tâm đã mấy ngày thì anh em, bạn bè và người thân mới biết nơi cụ ở và sang đòi để đưa cụ về. Cụ về với bà con nhưng TTBTXH vẫn giữ tài sản của cụ chưa chịu trả. Số tiền ký cốp và dụng cụ âm nhạc của cụ vẫn bị giữ, vậy là cụ hết đường sống.

Anh em đưa cụ sang lấy lại tài sản vào sáng 8-6-2016. Thế là cụ bị giữ lại đó luôn.

Chiều 8-6-2016 tôi đến Trung tâm Bảo trợ số 1 Hà Nội tại thôn Đồng Dầu, xã Dục Tú, huyện Đông Anh, Hà Nội, cách nội thành Hà Nội khoảng hơn ba chục km.

Cơ sở này nằm trong ngõ của một con đường nhỏ, tấm biển chỉ vào Trung tâm bị lá cây che khuất từ lâu. Đầu ngõ là một cơ sở chế biến gỗ, một tấm bảng nhỏ chỉ đường vào Trung tâm.

Khi chúng tôi đến đây, một số người là bạn bè, người thân quen của cụ Tạ Trí Hải đã đến đây từ sáng để đưa cụ đến nhận lại tài sản. Thế nhưng, khi cán bộ trại "mời" cụ vào trại hát một bài giao lưu với trại viên để chia tay rồi nhận tài sản về; tưởng các cán bộ nói thật, mấy người bà con để cụ vào trong đó.

Thế rồi cụ bị giữ lại luôn không cho ra nữa.

Thế rồi công an xã được lệnh tập trung đông đúc tại TTBTXH này.

Thế rồi xe công an Thành phố, an ninh xuống dày đặc, xe cộ chạy đến liên miên vào ra trung tâm.

Thế rồi Trung tâm bận họp và bàn.

Và anh em cứ ngồi ngoài chờ đợi.

Khi tôi đến, một số anh em, bà con đang đứng ở ngoài, phía trong một người đang ngồi chờ giám đốc Trung tâm Nguyễn Văn Lưu hẹn nói chuyện. Cậu bảo vệ Trung tâm mở cửa cho tôi vào, đập vào mắt người đến đây là tấm biển: "Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh". Cậu bảo vệ bắt chuyện với tôi:

– Bọn cháu chỉ trực đây thôi, còn chú nếu muốn làm việc thì gọi giám đốc Trung tâm chứ bọn cháu chẳng biết chuyện gì.

Hỏi anh bạn trẻ bảo vệ tình hình ở đây, anh cho biết: Trung tâm này được lập ra từ lâu, có khoảng 50 nhân viên, còn “đối tượng” thì cũng khoảng 50 người, lương của anh bạn chỉ 3 triệu/tháng làm giờ hành chính, cũng may mà chưa có vợ con. Ở đây chỉ là nơi đầu vào cung cấp các trại viên cho các nơi khác thôi, đối tượng được thu gom về đây phân loại rồi đưa về các nơi.

Tôi gọi điện thoại cho Giám đốc Trung tâm, ông Lưu cho biết đang họp, hẹn khoảng 15-20 phút nữa mới họp xong thì sẽ gặp.

Tôi ngồi ở hàng ghế đá gần cửa vào, lướt web, chợt nhìn thấy một vài ôtô chạy vào, và nhiều khuôn mặt an ninh quen thuộc ở Bờ Hồ, ở các cuộc biểu tình chống Tàu, tưởng niệm... xuất hiện. Bên ngoài, các anh chị em đứng chờ về sốt ruột. Một vài chú an ninh ra vào phòng bảo vệ. Bỗng chú bảo vệ trẻ mang cái biển cấm quay phim, chụp ảnh ra đặt cạnh lối đi.

Một cậu mang áo CA xã đến quát:

– Anh chụp ảnh phải không, anh không được chụp ảnh.

– *Này, cậu ăn nói cẩn thận, cậu biết tớ đang làm gì không? Mà chụp ảnh thì sao?*

– Ở đây có biển cấm.

Tôi thừa biết ai đã mớm cho cậu này câu đó, nhưng cãi nhau với cậu ấy chỉ thêm mất thời gian. Một chú mang thường phục vừa đứng trao đổi với mấy cậu an ninh, giọng chú ấy đầy vẻ uy lực và mưu kế: “Có gì đâu đám này, tôi cho mấy thằng côn đồ nó đập bỏ mẹ nó đi là biết thằng nào mà điều tra”. Chứng như thấy cậu công an xã quá hỗn và lỗ trước tôi, chú này đi đến: “Mời anh vào nhà kia uống nước”. Ừ, thì vào!

Chú giới thiệu mình là phó công an xã, đang ngồi uống rượu thì thấy gọi chạy vào đây. Tôi bảo: “*Lẽ ra chú đi làm, thì phải mặc quần áo công an vào*”. Chú bảo ngay: “*Không cần đâu anh, ở đây là xã mà chứ có phải phường đâu, xã cử dân bầu mà anh. Có điều em hô một tiếng thì lũ đàn em là nó làm đám ngoài kia ngay, đập rồi chạy làm sao điều tra được*”. Tôi chỉ cười: “*Làm gì, thì cũng phải theo luật pháp mới ổn, chú ạ*”. Chú ta đồng tình: “*Em thích tính anh rồi đấy, cũng thẳng thắn như em*”.

Cơn mưa đột ngột đổ xuống rồi tạnh khá nhanh, tôi đang ngồi phòng bên với chú phó công an xã thì ông giám đốc Lưu xuống ngồi bên cạnh và anh ta bảo tôi sang nói chuyện.

Một người thân của cụ Tạ Trí Hải đã ngồi đó và anh ta đang nói chuyện. Tôi có ý kiến:

– *Thưa anh, xin anh cho biết chức năng của Trung tâm này là gì? Những đối tượng nào thì được vào đây?*

– Chức năng của Trung tâm này là nơi bảo trợ xã hội, ở đây gom các đối tượng như ăn xin, vô gia cư, trẻ em bị bỏ rơi... về tập trung nuôi dưỡng thời gian đầu rồi sau đó phân loại đưa đi các trại hoặc trả về địa phương theo Quyết định số 90 của Ủy ban Thành phố.

– *Tôi vừa đi vắng về, nghe tin cụ Hải bị bắt vào đây mà tôi không rõ lý do. Cụ ấy là người thân của chúng tôi, nên chúng tôi đến hỏi lý do vì sao mà cụ ấy lại bị bắt vào đây?*

– Chúng tôi đã làm việc với công an phường Hàng Bạc, và họ có nói là có chứng cứ về việc ông Hải thuộc đối tượng ăn xin lang thang.

– *Anh có thể cho chúng tôi xem những chứng cứ mà công an đưa ra bảo cụ Hải là người ăn xin lang thang không?*

– Chứng cứ chúng tôi chỉ cung cấp cho cấp trên mà thôi.

– *Chúng tôi là người thân, chúng tôi khẳng định cụ Tạ Trí Hải là một nghệ sĩ đường phố, cụ có giấy tờ tùy thân đầy đủ, có nhà cửa ở Sài Gòn hẳn hoi, cụ ra đây theo nghề nghiệp của cụ đòi hỏi. Ra đây cụ có chỗ ở, tự sống không cần ai trợ giúp, cụ không hề bị tâm thần hoặc bất cứ điều gì! Ai đề nghị hoặc đưa cụ ấy về đây giao cho các anh và giao cho các anh với lý do gì? Nếu không thuộc đối tượng của Trung tâm các anh, đề nghị anh đưa cụ ra đây để về với chúng tôi.*

– Cái này bên công an đưa sang và giờ đối tượng này không thuộc thẩm quyền của tôi mà là cấp trên.

– *Anh cho biết cấp trên của anh là ai? Còn anh, anh là Giám đốc Trung tâm, anh phải chịu trách nhiệm về những việc anh làm, cụ thể là việc giữ người trái luật pháp.*

– Thì chúng tôi vừa họp với bên công an Thành phố và các cơ quan. Trường hợp này công an đưa về đây.

– *Anh phải căn cứ vào chức năng, nhiệm vụ và những cơ sở pháp luật để làm việc, chứ không thể nói là do cấp trên là xong. Cấp trên mà ra lệnh không đúng pháp luật quy định, anh có quyền không chấp hành. Anh có biết cấp trên thế nào không? Đến đại tá Dương Tự Trọng, nguyên PGĐ Công an Hải Phòng, Cục phó cục Quản lý hành chính về Trật tự xã hội còn phải ra tòa vì vi phạm pháp luật đấy. Đến Thứ trưởng bộ Công an Phạm Quý Ngọ còn bị tố cáo nhận hối lộ cả triệu đôla phải khởi tố ngay tại*

tòa đấy. Vậy dù là cấp nào, thì anh vẫn phải căn cứ vào pháp luật mà làm việc chứ.

– Nhưng thôi, tôi cũng đã nói chuyện với anh đây từ sáng. Trường hợp này, muốn đưa về thì có cách là người nhà đứng ra bảo lãnh để ông ấy được ra.

– *Tại sao lại bảo lãnh? Tôi chưa thấy một ai lại làm cái trò bắt một người bình thường, không có tội tình gì, không ăn bám ai, không bị bệnh tật mất khả năng dân sự bình thường vào một cái trại rồi bắt người nhà, con cháu đến bảo lãnh là sao? Tôi hỏi anh, nếu 1 ca sĩ nào đó ra bờ hồ ngắm cảnh, hát 1 bài mệt quá ngồi tựa lưng ghé đá nghỉ ngơi, anh cũng có thể cho chụp ảnh rồi đưa vào đây giam giữ bắt con cháu đến bảo lãnh à*

– Nhưng, công an bảo có chứng cứ đây là đối tượng lang thang ăn xin.

– *Ai bảo anh là Cụ Tạ Trí Hải ăn xin? Mà ăn xin thì có tội gì? Có luật nào cấm ăn xin không? Xin nói với anh, là nếu có luật cấm ăn xin, thì có lẽ đáng và nhà nước này phải bị bắt đầu tiên. Mỗi năm Việt Nam nhận hơn 5.000 tỷ đồng tiền viện trợ, đó là gì? Ông Thủ tướng Phan Văn Khải gặp Bill Gate nói rằng: “Chúng tôi cũng có yêu cầu thứ hai là ông và gia đình ông làm từ thiện nổi tiếng trên thế giới, nên cũng mong rằng ông đi để ông thấy chúng tôi cũng là một đất nước đáng cho ông giúp đỡ từ thiện”. Vậy đó có phải là đi ăn xin không? Sao không đưa vào đây nhốt đi rồi bắt bảo lãnh?*

– Thôi, bây giờ tranh cãi thì cũng mất thời gian, đơn giản nhất là như tôi đã nói với anh đây, anh làm cái giấy bảo lãnh rồi xác nhận của chính quyền địa phương và đưa sang đây sớm để chúng tôi giao ông ấy về.

– *Tại sao lại phải có chứng nhận của chính quyền địa phương? Đây là công dân hẳn hoi, có chứng minh nhân dân, có đầy đủ tư cách công dân vậy sao còn phải ai chứng nhận cái gì nữa?*

Một cậu trẻ hơn, được giới thiệu là Quảng, phó giám đốc nói chen vào:

– Phải có xác nhận chứ, bây giờ giấy tờ giả đầy ra không xác nhận sao biết được?

– *Việc giấy tờ giả hay thật, là việc của công an. Chúng tôi chỉ biết có giấy, do công an cấp là được. Nếu nói như chú, thì sau khi có giấy xác nhận của chính quyền địa phương, thì cần có cấp nào xác nhận rằng cái giấy xác nhận đó không phải là giấy giả? Và lúc này, công an đến đây cả bấy, chú có kiểm tra xem giấy tờ nào là giả hay thật không?*

Ông Lưu, Giám đốc chen vào:

– Giấy chứng minh nhân dân cũng cần có xác nhận của địa phương chứ.

– Theo anh việc gì bây giờ là quan trọng nhất? Có phải việc khó nhất, quan trọng và cần thận nhất là lấy tiền ra khỏi ngân hàng NN không?

– Đúng rồi.

– Vậy mà khi vào rút hàng tỷ đồng, người ta cũng chỉ cần chứng minh nhân dân mà không cần qua phường nào xác nhận. Vậy tại sao ở đây các anh lại bày trò ra thế?

– Thì lâu dài tiến bộ hơn thì đúng như anh nói, nhưng giờ thì đây là quy định, nên anh đây về làm và sang đưa chúng tôi để đón cụ về sớm nhé.

Tôi chán ngán đứng đây, vì biết có nói nữa cũng vô ích. Tôi giục anh bạn kia đi về. Một người khác đang hướng dẫn anh ta về việc làm đơn. Tôi bước ra ngoài.

Ông Giám đốc TTBTXH bước theo ra:

– Ở đây, chúng tôi quy định là làm việc không được quay phim chụp ảnh hay ghi âm gì đấy nhé.

– Này anh, tôi lại phải nói cho anh biết: Việc quay phim, ghi âm, chụp ảnh là việc đương nhiên công dân được làm khi làm việc với cán bộ ăn lương của dân. Để làm gì anh biết không? Để giám sát anh làm có đúng luật pháp không, có đòi hỏi lộ tham nhũng không. Chẳng ai tự ra quy định đó được nếu không phù hợp luật pháp anh nhé. Ngay cả cái việc anh đặt cái biển cấm quay phim chụp ảnh ở đây nữa, anh biết khi muốn đặt biển này cần điều kiện gì không?

– Điều kiện gì?

– Anh muốn đặt biển cấm quay phim, chụp ảnh ở đây, anh phải có quyết định của Chủ tịch UBND Thành phố trực thuộc Trung ương hoặc Chủ tịch Tỉnh ký vào đó là khu vực này cấm quay phim, chụp ảnh nhé. Cứ ai cũng đặt được như anh, thì bọn hút chích, nghiện ngập, mại dâm ma túy nó đặt biển như thế này vào là thoải mái hành sự mà không ai làm gì có hình ảnh của chúng được, đúng không? Tôi nói với anh là hôm nay, tôi không thèm ghi, dù tôi có quyền, nhưng tôi sẽ nhớ từng lời anh nói.

Anh ta im lặng. Tôi nói thêm:

– Việc các anh bắt người tự động giữ người trái pháp luật ở đây, các anh phải chịu trách nhiệm. Nếu không thả cụ ấy ra, chúng tôi sẽ mời luật sư và sử dụng đến biện pháp pháp luật khác.

Còn việc này, anh bảo là bên công an nọ kia, tôi nói thẳng nhé: Cụ Hải chừng đó tuổi rồi nhưng là người vẫn hay đi tham dự các cuộc biểu tình phản đối Trung Quốc xâm lược lãnh thổ, lãnh hải. Cụ ấy cũng là người

biểu tình đòi môi trường sống trong sạch cho con cháu, cụ ấy là người biết tri ân các liệt sĩ đã hy sinh vì Tổ quốc. Nếu vì những hành động ấy mà bắt cụ ấy vào đây không thả, thì đó là hành động trả thù hèn hạ.

Và đó là hành vi phản động, phản lại lợi ích của đất nước này, dân tộc này. Tôi nói để anh biết vậy và giờ thì chúng tôi về.

Tôi cùng mọi người ra về mà cứ nghĩ mãi một điều: Liệu đây đã là trò hèn hạ cuối cùng để đối phó với những con người yêu nước hay chưa?

<http://www.rfvietnam.com/nod/e/3297>

LÃNG PHÍ NGÂN SÁCH NUÔI HỘI ĐOÀN NHÀ NƯỚC

.....Phạm Chí Dũng trên RFA 11-06-2016.....

Viện Nghiên cứu Kinh tế và Chính sách (VEPR) thuộc Viện Đại học Quốc gia Hà Nội vừa công bố báo cáo cho thấy: Nhà nước đã bao cấp **14 ngàn (14.000) tỷ đồng mỗi năm** cho các tổ chức quần chúng công, điển hình như Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, Hội Phụ nữ, Hội Nông dân, Hội Cựu chiến binh, Đoàn Thanh niên và Công đoàn. Ước tính phần chi ngân sách cho các tổ chức quần chúng công cao gấp đôi dự toán ngân sách cho Bộ Giáo dục, Bộ Y tế và gấp 5 lần cho Bộ Khoa học Công nghệ.

Không làm được gì cho lợi ích của nhân dân

Nam Nguyễn phỏng vấn Tiến sĩ Phạm Chí Dũng, nhà hoạt động xã hội dân sự độc lập, về vấn đề liên quan. Từ Sài Gòn, trước hết TS Phạm Chí Dũng nhận định:

TS Phạm Chí Dũng: Tôi thấy về cơ bản số tiền chi như vậy là vô ích, tại vì từ rất nhiều năm qua các hội đoàn nhà nước đã gần như không làm được gì cho lợi ích của nhân dân, đơn cử là Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam. Từ trước tới giờ chưa bao giờ họ chủ động tổ chức một cuộc đình công, lần công nào để bảo vệ quyền lợi của công nhân. Trong khi Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam lại nghiêm nhiên được hưởng ít nhất là 2% trên tổng quỹ lương của doanh nghiệp, một con số rất lớn, vừa rồi ngay cả một vài tờ báo nhà nước cũng phải

phản ứng về chuyện này.

Cho nên việc các tổ chức như Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam, Đoàn Thanh niên Cộng sản, Mặt trận Tổ Quốc, Hội Phụ nữ... mà nhận được số tiền khổng lồ như vậy trong tình hình hiện nay ngân sách vô cùng khó khăn và dân vẫn phải nai lưng ra đóng thuế để bỏ túi vào ngân sách như vậy, thì có thể nói đó là việc rất là nhẫn tâm. Tôi cho rằng các tổ chức như vậy nếu mà biết tự trọng thì nên chấm dứt sự hoạt động. Tại vì họ hoạt động như một sự vô nghĩa, nói như

vậy chắc chắn sẽ đụng chạm tự ái của họ, nhưng mà tôi cho rằng liêm sỉ còn cao hơn cả tự ái.

Nam Nguyễn: Quan niệm về xã hội dân sự độc lập còn quá mới mẻ và bị ngăn cấm ở Việt Nam, trong khi các tổ chức như Mặt trận Tổ quốc, Hội Phụ nữ, Đoàn Thanh niên hay Hội Nông dân được mô tả là cánh tay nối dài của Đảng, công cụ của Đảng nên tự thân không phải là những tổ chức xã hội dân sự như đúng ý nghĩa của nó, ngân sách nhà nước chi như Tiến sĩ vừa nói là từ tiền thuế của người dân. Nhưng đây là cơ chế mà đảng Cộng sản, chế độ cộng sản lập ra, thì cho đến khi nó còn tồn tại liệu có khả năng cải cách sửa đổi được hay không?

TS Phạm Chí Dũng: Tôi cho rằng có một ít phần trăm có thể thay đổi, thay đổi chẳng qua là vì sức ép của quốc tế, bởi các định chế mà Việt Nam tham gia ký kết như là vấn đề TPP. Chẳng hạn nếu tham gia vào TPP Việt Nam sẽ phải thay đổi cơ chế Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam. Có nghĩa là Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam không còn độc quyền với nhiệm vụ gọi là “bảo vệ quyền lợi lợi ích hợp pháp của công nhân” nữa mà sẽ phải san sẻ một phần cho công đoàn độc lập.

Tôi cũng nghĩ rằng, các tổ chức nhà nước như vậy đã xài một số tiền quá lớn, thật ra số tiền 14.000 tỷ chi cho họ nhưng mà đổi lại được cái

gi? Tại vì những vấn đề thiết thân, thiết thực như chủ quyền quốc gia thì họ hầu như không đụng chạm tới. Chúng ta có thể điểm lại vấn đề phản đối Trung Quốc gây hấn, những tổ chức của nhà nước hoàn toàn không dám lên tiếng. Vấn đề cá chết hàng loạt ở 4 tỉnh miền Trung, họ cũng không lên tiếng. Rất nhiều vấn đề khiếu kiện của nông dân, của công nhân, các tổ chức nhà nước không hề lên tiếng. Họ như bị níu kếp theo não trạng sợ sệt, sợ hãi và thủ thế, chỉ biết có lợi ích bản thân mà thôi. Thành thử tôi nghĩ rằng khả năng thay đổi sắp tới của họ là do áp lực, chủ yếu từ quốc tế, những định chế quốc tế mà Việt Nam phải tham gia, chứ không phải bản thân họ muốn thay đổi. Khả năng thay đổi trong thời gian sắp tới của họ, theo tôi, tôi đa chỉ vào khoảng từ 5% tới 10% mà thôi.

Nam Nguyễn: Trong thời gian qua, Quốc hội khoá trước, Dự luật về Hội khi được bàn thảo cho thấy có ghi rõ là không chi phối các tổ chức quần chúng công như Tổng Liên đoàn lao động, Mặt trận Tổ quốc, Hội Phụ nữ, Đoàn Thanh niên v.v... Tiến trình Việt Nam hội nhập thế giới đòi hỏi phải có Luật về hội. Nhưng ghi rõ như thế cho thấy Việt Nam muốn duy trì quan niệm bao cấp các tổ chức này để phục vụ Đảng và Nhà nước. Rõ ràng là vấn đề này không phù hợp với tiến trình cải cách mà người ta nói tới. TS nhận định gì?

TS Phạm Chí Dũng: Tôi cho đó là sự khiên cưỡng và chủ ý rõ ràng là cánh tay nối dài của Đảng. Cho dù Quốc hội, Luật không chi phối nhưng mà Đảng chi phối. Và như ông Nguyễn Phú Trọng nói trước đây là Cương lĩnh Đảng còn quan trọng hơn cả Hiến pháp, thì việc Đảng chi phối những tổ chức như Mặt trận, các đoàn thể như vậy là đương nhiên và mặc dầu Đảng vẫn phải có lộ trình mở dần từng chút về hướng dân chủ hóa và đáp ứng những điều kiện của phương Tây, nhưng mà Đảng vẫn muốn các tổ chức do Đảng lập ra chiếm phần chi phối ở trong đó, chứ không phải các tổ chức xã hội dân sự của dân tự phát hoạt động.

Tôi nghĩ sắp tới là một tiến trình phức tạp hỗn mang và giao thoa lẫn nhau và nếu như muốn phát triển được, thì xã hội dân sự Việt Nam phải có sự thống nhất. Hiện nay chưa có sự thống nhất cao, chỉ có sự thống nhất cao thì mới có thể đối trọng với các tổ chức hội đoàn nhà nước và có thể thu hút được quần chúng mà thôi.

Nam Nguyễn: Cảm ơn TS Phạm Chí Dũng đã trả lời phỏng vấn.

MỘT LỮ KÝ SINH TRÙNG CTV Danlambao 12-06-2016

Theo báo cáo của Viện Nghiên cứu Kinh tế và Chính sách (VEPR) thì hàng năm đảng CSVN đã rút tĩa tài sản của nhân dân, tổng cộng khoản 14.000 tỷ đồng, để chi cho các "tổ chức quần chúng", hay chính xác hơn là những cái vôi bạch tuột của đảng. 6 con ký sinh trùng loài sản này gồm có Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, Hội phụ nữ, Hội nông dân, Hội cựu chiến binh, Đoàn thanh niên và Công đoàn.

Đám ký sinh trùng này đã hút khoản 1,7% GDP, một con số cao hơn ngân sách dành cho Bộ Nông nghiệp, gấp đôi ngân sách dành cho Bộ Y tế, Bộ Giáo dục và gấp 5 lần số tiền dự chi cho lãnh vực Khoa học Công nghệ.

Trong 6 con sinh trùng này thì Mặt trận Tổ sản chuyên trách chuyện đầu tở, gạch tên những ai ra ứng cử theo lòng dân mà không hợp ý đảng. Hội Phụ nữ chuyên mắng giã danh côn đồ, bịt mặt đánh ghen những thành phần quần chúng yêu nước nhưng không yêu đảng. Đoàn Thanh niên chuyên trách phần cuồng Hồ, học tập theo gương đạo đức Trần Dân Tiên và làm hàng rào chắn ngăn cản người dân xuống đường chống Tàu khựa. Riêng Công đoàn thì chuyên trị công nhân nào đòi tăng lương, cải thiện môi trường làm việc và làm tới tở cho các chủ nhân công ty nước ngoài theo chỉ thị của Ba Đình.

Tuy nhiên, 6 con sinh trùng này chỉ là 6 con... con. Con... cha của chúng là đảng loài sản, gốc tích từ

bên Tàu, con ký sinh trùng bự nhất đã và đang hút rĩa tận xương tủy mỡ hôi xương máu của cả dân tộc trong suốt hơn nửa thế kỷ qua. Ngân sách chính thức đổ vào hòng con ký sinh loài sản này là bao nhiêu thì đi hỏi những con cá chết - vì sao mà chết.

Ngoài ngân sách khủng dành cho những tổ chức ăn bám của đảng cộng sản, VEPR còn đưa ra tình trạng thiếu minh bạch trong chi tiêu, hoàn toàn không có sự giám sát độc lập nào đối với việc sử dụng nguồn tiền của dân bởi những con ký sinh trùng này.

Tình trạng sử dụng tiền "công" của nhân dân cho chuyện "tư" của đảng cộng sản này xảy ra trong tình trạng nợ công của quốc gia đang đung trần. Số nợ công nhảy vọt gấp đôi trong vòng 5 năm qua, từ con số 1,393 triệu tỉ đồng vọt lên 2,608 triệu tỉ đồng.

Ai sẽ trả số nợ này. Dĩ nhiên không phải là các quan chức đảng, các đảng viên đang ngồi mát ăn bát vàng trong các tổ chức ngoại vi của đảng. Không những không trả mà chúng còn tiếp tục ăn, ăn mãi theo bản chất của loài sản.

danlambaovn.blogspot.com

40 NGƯỜI DÂN PHẢI NUÔI MỘT CÔNG CHỨC

"Bộ máy nhà nước của chúng ta hiện nay có khoảng 2,8 triệu cán bộ, công chức, viên chức.

Nếu cộng cả đối tượng nghỉ hưu, các đối tượng khác hưởng lương, trợ cấp từ ngân sách nhà nước, con số này lên tới 7,5 triệu người, chiếm 8,3% dân số cả nước. Còn nếu cộng toàn bộ số người hưởng lương và mang tính chất lương thì con số này lên tới 11 triệu người. Không ngân sách nào nuôi nổi bộ máy ăn lương lớn như vậy.

Nước Mỹ có diện tích lớn xấp xỉ 30 lần nước ta, dân số gần gấp bốn lần nhưng đội ngũ công chức của họ chỉ có 2,1 triệu. Nhìn sang Trung Quốc thì chúng ta thấy đội ngũ công chức của họ cũng chỉ chiếm 2,8% dân số.

Như vậy, chúng ta thấy 160 người dân Mỹ chỉ nuôi một công chức, trong khi đó 40 người dân Việt Nam phải nuôi một công chức..."

Chuyên gia kinh tế Phạm Chí Lan: 40 người dân phải nuôi một công chức

CÁCH HẾT DÂN KHỔ vì cán bộ lè phè, đảng vô cảm

.....Nhà báo Phạm Trần 02-06-2016.....

Thảm trạng cá và các sinh vật dưới biển và trong sông chết do chất độc thải ra từ các nhà máy đã xảy ra ở Việt Nam từ nhiều năm qua, nổi cộm nhất, là vụ Nhà máy Vedan bột ngọt Việt Nam tại huyện Long Thành, tỉnh Đồng Nai đã làm ô nhiễm sông Thị Vải năm 2008.

Cho đến khi có nghi vấn tập trung vào Formosa (khu kinh tế Vũng Áng, Hà Tĩnh) là thủ phạm gây ra cái chết oan khiên cho cá và các sinh vật biển khác từ đầu tháng 4-2016, người dân Việt Nam đã bị hoành hành trong nhiều năm bởi tệ nạn thực phẩm và trái cây nhiễm độc nhập nội từ Trung Quốc. Tệ nạn ô nhiễm môi sinh làm hại sức khỏe người dân, đây đó ít nhiều có bàn tay của người Trung Hoa nói riêng và con buôn bất chính người Việt nói chung cũng đã được các nhà khoa học và báo chí nêu lên nhưng chính quyền vẫn không ngăn chặn được.

Trách nhiệm ấy phải đổ lên đầu ai trong guồng máy cai trị "nói nhiều làm ít" của Việt Nam là điều chưa ai tìm được câu trả lời.

Chỉ có điều rõ ràng không tránh được là trách nhiệm cao nhất phải buộc vào cổ tửu triều đình gồm Tổng Bí thư đảng Nguyễn Phú Trọng, Chủ tịch nước trước kia là Trương Tấn Sang và bây giờ là Trần Đại Quang. Tiếp đến, trước kia là Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng, bây giờ là bà Nguyễn Thị Kim Ngân. Sau cùng là trách nhiệm của Thủ tướng, trước là Nguyễn Tấn Dũng và bây giờ là của ông Nguyễn Xuân Phúc.

Nếu bảo lãnh đạo đã chỉ thị cho cấp thừa hành giải quyết vụ cá chết theo chức năng của mình thì ai có bốn phận phải trả lời câu hỏi: Tại sao sau 8 năm xảy ra vụ Vedan ô nhiễm sông Thị Vải, đảng và nhà nước vẫn để cho các nhà máy tự do xả thải chất độc làm chết ngư dân tại :

- Sông Chà Và trong địa hạt Bà Rịa, Vũng Tàu ngày 25-09-2015.

- Báo chí Việt Nam đưa tin có 20 luật sư của 12 tổ chức hành nghề luật sư tại tỉnh Bà Rịa-Vũng Tàu đã ký hợp đồng dịch vụ pháp lý với 33 hộ dân nuôi cá lồng bè đã kiện 14 doanh nghiệp xả thải, làm cá chết hàng loạt trong năm 2015.

- Sau đó lại xảy ra vụ hàng loạt cá nuôi bè trên sông chết ở xã Hiệp Hòa, TP. Biên Hòa, tỉnh Đồng Nai, ngày 08-01-2016. Người dân địa phương

xác quyết cá chết từ nguồn nước của nhánh sông Cái, nơi có hàng chục công xả từ các công ty đổ xuống sông. Ông nhà nước giải thích lung tung.

Theo VietNamNet thì các cơ quan chức năng "ghi nhận sự thay đổi đột ngột về chế độ thủy triều đã làm hạn chế sự khuếch tán oxy trong nước, dẫn đến hiện tượng suy giảm hàm lượng DO.

Kết quả, phân tích cho thấy hàm lượng (DO) oxy hòa tan trong nước vào đầu tháng 1 vừa qua dao động từ khoảng 1,51mg/l-1,92 mg/l (quy chuẩn kỹ thuật Quốc gia về chất lượng nước mặt phù hợp với mục tiêu bảo tồn động vật thủy sinh là 4 mg/l) nên hàm lượng DO không đạt chất lượng. Vào thời điểm cuối năm 2015, hàm lượng DO ở đây suy giảm xuống mức khoảng 2 mg/l (tháng 12-2014 trung bình là 2,6mg/l; tháng 12-2015 trung bình là 2,3mg/l).

Báo này cho biết cách lý giải của Đồng Nai lại khác: "Theo quan điểm của Sở TN-MT Đồng Nai, cá bè được người dân nuôi với mật độ quá dày, khoảng cách giữa các bè quá chật nên ảnh hưởng đến không gian sống của cá. Đồng thời chế độ ăn uống, kỹ thuật nuôi chủ yếu theo kinh nghiệm tự nhiên chứ không theo một chế độ nhất định. (báo VietNamNet 08-01-2016).

Nạn nhân của môi trường là người dân thì nói thẳng là do nhà nước để cho các nhà máy xả thải tự do nên dân lãnh đủ.

Sau Formosa

- Đầu tháng 5-2016, sau ngày xảy ra vụ cá chết từ Vũng Áng (Hà Tĩnh), tại cửa sông Lạch Bạng, Tĩnh Gia, Thanh Hóa lại xảy ra vụ cá chết trên sông Bưởi.

- Đến sáng ngày 4-5-2016, người dân nuôi cá lồng ở thị trấn Thuận An đã gom hơn 4 tạ cá chết để cơ quan chức năng tiến hành tiêu hủy.

Phóng viên báo Lao Động ghi nhận: hộ nuôi có cá chết ít nhất vài kg, nhiều nhất gần 1 tạ cá gồm các loại như: cá vầu, cá chẻm từ 0,2 - 1,2kg nuôi vùng nước lợ trong phá Tam Giang, cạnh cửa biển Thuận An, phía bờ Nam.

Báo này viết: "Trước đó một ngày, hơn 1 tấn cá nuôi lồng của 23 hộ dân thôn này bị chết đã được đưa đi tiêu hủy sau khi bị chết. Người dân địa phương cho hay đây là lần đầu tiên

xuất hiện tình trạng cá nuôi lồng cạnh cửa biển Thuận An bị chết trên diện rộng.

Ở phía Bắc cửa Thuận An thuộc xã Hải Dương (thị xã Hương Trà), hiện tượng cá nuôi lồng chết hàng loạt cũng đã diễn ra. Ngoài ra, cũng đã ghi nhận tình trạng cá trên vùng biển thị trấn Thuận An, Hải Dương và xã Phú Hải nổi lờ đờ, chết dạt vào bờ biển với số lượng ít."

Không thấy có báo cáo hay dân kêu có nạn xả thải chất độc trong khu vực, do đó ai cũng tin do nguồn nước tải theo chất độc từ Formosa đem vào.

Nhưng ngay từ những ngày cuối tháng 4-2016, đài Tiếng nói Việt Nam (VOV-Voice of Vietnam) đã đưa tin: "Theo kết luận của Sở Tài nguyên-Môi trường tỉnh Thừa Thiên-Huế, vào thời điểm xuất hiện cá biển và cá nuôi lồng chết hàng loạt trong khu vực của tỉnh, tại vùng cá chết, nước biển nhiễm kim loại nặng.

Theo thông tin này, sau khi tiến hành phân tích 9 mẫu nước và 7 mẫu trầm tích tại khu vực đầm Lập An, gần cửa biển Lăng Cô, huyện Phú Lộc; vùng ven bờ xã Quảng Công, huyện Quảng Điền và các xã Điền Hương, Điền Hải, huyện Phong Điền, Sở Tài nguyên-Môi trường tỉnh Thừa Thiên-Huế xác định các thông số về tổng hàm lượng Nitơ tính theo amoni, hàm lượng kim loại nặng Crom vượt giới hạn cho phép theo Quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về chất lượng nước biển và chất lượng nước mặt."

VOV viết tiếp: "Sở Tài nguyên-Môi trường tỉnh Thừa Thiên-Huế xác định: nguyên nhân cá biển, cá nuôi bị chết không phải do dịch bệnh mà do một tác nhân cực mạnh – chất độc trong môi trường nước dẫn đến việc cá chết hàng loạt trên địa bàn.

Kết quả quan trắc vào buổi sáng cho thấy hàm lượng sắt trong nước biển ở bãi tắm Xuân Hải và Thạch Hải của Hà Tĩnh đều vượt ngưỡng cho phép.

Tại bãi tắm Xuân Hải, hàm lượng sắt (Fe) sáng 8-5 là 0,7 mg/l, vượt quy chuẩn Việt Nam 0,2 mg/l; còn bãi tắm Thạch Hải vượt 0,3 mg/l. Các chỉ số khác như pH, Mn, DO các bãi tắm trên địa bàn 4 tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên-Huế đều nằm trong giới hạn cho phép".

Theo lời chuyên gia hóa học Trần Hồng Côn thì: "Sắt không phải chất độc nên không ảnh hưởng đến việc tắm hay bất kỳ hoạt động trên biển nào của con người. Tuy nhiên, trước khi sắt bị hòa tan trong nước thì ở một nơi nào đã thải ra kim loại này với nồng độ lớn, lúc đó nó sẽ làm giảm

ôxy đột ngột trong môi trường biển và độ pH cũng giảm xuống, khiến đời sống động thực vật thủy sinh bị ảnh hưởng.”

Cho đến nay, cuộc điều tra tồn không biết bao nhiêu công sức và tiền bạc đã bước qua tháng thứ 3 mà kết quả thử nghiệm tại sao cá chết vẫn chưa được công bố cho dân an tâm.

Hàng triệu con người từ Thanh Hóa vào tận Bình Thuận đã không có công ăn việc làm khiến cuộc sống kinh tế khó khăn. Dân chài lần đầu tiên phải phơi lưới lâu ngày để nhìn biển âu sầu, bãi trống quanh hiu. Đã ai biết có bao nhiêu vạn dân làm muối, làm nước mắm phải bỏ cuộc sống do cha ông truyền lại ?

Một vùng đất ven biển miền Trung đã nghèo và xơ xác lại cơ cực hơn bao giờ hết trước nạn đói rình rập đêm ngày và con trẻ không còn tương lai từ ngày cá tôm vắng bóng.

Vô cảm đến thế là cùng

Thế mà, những cơ quan chức năng có nhiệm vụ bảo vệ dân như Mặt trận Tổ quốc, Quốc hội và Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam lại có thể tiếp tục cúi đầu ngoảnh mặt ngăm miệng.

Duy nhất chỉ có Hội nghề cá đề nghị sớm công bố thông tin cá chết hàng loạt.

“Hội nghề cá Việt Nam vừa có công văn đề nghị Chính phủ và bộ ngành đẩy nhanh tiến độ xác định nguyên nhân cá chết hàng loạt ở các tỉnh Bắc miền Trung.

Theo Hội nghề cá, càng kéo dài tiến độ xác định nguyên nhân thì chất độc trong trầm tích ở đáy biển sẽ bị pha loãng dần. Các mẫu cá ở thời điểm đầu tháng 4-2016 được lưu tại phòng kiểm nghiệm đã hết hạn và sẽ được tiêu hủy, khiến việc truy tìm nguyên nhân chính xác khó khăn hơn rất nhiều.” (báo Vietnam Express, 27-05-2016)

Theo ông Nguyễn Việt Thắng, Chủ tịch Hội nghề cá, đến nay ngư dân các tỉnh Hà Tĩnh đến Thừa Thiên-Huế chưa thể đi đánh cá ven biển, các hộ nuôi cũng dậm chân tại chỗ.

Ăn vào sẽ chết

Nguy hiểm hơn, theo báo điện tử của các Linh mục Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn (Tin Mừng Cho Người Nghèo) thì đã có người chết và có người bị nhiễm độc khó cứu sống sau khi ăn tép và mực biển.

Bài báo đề ngày 30-5-2016 viết: “Ngày 28-05-2016 bà Nguyễn Thị Liên, người xóm 11, xã Nghi Phương, huyện Nghi Lộc, tỉnh Nghệ An đã bị rơi vào tình trạng nguy kịch sau khi ăn tép biển. Bệnh viện đã lắc đầu từ chối

tiếp nhận và khuyên gia đình đưa về “lo cho bà” vì bác sĩ đã thực hiện xét nghiệm và cho biết bà bị suy thận cấp, viêm gan cấp, viêm mạc đường hô hấp và toàn bộ tim gan, ngũ tạng và các bộ phận đã bị nhiễm độc nặng nên “khó bề cứu chữa”. Hiện tại bà Liên đang mê man, môi miệng bị sưng tấy, có khi co giật và nôn mửa rất nhiều.

Ông Ngô Văn Linh nói khi phát hiện bà Liên bị ngộ độc, thì đưa ra bệnh viện để cứu chữa. “Chúng tôi đưa ra trạm xã, y tá đã sơ cứu, chuyển nước. Y tá bảo nếu bị ngộ độc bình thường thì khi nôn mửa xong là sẽ đỡ, nhưng đây không phải là nhiễm độc thông thường.”

Gia đình đã đưa xuống bệnh viện Đa khoa tỉnh Nghệ An để khám chữa. Bác sĩ tỉnh đã siêu âm, xét nghiệm và lấy thuốc cho bà uống. Các chỉ số sức khỏe đều ở mức nguy hiểm.

Ông Linh cho biết đã thực hiện tất cả các phương pháp sàng lọc, từ siêu âm, xét nghiệm, thử huyết học và chụp X Quang cũng như chuyển nước và uống thuốc theo chỉ thị của bác sĩ nhưng bệnh tình không có dấu hiệu thuyên giảm.

Trước sự xuống cấp trầm trọng của bà Liên, ông Ngô Văn Linh đã quyết đưa bà ra bệnh viện tuyến trung ương. Nhưng bác sĩ bảo “nếu có thể thay máu và các bộ phận nhiễm độc ngay thì hãy đưa, còn nếu không thì đưa đi cũng chỉ để cho thỏa mãn thôi.”

Ông Ngô Văn Linh cho biết nguyên nhân là do “bà Liên đi chợ mua tép biển (tiếng địa phương là khuyết) về nấu canh với cà chua của nhà làm và ăn thì sau đó bị ngộ độc và nôn tháo nôn mửa từ đó.”

Ông Ngô Văn Hợp người cùng xóm với gia đình bà Liên đến thăm bà trên giường bệnh nói: chúng tôi yêu cầu các “người có chức có quyền” giải quyết vụ việc và trả lại cho người dân quyền sống trong môi trường trong sạch, vì bây giờ mạng sống của người dân đang bị đe dọa.

Người dân cũng cho biết, bên xóm 1 cũng thuộc xã Nghi Phương, cả hai vợ chồng anh Luyện mua cá và mực biển về ăn và cũng bị trúng độc. Khi đang đưa ra Hà Nội điều trị thì anh Luyện tử vong trên đường, còn chị vợ thì nay cũng đã bị bệnh viện trả về.”

Trước nguy cơ đến mạng sống của dân như thế này mà các cơ quan nhà nước và địa phương cứ nhờn nhờ đứng ngoài, không ai đề xướng thử nghiệm xem nguyên nhân nhiễm độc từ đâu ?

Thái độ vô cảm của những viên chức đảng có máu lạnh cũng đã thấy

khi họ không thử nghiệm xác thợ lặn Lê Văn Ngày, người đã chết ngày 24-04-2016, sau khi ông thi công xây dựng đê chắn sóng ở cảng Sơn Dương thuộc KCN Formosa - Vũng Áng (huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh) ?

Báo chí Việt Nam tường thuật: “Sau nhiều lần lặn biển, thấy trong người khó thở, mệt mỏi nên chiều 24-4, ông Ngày xin phép nghỉ, ở ký túc xá của công ty. Đến chiều cùng ngày, ông Ngày có biểu hiện trợn hàm, tức ngực, đau bụng, đau lưng dữ dội và khi đưa đến bệnh viện Đa khoa khu vực Bắc Quảng Bình thì ông tử vong. Cái chết của ông Ngày làm gia đình hết sức bất ngờ, không hiểu lý do vì sao.”

Tuy báo chí Việt Nam xác định “Hiện tượng cá chết bất thường hàng loạt bắt đầu từ ngày 6/4 tại khu vực cảng Vũng Áng và các xã Kỳ Lợi, Kỳ Hà (thị xã Kỳ Anh, Hà Tĩnh), sau đó lan ra Quảng Bình ngày 10/4, Thừa Thiên-Huế (15/4), Quảng Trị (16/4) và kéo dài đến 4/5” nhưng không ai có thể bảo đảm từ đây trở đi sẽ không còn cá chết và nước biển sẽ an toàn.

Vì hiểm họa môi trường có thể kéo dài mấy chục năm, hoặc mãi mãi nên càng im hơi lặng tiếng lâu bao nhiêu thì càng khổ cho dân và hại nước bấy nhiêu.

Bộ Tài nguyên và Môi trường cứ tiếp tục hứa sẽ minh bạch trắng đen nhưng vẫn chưa thấy tăm cá nơi nào.

Thứ trưởng Tài nguyên và Môi trường Nguyễn Linh Ngọc được báo chí trích lời nói: “Chúng tôi biết người dân đang mong đợi nguyên nhân cá chết, nhất là nhân dân 4 tỉnh miền Trung. Nhưng không có chuyện Bộ Tài nguyên và Môi trường ém thông tin; vụ việc có thông tin đến đâu chúng tôi sẽ thông báo đến đó. Mỗi phát ngôn đưa ra cần có chứng cứ khoa học cụ thể.”

Trước đây ít lâu, Thứ trưởng Khoa học và Công nghệ Phạm Công Tạc cũng hồ hởi báo cáo: “Đã đủ cơ sở khẳng định có câu trả lời với căn cứ khoa học thuyết phục, được quốc tế thừa nhận.”

Ông nói: “Bộ đang nỗ lực cùng Hội đồng chuyên gia khoa học công nghệ và các bộ, ngành liên quan để đưa ra kết luận cuối cùng sớm nhất báo cáo Thủ tướng và nhân dân.”

Trước lập luận “câu giờ” của hai viên chức này, Tiến sĩ khoa học Nguyễn Văn Khải chỉ trích: “Cho đến thời điểm hiện tại, đã nhiều ngày trôi qua, cơ quan chuyên môn vẫn chưa đưa ra kết luận chính thức về độc tố gây chết cá. Về việc này, đơn vị có thẩm quyền quá chậm chạp trong

việc lấy mẫu thử nghiệm, công bố thông tin”.

Tiến sỹ Khải, người nổi tiếng với biệt danh “ông già Ozone” vì đã có nhiều đóng góp khoa học giúp dân trong nhiều năm, đã đưa ra lời phê bình của ông trong cuộc phỏng vấn của báo Giáo dục Việt Nam ngày 24-04-2016.

Ông nói: “Tôi cho rằng, nếu lấy được mẫu xét nghiệm, chỉ trong một ngày có thể kết luận được ngay. Để khách quan và chính xác hơn, cơ quan có thẩm quyền nên đề nghị các nhà khoa học vào cuộc làm rõ sự việc”.

Để xúc tiến việc giúp dân, Tiến sỹ Khải đã chính thức yêu cầu Bộ Tài nguyên và Môi trường cung cấp cho ông đầy đủ thông tin và nguyên nhân gây ra nạn cá chết để ông xem có thể đóng góp thêm gì chẳng. Tuy nhiên, phía Nhà nước đã vô cảm như bao giờ vẫn thế.

Thái độ của đảng và nhà nước CSVN trong vụ cá chết và điều tra kỹ năng bảo vệ môi trường của Formosa càng ngày càng có nhiều khuất tất.

Ngay cả việc cứu trợ dân vùng bị nạn cũng rất hạn chế và cầm chừng như không muốn phát động to lên sợ gây hại cho quyền lợi của đảng.

Cho đến nay chỉ thấy có Giáo hội Công giáo và các Tổ chức Tôn giáo ngoài quốc doanh đã công khai vận động quyên góp trong và ngoài nước để tiếp cứu đồng bào miền Trung.

Tuyệt nhiên không thấy các Tôn giáo của Nhà nước trong Mặt trận Tổ quốc nhúc nhích gì.

Hay là họ và nhóm “tứ trụ triều đình Trọng-Quang-Ngân-Phúc” đã mắc phải chứng bệnh nhậy cảm từ Phương Bắc nên chưa ai dám tách khỏi cái bóng của người Trung Hoa ?

Phạm Trần
(02-06/016)

TỘI PHẠM VŨNG ÁNG LÀ AI ?

.....**Bùi Quang Vơm 03-06-2016**.....

Cho dù đến tận bây giờ, nguyên nhân cá chết xuất phát từ vùng biển Vũng Áng, Hà Tĩnh, vẫn chưa được nhà nước Việt Nam công bố, thậm chí có ý định không bao giờ công bố qua việc mượn lời chuyên gia Nhật Bản lấp lửng rằng “có thể phải cần một năm”.

Nhưng trước áp lực của xã hội, ngày hôm qua, 02-06/2016, trong cuộc họp báo của Chính phủ, bộ trưởng Truyền thông Trương Minh Tuấn nói: “Về nguyên nhân cá chết chưa thể công bố, các nhà khoa học nỗ lực tìm ra nguyên nhân và đã sớm tìm ra nguyên nhân. Nhưng việc điều tra cá chết là nhiệm vụ của nhiều cơ quan nên còn nhiều ý kiến khác nhau, vì thế cần phải rất ráo xác định nguyên nhân. Các cơ quan phải điều tra đầy đủ các bằng chứng pháp lý về môi trường, xem các tổ chức, cá nhân có vi phạm không. Quan điểm của Chính phủ là bất kỳ tổ chức, cá nhân nào vi phạm đều bị xử lý nghiêm minh. Cho nên, cần phải có thời gian kỹ lưỡng để có kết luận xác thực”.

Theo cách trả lời có phần ồm ồm ở này thì người ta “mười phần đã đoán ra được chín”. Chẳng có gì là khó hiểu. Vì kết luận khoa học xác định nguyên nhân cá chết đã có ngay từ ngày 20-04-2016, theo Giáo sư Tiến sỹ Nguyễn Tác An, nguyên viện trưởng Viện Hải dương học Nha Trang: “Ở Vũng Áng sau khi xảy ra sự cố như thế thì (các) nhà khoa học đã ra rất nhiều phương án để tiến hành và những phương án đều thu được những kết quả. Theo tôi nghĩ, có cái gì đó mà người ta không muốn nói. Chứ tìm cả năm cũng vậy, vì người ta đã biết nguyên nhân rồi. Như thế thôi, không được ai phát biểu hết: chỉ Tổng cục Môi trường và Bộ Tài nguyên-Môi trường mới được phát biểu, ai muốn phát biểu cũng không được. Người ta đã nói như vậy rồi thì thôi!”

Dư luận của cả xã hội, cả tập thể các nhà khoa học Việt Nam và quốc tế không thể nói ra, nhưng thừa biết không ai khác ngoài nhà máy thép

Formosa. Dẫu Chính phủ kết luận là ai, thì người ta vẫn tin rằng chỉ có nhà máy thép. Nếu thủ phạm Chính phủ nói không phải là Formosa thì dứt khoát có chuyện khuất tất được che đậy phía sau. Chỉ có những kẻ ngớ ngẩn mới che đậy một sự thật hiển nhiên như vậy.

Bất chấp thủ đoạn nhả tin từ từ của chính phủ Việt Nam, bất chấp phía sau chứa đựng âm mưu hay mục đích gì, bất chấp kết quả công bố thế nào, thủ phạm là ai, điều mà tất cả chúng ta, tất cả dân chúng, tất cả những người làm khoa học hay không làm khoa học, cả trong nước và cả trên thế giới đều nhất trí một điều là cần phải đóng cửa nhà máy thép Formosa. Vì nó còn nằm đấy thì còn xả thải và nguy cơ cá chết, dân chết và nguy cơ huỷ hoại môi trường sống của con cháu muôn đời vẫn còn nguyên đấy.

Nguyên nhân gây ra nạn cá chết không cần phải có các nhà khoa học nghiên cứu để kết luận. Truy ra nguyên nhân, để truy ra thủ phạm. Đó là việc của công lý, xử đúng người đúng tội. Nhưng vấn đề không chỉ đơn thuần nằm ở việc xử ai. Mục đích chính là bảo vệ môi trường và đời sống của con người.

Không cần biết có phải chính do nhà máy thép Vũng Áng xả thải không qua xử lý hay không, điều chúng ta đã không còn tranh cãi là sản xuất thép là một loại sản xuất gây ra độc hại, huỷ hoại môi trường. Và đặt nhà máy thép tại vị trí nhạy cảm này là hoàn toàn sai.

Vậy giải pháp cho nó rõ ràng là:

1- Bắt buộc nhà máy thép phải xử lý triệt để đúng quy định của pháp luật Việt Nam và quy chuẩn quốc tế về bảo vệ môi trường.

2- Sửa lại luật về quy trình và chế độ giám sát xử lý trước xả thải ra biển.

3- Đóng cửa từng bước và tiến tới đóng cửa hoàn toàn nhà máy thép tại Vũng Áng.

4- Xác minh thông tin tàu đánh cá TQ thả những thùng chứa hoá chất độc, được đục thủng trước cho

CON CÁ, CHỦ NGHĨA DÂN TỘC VỚI NHỮNG LẦN ROI

—Nhạc sĩ Tuấn Khanh 06-06-2016—

Trong phút chốc, con cá ở VN trở thành một hình tượng mang tính cấm kỵ. Từ cuối tháng 4, khi khu công nghiệp luyện thép Formosa, Hà Tĩnh, đầu độc biển Việt Nam và quan chức các cấp của chính phủ bày tỏ một thái độ che đậy đến kỳ cùng, con cá bỗng nhiên trở nên là một thứ dễ kích động cảm giác của người dân. Vì vậy, trong danh sách của muôn vàn thứ khác bị điểm danh, con cá bị chụp ảnh, lẫn tay và đánh số như một tội phạm mới mẻ.

Trong tạp chí Đẹp số tháng 6-2016, diễn viên Hứa Vĩ Văn được mời chụp ảnh với chiếc áo có hình con cá. Thế nhưng sự tinh ý trước thời cuộc của những người kiểm duyệt, họ đã biến con cá thành con ốc. Dĩ nhiên, lý do nguy trá ấy là “cho đỡ phần nhạy cảm”.

Sự kiện này làm tôi nhớ lại xiết bao, hơn 10 năm làm báo của mình trong hệ thống truyền thông nhà nước, mà cách kiểm duyệt –hay nói đúng hơn là sự sợ hãi– dẫn đến điểm trung thành hèn hạ của rất nhiều người có chức vụ, khiến đời sống luôn trở thành những diễn tiến thô bỉ qua lưới hái kiểm duyệt.

Nhà thơ lừng danh người Nga Yevgeny Yevtushenko từng cay đắng nói rằng “Khi sự thật bị thay bằng im lặng, sự im lặng đó chính là lừa dối” (When truth is replaced by silence, the silence is a lie). Dù là một tài năng vượt bậc của nước Nga thời Cộng sản, nhưng kể từ khi có ý kiến minh bạch về cuộc đời, về bạn bè mình, ông bị trục xuất khỏi Viện văn học Liên bang Xô viết vì tư tưởng “chủ nghĩa cá nhân” vào năm 1956. Trong khoảng thời gian từ 1963 đến 1965, Yevtushenko bị cấm xuất cảnh vì dám mở lời khen ngợi Boris Pasternak, cũng như vì quan điểm chính trị của ông. Tên ông cũng bị đục khỏi báo chí Nga Xô, kiểm duyệt không khác gì những con cá vô danh của VN..

Quả thật, khi người ta im lặng, hay sự im lặng được diễn đạt bằng cách nói vòng vo, hăm dọa... đó cũng chính là dấu hiệu của lừa dối.

Cũng như những lời cấm kỵ về

nhiều thứ mà trước nay không hề có văn bản chính thức nào, con cá Việt Nam trở thành tội phạm. Mọi ngày trong thành phố, những ai mặc những chiếc áo có hình cá, vẽ lên mặt một con cá hoặc diễn đạt một hình thức nào đó, có khái niệm cá, đều bị các thành phần an ninh chìm, lực lượng áo xanh, áo cút ngựa nhìn ngó như kẻ thù. Không ít những người trong đó bị bắt giữ, đánh đập, ép nhận tội nào đó vu vơ cho thích hợp hoàn cảnh.

Năm 2014, trong tình hình giàn khoan HD981 của Trung Quốc kéo đặt gần đảo Tri Tôn thuộc quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam, bà Thế Thanh, cựu giám đốc Sở Văn hóa Thông tin Sài Gòn, cho in một loạt áo thun có in chữ Hoàng Sa-Trường Sa-Việt Nam để kêu gọi sự quan tâm của mọi người. Công an văn hóa đã đến gặp và yêu cầu bà nếu đã lỡ in rồi, thì không được phát tán rộng rãi nữa. Hôm sau, anh H., một người làm việc trong báo Sài Gòn Tiếp Thị, vui mừng mặc chiếc áo đó đi làm. Vừa đi được một đoạn, anh bị 2 thanh niên to khỏe, ép xe chặn lại giữa đường và buộc phải cởi chiếc áo đó ra. Giằng co được một lúc, anh H. sợ trễ giờ làm nên phải quay về thay chiếc áo khác.

Một chương trình ca nhạc được dự định tổ chức để gom quỹ cho các gia đình các liệt sĩ Gạc Ma, với các bài hát đã cố làm làm nhạt nhẽo, bởi chỉ hát loanh quanh về biển, cũng bị người phụ trách kiểm duyệt ở sở Văn hóa Thông tin Sài Gòn là Võ Trọng Nam từ chối, với lý do “nhạy cảm lắm”. Trong suốt 74 ngày giàn khoan HD981 ngạo nghễ trụ trên biển, những người tức giận với cách ngang ngược của Trung Quốc đã xuống đường phản đối. Kết quả là họ bị bắt, bị đánh, bị công an đến nhà sách nhiều, triệu tập... với mục đích để làm giảm sự nhạy cảm – mà cần hiểu ở đây là nhạy cảm phiền lòng cho Bắc Kinh.

Trở trêu thay, lòng yêu nước, chủ nghĩa dân tộc lại phải nhận những lần roi. Trong lịch sử Việt Nam, đi qua mọi thời kỳ, việc vẫn

tồn tại được quốc gia hình chữ S bên bờ Thái Bình Dương suốt hàng ngàn năm dù vô vàn lần bị xâm lược từ nhiều phía, cũng chỉ bởi người Việt có được một tài sản trân quý vô giá, đó là chủ nghĩa dân tộc. Thật đau lòng khi hôm nay, mỗi ngày lại nhìn thấy lòng yêu nước, con người với chủ nghĩa dân tộc sôi sục từ ngàn năm trước truyền lại, vẫn không từ nan để dần thân, mỗi ngày lại nhận những lần roi càng nặng nề thú tính hơn.

Chủ nghĩa dân tộc là hành trang không ai bị bắt phải mang vác. Nhưng nếu là người của một quốc gia, nếu không có chủ nghĩa dân tộc chảy trong dòng máu, ắt phận người chỉ là kẻ ăn bám, trục lợi, vong bản hoặc lưu cư cho một âm mưu. Đâu ai buộc Hoàng Hoa Thám, Phan Đình Phùng, Nguyễn Thái Học... phải chọn hy sinh thân mình vì những người không quen biết, vì những bờ cõi của tổ quốc mà họ chưa hề đặt chân đến. Thậm chí, Trương Công Định còn quyết liệt tuyên bố vào năm 1862, về một chế độ đã chấp nhận đầu hàng và thuận làm kẻ dưới của ngoại bang, rằng “Triều đình không nhìn nhận chúng ta, nhưng chúng ta cứ bảo vệ Tổ quốc chúng ta”.

Chủ nghĩa dân tộc cuộn trào trong dòng máu, khiến mỗi con người chỉ cần biết yêu cuộc sống và đất nước này thôi, cũng đã lắm liệt, vượt lên mọi thứ quan lại với bổng lộc và những lời xảo trá.

Tháng 4-2016, tôi có nhận lời thiết kế giúp cho một chiếc áo thun, giúp cho một phong trào kêu gọi ý thức tiết kiệm nước ở nông thôn miền Tây. Áo sẽ phát cho nhiều sinh viên tham gia mặc trong ngày vận động về bảo vệ nguồn nước trong tình trạng hạn, mặn. Bản logo thiết kế in áo, tôi viết khẩu hiệu “Giữ nước như người miền Tây”, sau khi đưa đi cho ban giám đốc một trường đại học duyệt, đã bị đòi lại vô cùng đơn điệu là “Hãy tiết kiệm nước”. Khi dò hỏi, tôi ngăn người khi biết được một vị trí thức, có chức có quyền, nói rằng “nghe giữ nước có vẻ nhạy cảm quá”.

Từ Hoàng Sa, Trường Sa rồi đến con cá, đến nguồn nước... những gì

của quê hương này cứ như đang tuột dần ra khỏi bàn tay nắm tuyệt vọng của ý thức dân tộc. Hôm nay, đến “giữ nước” mà đã là nỗi sợ hãi của người có học thuộc chính quyền, thì mai sau, dân tộc này sẽ về đâu?

Tháng 5-2016, tôi nhìn thấy trên mạng xã hội, những thanh niên khỏe mạnh được chính quyền nuôi dạy, bịt mắt, giấu mình trong đám đông và xông vào đánh đập dã man những người biểu tình, chỉ vì họ đòi minh bạch một môi trường sống của những người cách xa họ cả ngàn cây số. Những người bịt mắt đó, nghiền răng, hét vào bộ đàm “ĐM, đập chết mẹ tụi nó”.

“ĐM, đập chết mẹ tụi nó”. Mẹ của ai? Mẹ của những người yêu nước? Mẹ của những người đã thề không phản bội quê hương này cần phải bị đập chết?

Trong các lý luận về sự hình thành các nhà nước, chủ nghĩa dân tộc là đối trọng gay gắt với chủ nghĩa cộng sản mà Karl Marx đề ra. Bản chất của thuyết Karl Marx là dựng một nhà nước từ sự phân hóa giai cấp và cai trị, không cần phân biệt gì khác. Còn chủ nghĩa dân tộc dựa trên tinh thần quốc gia và giống nòi để hình thành nhà nước phục vụ. Hôm nay, những lần roi đang giáng xuống ở Việt Nam, có phải là chỉ dấu của sự xung đột đến hồi khốc liệt giữa chủ nghĩa cộng sản và chủ nghĩa dân tộc?

Có thể những thanh niên yêu nước xuống đường hôm qua và hôm nay rồi cũng sẽ chết một ngày nào đó trong cuộc sống rất đời thường này. Nhưng trước họ, những người mẹ miền Trung cũng mòn mỏi chết với bờ biển đầy chất độc ngoại bang. Cá giết chết. Người thoi thóp. Những lần roi hận thù tự dưng vào cá-vào đảo-vào biên giới-vào ý thức-vào người cứ quất vào lịch sử đất nước này, có phải là những cú tát như cơ hội để người người cùng sức tình, rằng nếu không có ý thức về đất nước, tổ tiên, dân tộc, như những con cá vô danh vô định, mai này rồi chúng ta sẽ trôi dạt về đâu?

tuankhanh's blog

<http://www.rfvietnam.com/nod/e/3289>

Người Việt đang lặng lẽ cúi đầu chờ chết?

.....*Giao Phạm 03-06-2016*.....

Càng ngày, tôi càng thấy người dân Việt Nam đi vào bước bánh xe đổ của cuộc thảm sát người Do Thái, mà Hitler và bọn độc tài Phát-xít Đức thực hiện trong kỳ Đệ nhị Thế chiến.

Những nỗi sợ hãi, những niềm hi vọng hoang tưởng, những ước mơ sống sót cho cá nhân mình và gia đình đã dẫn người dân Việt Nam e ngại, lo sợ nhưng lại thẳng bước xuống vùng lầy diệt vong.

Sáu năm kể từ khi Đức Quốc Xã bắt đầu cuộc thanh trừng vào mùa thu năm 1939, bằng hi vọng, bằng ước mơ, bằng cách né tránh, bằng sự từ chối, bằng những ảo tưởng được thế giới ra tay cứu, và nhất là sự bằng lòng từ chối chính những lời kêu gọi của các nạn nhân như mình, đứng lên trong giai đoạn cuối để chống lại Phát-xít, họ cứ thế âm thầm, lặng lẽ bước vào lò hơi ngạt.

VN ngày nay cũng không khác, dân chúng tự tạo ra những niềm tin mơ hồ, những ảo tưởng viển vông, những hi vọng hão huyền, những niềm vui giả dối bằng cách tự nhủ rằng sẽ có Hoa Kỳ, sẽ có lòng nhân đạo của thế giới tự do hòa bình, sẽ có người ra tay giải cứu.

Và cứ như thế, họ vẫn âm thầm, lặng lẽ ăn uống, hít thở và tìm đường sống trong cái chết, trong cái lò hơi ngạt khổng lồ, cam chịu mà không chống cự dù chỉ là trong tư tưởng.

Cuộc chiến mà Trung Quốc chụp xuống VN thật hết sức là tàn khốc và dã man. Nó tận diệt bất cứ một nguồn sống nào, từ con người cho đến con vật, từ cây cối cho đến hệ thống sinh thái, từ đất đai cho đến nguồn nước, chính quyền Bắc Kinh ra tay tận diệt không cần chọn lựa.

Ngày xưa 6 triệu dân Do Thái bị giết trước sau chỉ trong vòng 6 năm.

Ngày nay 90 triệu dân VN đang bị giết hại một cách dã man và không ai có thể tiên đoán được là trong bao lâu. Vài năm? 5-7 năm? Chục năm hay hơn? Không ai biết, nhưng ai cũng thừa biết rằng những sự hủy hoại đó thật là dai dẳng và đau đớn.

Người Do Thái vẫn còn sót lại được 35% dân số sau cuộc thanh trừng. Ngoài vết thương tinh thần ra, họ không phải chịu đựng bất cứ một vết thương nào khác về thể lý. Họ hoặc chết rồi, hoặc sống sót để bắt đầu làm lại, bắt đầu xây dựng lại các thể hệ tiếp theo.

Người Việt Nam không có cơ hội đó. Họ sẽ, hoặc chết đi trong bệnh tật, hoặc chết đi vì chất độc. Và số còn lại, nếu còn sót lại, thì chắc chắn sẽ mang theo trong mình biết bao nhiêu sự tàn phá của nhiễm thể DNA, tế bào gốc. Họ không có cơ hội sống sót để làm lại. Họ chỉ có cơ hội sống sót để gieo rắc thêm những nỗi kinh hoàng về bệnh tật cho con cháu, cho các thế hệ mai sau nếu có, phải gánh chịu hậu quả. Những chất độc từ Bô-xít Tây Nguyên, từ Formosa và từ hàng ngàn nhà máy khác mà Trung Quốc xây dựng ở VN, sẽ chầm chậm thấm thấu vào lòng đất, rồi ngấm qua các mạch nước. Sau đó gom tụ lại ở các ao hồ, ở các kinh lạch, ở các nhánh sông và cứ thế, người dân tiếp tục nhắm mắt xử dụng cho tới hàng chục năm sau này. Không cần phải nghiên cứu, ai dám quả quyết rằng nạn ung thư sẽ không tăng vọt gấp nhiều lần trong vài năm tới?

Hitler và Phát-xít Đức phải dày công, phải chịu vô cùng tốn phí để lừa người dân Do Thái ở khắp nơi trên toàn cõi Âu Châu lại để giết. Bởi vì người Do Thái đã định cư hàng ngàn năm trên nhiều quốc gia. Nó được ví dụ như nhiều cái hồ, tuy có gần nhau nhưng khi thả lưới bắt thì nào cũng phải sa sây, có nhiều cá thoát được.

Trung Quốc thì không cần phải quá tốn phí công sức đến thế. Họ đầu độc và giết người VN ngay trên chính cái tổ ấm mà họ đã và đang sinh sống. Đất nước VN như một cái hồ lớn. Họ chẳng cần phải tung lưới bắt. Họ chỉ việc thả thuốc độc xuống hồ. Mọi sinh vật ở trong đây sẽ cùng chết, từ bé đến lớn, từ già đến trẻ, chỉ có khác biệt là trước và sau chứ không ai thoát được.

Lại nữa, ngày xưa khi dân Do

Thái bị tàn sát, họ không có đất nước riêng của mình. Họ không có quân đội riêng của họ. Họ không có thể chế và quyền lợi giống như công dân của một đất nước, trong khi đó... Việt Nam có một quê hương, có một đất nước, có một dân tộc, và nhất là lại còn có cả một “quân đội hùng mạnh”.

CHĂNG LỄ BẰNG ĐÓ CON NGƯỜI, TỪ NGƯỜI DÂN ĐẾN QUÂN NHÂN LẠI CÚI ĐẦU NHẢM MẮT CHỜ CHẾT?

KHÔNG LỄ MỘT ĐẠO QUÂN OAI HÙNG ĐƯỢC THỂ GIỚI CÔNG NHÂN ĐÓ LẠI KHOANH TAY CHẤP NHẬN BỊ TÀN DIỆT?

CHỈ CẦN VÀI NGÀN NGƯỜI, MỘT CÁI FORMOSA, CHỨ MỘT CHỤC CÁI FORMOSA, CŨNG BỊ TAN NÁT THÀNH MỘT ĐỒNG SẮT VUN CHỈ TRONG MỘT NGÀY.

adminbasam on 04/06/2016

NỖILOLẮNG của các thợ lặn Formosa Vũng ÁngAnh Vũ RFA 27-05-2016.....

Hàng loạt thợ lặn ở khu công nghiệp Formosa Vũng Áng có biểu hiện bị nhiễm độc nước biển. Tuy vậy sau gần một tháng kiểm tra sức khỏe họ không nhận được kết quả và còn bị đe dọa chấm dứt hợp đồng lao động.

Thảm họa môi trường ở vùng biển 4 tỉnh Miền Trung từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên-Huế đầu tháng 4-2016 vừa qua, đã không chỉ làm cá biển chết hàng loạt hay những rạn san hô quý hiếm và sinh vật dưới đáy biển bị hủy hoại. Mà sức khỏe của những người thợ lặn ở khu công nghiệp Formosa cũng bị đe dọa nghiêm trọng.

Theo báo Giao Thông online cho biết, trùng vào thời điểm cá chết hàng loạt, nhiều thợ lặn dưới biển thi công xây dựng đê chắn sóng cảng Sơn Dương, Formosa khi lên bờ cảm thấy tức ngực, khó thở. Anh Lê Văn Ngày (Sn 1970, quê ở Khánh Hòa), là công nhân của Công ty cổ phần xây dựng và cung ứng

lao động Quốc tế Nibelc đã tử vong.

Anh Hoàng Quang, thợ lặn Formosa, cho biết có 21 thợ lặn của Công ty cổ phần xây dựng và cung ứng lao động Quốc tế Nibelc đã có triệu chứng bị nhiễm độc nước biển ở khu vực Vũng Áng. Ông nói với chúng tôi:

“Ở vùng đang xây đê chắn sóng Cảng Sơn Dương-Vũng Áng, cá nhiễm độc chết rất nhiều do nước bị nhiễm độc. Do vậy anh em thợ lặn chúng tôi có những triệu chứng bị choáng, tức ngực và khó thở. Sau đó công ty đưa anh em vào Bệnh viện (BV) Trung ương Huế để khám sức khỏe, khi khám xong chỉ lấy được các kết quả khác, còn kết quả xét nghiệm độc tố thì BV có hứa 3 ngày sau thì sẽ cho kết quả. Nhưng cho đến bây giờ thì chưa có kết quả gì.”

Theo anh Đặng Lê Vũ cho biết, sau khi có hiện tượng cá chết hàng loạt, các thợ lặn ở đây vẫn làm việc bình thường dưới biển. Sau đó

khoảng 2 tuần họ bắt đầu có các dấu hiệu sức khỏe không bình thường. Tuy vậy cho đến nay anh và các bạn bè vẫn chưa nhận được kết quả xét nghiệm độc tố. Anh tiếp lời:

“Sau này đi làm về bọn tôi cảm thấy tức ngực, khó thở và triệu chứng khát nước. Đến ngày 28-4 thì Công ty Nibelc cho đi khám sức khỏe ở BV Trung ương Huế. Sau đó chúng tôi đã nhiều lần gặp trực tiếp Giám đốc và những người điều hành Công ty Nibelc để yêu cầu lấy kết quả. Nhưng họ cứ chối vòng vo, đến khi ấy chúng tôi mới đi tới quyết định viết đơn cho công ty và cho đến nay vẫn chưa có kết quả. Mà họ còn gọi chúng tôi đến để thanh lý hợp đồng.”

Nói về kết quả kiểm tra sức khỏe, Hoàng Quang khẳng định: *“Bên BV thì không thấy trả lời, nhưng bên công ty thì lại nói là bên BV Trung ương Huế chưa trả lời cho công ty, nên công ty chưa có kết quả để trả lời cho anh em.”*

Còn anh Đặng Lê Vũ cho biết: *“Về việc chuyển giao kết quả khám sức khỏe thì tôi thấy Bệnh viện đã giao cho Công ty kết quả khám các loại. Nhưng chỉ có tờ giấy khám sinh hóa máu thì hình như không có. Tóm lại kết quả là công ty Nibelc giữ hết nhưng không đưa cho chúng tôi cái gì.”*

Cũng theo anh Đặng Lê Vũ cho biết, theo quy định 6 tháng một lần các thợ lặn phải kiểm tra sức khỏe phổ quát và họ đều nhận được kết quả kiểm tra sức khỏe. Song trong lần kiểm tra sức khỏe đột xuất do biển bị nhiễm độc lần này thì họ không nhận được kết quả xét nghiệm độc tố trong máu. Điều đó khiến cho họ hết sức lo lắng. Ông chia sẻ:

“Nói chung chúng tôi muốn họ phải làm cho ra rạch ròi về việc nhiễm độc trong máu hoặc hóa chất trong máu. Chúng tôi hiện đang hết sức lo lắng về sức khỏe của mình, vì họ không trả kết quả khiến cho mình càng lo, vì mình không biết rằng mình có bị bệnh gì hay không? Nhìn chung chúng tôi đang rất lo lắng.”

Theo báo Infonet online ngày 27-4-2016 bình luận rằng, khi chậm trễ trong việc đưa ra các kết luận khách quan, khoa học, thì mọi đối sách khác đều sẽ ít tác dụng. Cũng đừng trách dư luận cực đoan, tâm lý người dân hoảng hốt. Dư luận điềm tĩnh và tâm lý cân bằng sao được khi người ta không thể rõ mô tê gì.

Chúng tôi đã nhiều lần liên lạc tới lãnh đạo Khoa khám bệnh, BV Trung ương Huế, Công ty cổ phần Xây dựng và Cung ứng lao động Quốc tế Nibelc và Cục Quản lý Sức khỏe Bộ Y tế... để tìm hiểu vụ việc thì không nhận được sự trả lời hoặc yêu cầu gửi văn bản đến để xem xét.

Một cán bộ Cục Quản lý Sức khỏe Bộ Y tế nói với chúng tôi: *“Yêu cầu các anh làm công văn gửi tới Bộ Y tế, Cục Quản lý khám chữa bệnh để chúng tôi trình lãnh đạo xem xét và giao cho các bộ phận xử lý và trả lời.”*

Chị Xoan, thân nhân của một thợ lặn thấy rằng, việc thiếu minh bạch trong việc công khai kết quả kiểm

NHIỄM ĐỘC BIỂN VN

Im lặng "khó hiểu" của ngành y

Trọng Thành RFI 01-06-2016

tra sức khỏe của các thợ lặn thuộc Công ty cổ phần Xây dựng và Cung ứng lao động Quốc tế Nibelc đã khiến người thân của họ hết sức lo lắng. Và cũng là nguyên nhân của các tin đồn đoán không có lợi. Chi trình bày:

"Chồng tôi làm việc ở Formosa, hôm trước các Cha muốn đưa mấy anh em thợ lặn đi khám, nhưng bác sĩ trong Sài Gòn (SG) nói rằng trên Bộ cấm rồi nên họ không dám làm. Tôi còn nghe có bác sĩ nói rằng: bây giờ đi khắp VN, cả Hà Nội, Huế, SG cũng không có ai dám cho anh kết quả."

Nói về trách nhiệm của ngành Y tế và giải pháp cho cho những người bệnh, một bác sĩ tại Bệnh viện công ở Sài Gòn, yêu cầu giấu danh tính giải thích: *"Trong vụ việc này phải hỏi BV Trung ương Huế là anh đã khám những cái gì và nếu anh nói anh đã đưa kết quả cho Công ty rồi, thì anh phải chứng minh anh đã gửi. Ở đây cứ tạm coi các bệnh nhân bị nhiễm độc kim loại nặng, theo tôi hiểu thì với điều kiện ở VN thì không đến một tháng sẽ có kết quả và có thể trả lời được. Không thể thoái thác được. Theo Luật Bảo vệ Sức khỏe thì bệnh nhân và cha mẹ vợ con phải được biết; thứ 2 là giả thiết bị nhiễm độc cấp mà anh không cho bệnh nhân biết, rồi để thời gian trôi đi thì ai sẽ chịu trách nhiệm? Trường hợp như thế này thì đương sự kiến nghị lên Thanh tra Bộ Y tế, Cục Quản lý Khám chữa bệnh và Bộ trưởng Bộ Y tế và đơn thư được phát chuyển nhanh, có báo phát."*

Trao đổi với báo Lao Động, Ủy viên thường trực Ủy ban về các vấn đề xã hội của Quốc hội Nguyễn Thị Khà khẳng định rằng: *"Theo cái thông tin báo chí phản ánh về vụ cá chết hàng loạt mấy tỉnh ven biển miền Trung, tôi nghĩ rằng vấn đề này rất bức xúc, cả người dân đánh bắt và cả người tiêu dùng đều bức xúc. Tuy nhiên, đến giờ phút này cũng chưa xác định rõ nguyên nhân vì sao. Tôi đề nghị các cơ quan chức năng, phải kiên quyết sớm làm rõ nguyên nhân và phải xử lý nghiêm túc, cá nhân vi phạm."*

Đã hai tháng kể từ khi cá chết hàng loạt được phát hiện tại Hà Tĩnh đầu tháng 4-2016, hơn một tháng sau khi chính quyền hứa hẹn sẽ công bố nguyên nhân gây ra một thảm họa sinh thái, được coi là chưa từng có tại 4 tỉnh miền Trung, và có thể đối với toàn Việt Nam. Trong lúc chính quyền kêu gọi dân chúng trở lại du lịch vui chơi, tắm biển Quảng Bình và nhiều nơi khác, thì tại tỉnh láng giềng Hà Tĩnh – trung tâm của thảm họa cá chết – nỗi lo nhiễm độc tiếp tục ám ảnh người dân. Ngành y tế Việt Nam có trách nhiệm gì trong việc tình trạng lo sợ nhiễm độc kéo dài tại khu vực biển miền Trung ?

Một thực tế rất tương phản đang diễn ra. Trong lúc trên các phương tiện truyền thông chính thống, vắng vẻ tin bài về nhiễm độc biển miền Trung (1), thì trên các mạng xã hội, thỉnh thoảng lại xuất hiện các tin, và cả clip về nhiễm độc hải sản gây tử vong tại khu vực này. Cùng lúc với việc tại một số tỉnh miền Trung, cụ thể là Hà Tĩnh, chính quyền cho mở rộng mạng lưới bán hải sản "an toàn", thì cũng có nhiều trường hợp hải sản người dân đánh bắt về không bán được. Nỗi lo nhiễm độc bao trùm đời sống cư dân nhiều vùng quê biển, càng làm tăng thêm tình cảnh bế tắc hiện nay, khi rất nhiều ngư dân phải chấp nhận cảnh gác lưới, buông chèo. Trong tình trạng chính quyền không đưa ra thời hạn công bố thông tin chính thức về nguyên nhân cá chết, và nhiều nhân chứng tại chỗ ghi nhận việc dân cư mắc các chứng bệnh giống như ngộ độc do tiếp xúc với hải sản, thì câu hỏi về độ an toàn của nước biển và hải sản tại khu vực ven bờ tiếp tục ám ảnh không chỉ người dân tại khu vực này.

Vừa nhớ, vừa sợ biển

Về vấn đề này, tạp chí Xã hội của RFI xin chuyển tới quý vị những chia sẻ của các nhân chứng tại chỗ và phản nhận định của bác sĩ Nguyễn Đình Nguyên (Sydney, Úc) và bác sĩ Trần Tuấn, tiến sĩ ngành dịch tễ học (Hà Nội). Bác sĩ Trần Tuấn cũng là người phụ trách Liên minh Y tế Vì dân (EBHPD).

Trước hết, mời quý vị đến với khu vực thôn Đông Yên, cách khu vực nhà máy Formosa chừng một cây số về phía nam, qua tiếng nói của ông Mai Cường Quang (một cư dân thôn

Đông Yên, xã Kỳ Phương, huyện Kỳ Anh) :

"Bây giờ, nếu người ta có đi biển, thì thứ nhất là tâm lý lo sợ : lo sợ bị nhiễm độc, cơ thể bị tiếp xúc với nước cũng gây lo sợ. Cách đây hai ngày, có hai người đi đánh mực về, họ đi cho vui. Đánh được con mực về, rất là thơm, con mực rất tươi. Hai anh em xẻ thịt ra, luộc lên rồi chuẩn bị nhấm. Nhưng ruột của nó đem cho gà ăn, gà chết ngay tại chỗ. Một người khác đi đánh bắt được một con cá mú, cỡ dăm ba lạng. Thấy thơm, kho định ăn, nhưng kho lên con cá đổi màu, sợ không dám ăn. Đem ra bỏ cho gà ăn, gà cũng chết. Người trong làng ở đây, người ta kể như thế. Tâm lý người ta rất sợ chuyện đó (...)"

Thầy giáo Lê Quốc Châu, người chủ trương quỹ từ thiện Áo Tơi, chia sẻ cảm nghĩ của ông về vấn đề này với một góc nhìn khác: *"Hiện nay, tôi cũng chưa thấy một người nào bị nhiễm độc, thấy mọi người cũng bình an thôi. Nhưng yếu tố tâm lý, tác động tâm lý thì rất lớn. Tức là người ta sợ bị nhiễm độc này nọ nhiều hơn là thực tế bị nhiễm độc. Hôm vào trong Mỹ Lợi, bà con cũng đánh cá về, nhưng không thấy bắt cứ một ai mua cả. Còn thôn Đông Yên, xã Kỳ Lợi, họ vẫn đánh cua ghẹ về, và một số nhà họ vẫn ăn (...)"*

Nhiều triệu chứng giống như ngộ độc

Sơ Hoài, làm việc tại một trạm xá của Cộng đoàn Mến Thánh Giá Hướng Phương, tại huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh, cho biết tình trạng sức khỏe rất đáng ngại của nhiều người dân trong vùng, đến điều trị hàng ngày tại đây :

"Từ một tháng nay, trong làng họ đến chỗ chúng tôi rất đông. Mỗi ngày khoảng 50 người đến truyền dịch (nước muối sinh lý). Các triệu chứng phổ biến là: tức ngực, khó thở, đau bụng, đi ngoài, đau đầu, rồi tay chân mệt mỏi. Nói chung họ không có cảm giác là vui vẻ gì cả. Tội nghiệp lắm !"

Trong thời gian qua, khi thấy họ như vậy, tôi khuyên họ đi khám bệnh viện. Đi khám về họ báo bệnh viện xét nghiệm rồi nói không có chuyện gì cả.

Ở đây có trường hợp rất nặng nữa là có một người khi đang đi lễ tại nhà thờ thì bị xỉu. Một người đàn ông trai tráng. Đưa đến bệnh viện cấp cứu, thấy yếu quá nên chuyển vào Sài

Gòn. Hiện tại đã gần một tháng rồi. Ba trường hợp nữa cũng đi khám (bệnh viện Sài Gòn). Đây là những người có điều kiện. Bệnh viện cho xét nghiệm, nói những người này ăn cá bị nhiễm độc (...)" (cũng theo sơ Hoài, hầu như gia đình nào tại khu vực này cũng có người mắc các triệu chứng nói trên).

Về phản ứng của ngành y tế trong vụ biển miền Trung nhiễm độc, bác sĩ Trần Tuấn nhận xét:

"Hiện nay, trên phương tiện thông tin đại chúng, về mặt chính thức của nhà nước, chưa có thông điệp rõ ràng về việc liệu có hay không tình trạng cá biển nhiễm độc tại khu vực này. Và nếu có thì căn nguyên ở đâu. Chúng tôi thấy rằng, chưa cần bàn tới căn nguyên, thì ít nhất phải khẳng định được là có bị nhiễm độc hay không. Bởi vì, thực sự nếu trả lời có bị nhiễm độc, thì có thể toàn bộ khu vực có nguy cơ nhiễm độc cá như vậy thì phải coi là khu vực có nguy cơ ảnh hưởng đến sức khỏe. Vậy thì, về mặt y tế, các biện pháp dự phòng phải được thực hiện, phải khoanh vùng nguy cơ bị dịch, và thực hiện các biện pháp giúp cho tránh tiếp xúc với các nguồn độc chất.

Cho đến nay, chúng ta thấy rõ ràng là chưa có những biện pháp như thế. Chưa có tiếng nói của các cơ quan y tế, kể cả các hội. Sự im lặng này chúng tôi thấy là tương đối khó hiểu.

Quả thực chúng tôi là những người làm ngành y, cũng làm y tế dự phòng. Cho đến nay cũng không thể hiểu nổi tại sao có một tình trạng im lặng mà chúng tôi cho rằng bất thường như thế này. Bởi vì ngành y là ngành lấy chăm sóc sức khỏe của người dân làm trọng. Mục tiêu chính là làm sao có thể để đảm bảo cho người dân tránh được nguy cơ ảnh hưởng trực tiếp đến sức khỏe. Cụ thể tại một khu vực đã có hiện tượng cá chết nhiều như vậy, diễn ra trong một thời gian dài như vậy".

Không thể đợi công bố căn nguyên cá chết !

Xử lý cuộc khủng hoảng môi sinh tại miền Trung về phương diện y tế có nhất thiết phải chờ đến khi có kết quả điều tra chính thức về nguyên nhân cá chết hay không, bác sĩ Trần Tuấn giải thích:

"Tôi nghĩ rằng nếu có tâm lý chờ đợi, cho đến khi tìm ra căn nguyên ngộ độc rồi mới bắt tay vào hành động, thì đây là một tâm lý không đúng với tinh thần khoa học dự phòng. Khi đã có hiện tượng cá chết và cá là một nguồn thực phẩm trực tiếp với người dân tại khu vực đó,

cũng như nó có thể lan rộng ra, mà phải đợi đến khi tìm ra căn nguyên thì đã quá muộn.

Ít nhất chúng ta phải theo dõi tình trạng sức khỏe của cư dân trong vùng, để xem xét xem liệu có tình trạng sức khỏe bất thường xảy ra hay không. Những trường hợp có khả năng liên quan đến tình trạng cá chết hay không. Như vậy, riêng về mặt lâm sàng, điều này hoàn toàn cho phép chúng ta có thể theo dõi các đối tượng trong khu vực, để từ đó có các chỉ định mạnh mẽ hơn trong việc bảo vệ sức khỏe của người dân".

Bác sĩ Trần Tuấn đặc biệt nhấn mạnh đến những gì mà ngành y có thể làm được trước một cuộc khủng hoảng môi sinh như tại khu vực ven biển miền Trung hiện nay :

"Tôi nghĩ là sự im lặng này là một sự im lặng rất khó hiểu. Sự im lặng của Bộ Y tế, cũng như hệ thống y tế đối với người dân đã là khó hiểu rồi. Điều thứ hai là lương tâm của người thầy thuốc, bác sĩ, thể hiện thông qua các nghiệp đoàn của mình, như Tổng hội Y học, Hội Y tế Công cộng, rồi Hội Y tế Dự phòng, Hội Y học Dự phòng... Đây là những hội mà tôi cho rằng trực tiếp liên quan.

Cá nhân tôi, tôi thấy có thể là về mặt chính quyền, về mặt chính trị, có những vấn đề mà họ phải xem xét, phải nhìn nhận thế này thế kia, nhưng ít nhất, về mặt khoa học, về mặt chăm sóc sức khỏe, thì tôi chắc rằng không ai có thể ngăn cấm họ vào làm việc với người dân, để rồi khoanh khu vực lại, xác định vùng có nguy cơ, rồi tổ chức thiết lập việc theo dõi sức khỏe để giám sát xem có tình trạng bất thường gì xảy ra không, để nhanh chóng có các biện pháp dự phòng, ngăn ngừa các nguy cơ tiếp xúc, đánh giá các hiện tượng bất thường xảy ra với người dân vùng đó, kể từ vấn đề thực phẩm, cho đến nước uống, và các nguy cơ khác. Trong lúc tình trạng nguyên nhân chưa rõ ràng, thì mình phải xem một cách rộng rãi. Ngoài từ biển ra, còn vấn đề đất, không khí. Về mặt trách nhiệm, chúng ta không thể làm ngơ ở một khu vực xảy ra một thảm họa môi sinh như vậy, mà căn nguyên chưa được làm rõ".

Về tình hình tại Kỳ Anh, chúng tôi đã gặp bác sĩ Phan Thị Xuân Liễu, giám đốc Bệnh viện đa khoa huyện, qua điện thoại, nhưng không được hồi đáp. Về tình hình nhiễm độc do ăn cá biển, bác sĩ Trần Đắc Phu, cục trưởng Cục Y tế Dự phòng, đề nghị chúng tôi liên lạc với cơ quan quản lý an toàn thực phẩm (xem thêm phần giải thích của bác sĩ Nguyễn Đình

Nguyên bên dưới). Về phần mình, giáo sư Lê Vũ Anh, chủ tịch Hội Y tế Công cộng, giải thích hội của ông hiện đã quá tải, vì nhiều việc trầm trọng hơn, nên không thể quan tâm đến vấn đề này.

Bộ Y tế đã im lặng, im lặng trước tình trạng môi sinh ven biển, cũng như im lặng trước cảnh ngộ nhiều ngư dân có các triệu chứng giống như nhiễm độc. Im lặng, bất chấp nỗi lo ngại rất lớn của nhiều người. Nỗi lo ngại không được làm sáng tỏ, không được giải tỏa, có thể trở nên trầm trọng hơn, và tiếp tục lan rộng trong xã hội. Những lo âu thái quá có thể biến thành chấn thương tâm lý, một thứ ngộ độc tinh thần, gây tác hại nặng nề đến sức khỏe.

Thực ra, xét trên một phương diện khác, Bộ Y tế đã không hề im lặng. Kể từ đầu tháng 5-2016 đến nay, Bộ bắt đầu lên tiếng theo đúng chủ trương: Biển về cơ bản là sạch.. bắt chấp nhiều hiểm họa tiềm tàng ở khu vực ven bờ (2). Sau khi chính quyền thừa nhận thảm họa vào cuối tháng 4, và chỉ ít ngày sau khi báo chí ngừng đưa tin rộng rãi, đến ngày 10-05, Viện Kiểm nghiệm An toàn Vệ sinh Thực phẩm Quốc gia của Bộ Y tế đã nhanh chóng xác nhận 139 mẫu hải sản "an toàn" của bốn tỉnh miền Trung (3). Vấn đề xét nghiệm độ nhiễm độc của hải sản "gần bờ" như vậy dường như đã bị bỏ lơ, trong khi các mẫu cá chết đã được thu thập trước thời điểm lấy các mẫu hải sản sống.

Thảm họa cá chết chưa từng có và nguy cơ nhiễm độc đối với người dân ven biển miền Trung –đang có xu hướng bị chìm vào quên lãng– rõ ràng đặt ra trước công luận vấn đề trách nhiệm của những người làm chuyên môn, những người làm nghề y tại Việt Nam. Trách nhiệm của giới cầm quyền cấp cao đã bị nhiều chỉ trích hay lên án trong công luận. Bác sĩ Trần Tuấn nhấn mạnh đến trách nhiệm của ngành y tế nói chung, của Bộ Y tế, cũng như phía các hiệp hội nhà nước. Nhưng mặt khác, riêng về phía địa phương, nhiều nhân chứng ngay tại tỉnh Hà Tĩnh -tâm điểm của thảm họa cá chết- cho thấy, chính quyền các cấp cũng đã có nhiều áp lực không chính thức để buộc những người làm việc trong hệ thống phải im tiếng trước nỗi lo, nỗi khổ, nỗi đau của các ngư dân đồng hương.

Thảm họa môi sinh chưa từng có đối với Việt Nam này cũng đặt các mạng lưới xã hội dân sự non trẻ, đang khát khao khẳng định tính độc lập của mình, trước một thách thức: Trong những điều kiện ít thuận lợi rất

nhiều, nhưng ở một vị thế tự do hơn nhiều về tinh thần, liệu họ có thể làm gì để giúp đỡ có hiệu quả cho rất nhiều người dân biển đang không chỉ đau khổ vì bệnh tật, mà còn đang rất cô đơn, bối rối, hoang mang về mặt tinh thần ?

RFI xin chân thành cảm ơn sơ Hoài, các ông Mai Cường Quang, Lê Quốc Châu cùng các bác sĩ Trần Tuấn, Nguyễn Đình Nguyên đã dành thời gian cho chương trình Tạp chí Xã hội tuần này về cuộc khủng hoảng nhiễm độc biển miền Trung.

(1) Dư luận đặc biệt chú ý đến hiện tượng một số bài viết liên quan đến thảm nạn tại miền Trung bị gỡ bỏ, ví dụ như bài "Lời than thở của các loài cá", đăng trên ấn phẩm *Thế Giới Tiếp Thị* (ấn phẩm đồng thời bị đình bản) hay bài "Kiểm tra Formosa: đùng đâu sai đó" trên *Tuổi Trẻ*. Hay thông tin về việc báo *Tuổi Trẻ Cười* buộc phải thay trang bìa đã kích Formosa, với lời thoại của rùa vàng: "Giặc ở sau lưng nhà vua đó".

(2) Một số nhân chứng địa phương cho biết: nhiều hoạt động phổ biến kiến thức trong cộng đồng về phòng, chống độc từ biển đã bị đình hoãn, trong khi chờ đợi kết quả chính thức về nguyên nhân cá chết.

(3) Đa số các hải sản được thông báo an toàn là đánh bắt ngoài khơi, xa hơn 20 hải lý. Như vậy, một số nhỏ đánh bắt ven bờ vẫn được coi là an toàn. Hải sản ven bờ an toàn hay không an toàn ? Thông tin chính thống nhiều mâu thuẫn, và không rõ ràng, xung quanh vấn đề này cũng có thể làm tăng thêm hoài nghi.

Bệnh nghi do ngộ độc tại Hà Tĩnh : Y tế cộng đồng hay vấn đề cá nhân ?

(Phỏng vấn bác sĩ Nguyễn Đình Nguyên)

Một bệnh như thế nào có thể được coi là vấn đề của y tế cộng đồng ?

Hiện tượng thứ nhất: trong một vùng, nếu chỉ có một vài người mắc thì không phải là vấn đề cộng đồng. Hiện tượng thứ hai: nếu có cả một làng bị cúm, nhưng là bệnh tái đi tái lại hàng năm, thì cũng không phải là vấn đề của một cộng đồng lớn.

Để được coi là một vấn đề cộng đồng, thứ nhất phải là bệnh mới phát, hoặc là trong dạng cảnh báo có thể là một dịch, theo tiêu chuẩn của Tổ chức Y tế Thế giới. Một số bệnh khác, như nhiễm trùng dạng không phổ biến, chỉ cần ba người thuộc một

quần thể khép kín bị mắc, là có thể coi là vấn đề cộng đồng. Có thể cuối cùng đây cũng chỉ là một bệnh bình thường, nhưng thoát tiên phải đặt vấn đề này trong lĩnh vực y tế cộng đồng, chứ không phải chỉ là vấn đề của một cá nhân hay của một gia đình.

Trong lĩnh vực y tế cộng đồng, tồn nghi về nhiễm độc do ăn cá tại Vũng Áng thuộc trách nhiệm của ngành an toàn thực phẩm hay y tế dự phòng ?

Thực phẩm không an toàn gây tác hại trên phạm vi rộng thì bên An toàn Thực phẩm phải chịu trách nhiệm, bởi vì đây là thực phẩm đã được cho lưu hành trên thị trường. Trong khi đó, trường hợp cá chết Vũng Áng (hay cá đánh bắt tại Vũng Áng, trực tiếp tiêu thụ sau đó) chưa phải là cá đưa vào thị trường. Nếu xảy ra hiện tượng cá chết hàng loạt là yếu tố tự nhiên, người sử dụng ăn con cá chết (hoặc nghi vấn bị nhiễm độc tố) tại Vũng Áng, thì việc này không thuộc ngành an toàn thực phẩm, mà là thuộc về lĩnh vực sức khỏe - môi trường. Kể cả việc người dân không nghe khuyến cáo mà ăn cá, ngành y tế vẫn phải có trách nhiệm.

Kinh nghiệm của Úc hay một số nước khác xử lý ra sao một khủng hoảng có ảnh hưởng tâm lý nặng nề như trường hợp nghi vấn nhiễm độc tại Vũng Áng ?

Nếu đây là một vấn nạn xảy ra tại Úc và mang tính cộng đồng, thì cần phải tính đến mấy yếu tố sau. Thứ nhất là với con người, thứ hai là với môi trường. Trên con người, cũng như cộng đồng đều có ba vấn đề. Thứ nhất là sức khỏe hiện tại, thứ hai là sức khỏe tâm thần, tâm lý và thứ ba là xã hội. Về bệnh, mình phải quan tâm điều trị bệnh người ta mắc phải.

Về mặt tâm lý, phải xem xem nếu bệnh lý, bệnh dịch đó đủ gây sang chấn tâm lý, thì lập tức họ có các đội, gọi là "đường dây nóng". Ngành y tế cộng đồng, dịch tễ học sẽ làm việc với các đội chuyên viên tâm lý, hoặc các bác sĩ tâm thần, để làm công việc ủy lạo cho người bệnh, hoặc những nạn nhân gián tiếp, hoặc trực tiếp.

Thứ ba là về sức khỏe xã hội, ví dụ như khi cả một cộng đồng bị ảnh hưởng do dịch, tức là nếu phải đóng cửa một nhà máy, một vùng du lịch... thì đồng thời phải có biện pháp để nhanh chóng ổn định tình hình đời sống cho cả một xã hội. (...)

Trong trường hợp như tại Vũng Áng, trước mắt khi hệ thống y tế nhà nước để mặc người dân tự lo, thì người dân nên làm như thế nào ?

Đây là một vấn đề nan giải với

tình hình Việt Nam. Vì tôi biết người dân ở Vũng Áng, Hà Tĩnh, không khá giả gì, chưa kể vấn đề bây giờ không có đánh bắt, thu nhập gì.

Bên cạnh đó, khó khăn thứ nhất là họ không có hướng dẫn phải đi làm cụ thể những gì, làm như thế nào, làm ở đâu. Phải có người biết chuyên môn đứng ra xem xét. Không phải mình muốn làm gì là được. Đầu tiên phải đặt ra giả thuyết. Căn cứ trên các triệu chứng, đặt giả thuyết xem nghi bệnh nhân bị gì. (...) Ví dụ, nếu tôi là người làm y tế, tôi phải chọn ra năm nghi vấn, ưu tiên xếp thứ tự từ một đến năm. Lúc đó, có điều kiện ít thì làm ít, điều kiện nhiều thì làm nhiều.

Tại trạm xá Vũng Áng, được nghe nói có một vài bệnh nhân đi tới Sài Gòn để xét nghiệm, và được biết là nhiễm độc chì. Bác sĩ nghĩ gì về chuyện này ?

Đây là một thông tin rất thú vị. Nguồn nhiễm độc chì ở đâu nhiều nhất. Tôi nghĩ là từ công nghiệp. Mình không có kết luận từ trước, nhưng rõ ràng có một mối liên quan giữa việc nhiễm độc chì và nguồn chất thải công nghiệp. Giả định là từ đây cho đến khi đưa ra được câu trả lời "không" (thì vẫn) phải đặt vấn đề nghi ngờ và phải đi điều tra.

Vào tháng 2-2015, tôi được đọc báo trong nước, ở vùng Quỳnh Lưu (Nghệ An) và Hà Tĩnh, cũng có hiện tượng cá chết vào dịp Tết. Vào thời điểm đó, những người làm tài nguyên môi trường, theo tôi nhớ, đã phát hiện được lượng chì trong nước cao gấp 10 lần so với hàm lượng cho phép. Sau đó, chuyện này bị lãng quên. Như vậy phải xem xét vấn đề chất thải công nghiệp.

<http://vi.rfi.fr/viet-nam/>

